

T.C.
FIRAT ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

**TOPKAPILI FEYZÎ
HAYATI EDEBÎ KİŞİLİĞİ
VE
DÎVÂNI'NIN TENKİDLİ METİNİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Yöneten
Yrd. Doç. Dr. Pervin ÇAPAN

Hazırlayan
Nazmi ÖZEROL

ELAZIĞ-1996

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	I
KISALTMALAR.....	II
FEYZİNİN YAŞADIĞI DEVRE TOPLUCA BAKIŞ.....	III
FEYZİNİN HAYATI.....	IV
FEYZİ DİVÂN'NIN İNCELENMESİ.....	V
FEYZİNİN EDEBÎ KİŞİLİĞİ.....	VI
BİBLİYOGRAFYA.....	XV
METNİN KURULUŞUNDA	
KARŞILAŞTIRILAN YAZMALAR.....	XVII
TRANSKRİPSİYON İŞARETLERİ.....	XIX
FEYZİ DİVÂN'NIN TENKİDLİ METİNİ	
MÜNÂCÂT.....	1
GAZELLER.....	1
TAMAMLANMAMış GAZELLER.....	111
KIT'ALAR.....	116
RUBÂİLER.....	130
TAHMİSLER.....	161
BEYİTLER.....	166
TARIH.....	189

ÖNSÖZ

17. Yüzyıl, Osmanlı İmparatorluğu'nun siyâsî ve ekonomik bakımdan eski ihtişamını yitirdiği bir dönemdir. 16. yüzyıldaki parlak dönem yerini toprak kayıplarına, ekonomik sıkıntırlara ve iç karışıklıklara bırakmıştır.

Bu durumun tam aksine 17. yüzyılda kültür ve edebiyat hayatı, oldukça parlak bir dönem yaşamaktadır. Baştaki devlet adamlarının sanatçayı, şâri korumaları, kültür ve edebiyatın sağlam temellere dayanması, bunda önemli rol oynamıştır.

Bu çalışmada dönemin edebî hayatında kendine has bir yer almış, Yeniçeri kâtiplerinden olan ve aynı zamanda kaynaklarda, şâir Cevrî'nin talebesi olduğu belirtilen Topkapılı Feyzî'nin, elimizde mevcut tek eseri olan dîvânın karşılaşılmalı bir metnini ortaya koymaya çalıştık.

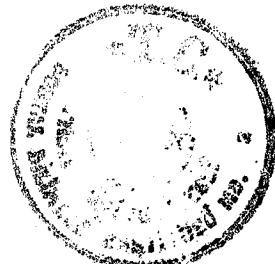
Kültür ve edebiyat tarihimizin bütünü ile anlaşılması için, kültür ve edebiyatımızın oluşmasında rol oynayan sanat ve fikir adamlarımızın, ehemmiyetleri ne olursa olsun, şahsiyet ve ortaya koydukları eserlerle incelenmesi gerekir. Bizi gerçek bir edebiyat tarihine bu küçük monografiler götürecektr.

Feyzî gerçek anlamda mutasavvîf bir şâir olduğu için, diğer mutasavvîf şâirlerde olduğu gibi düşüncelerini sade bir dille ifâde etme yoluna gitmiştir. O şiirlerinin fîkrî yönünü duyguya besleyerek, insanı hemen kendisine çeken ve söyleş gülzelliğiyle düşünmeye sevkeden misralar ortaya koymuştur.

Çalışmanın amacı Dîvân edebiyatının geniş şâirler topluluğu içinde yer alan ve bu edebiyata kendi kabiliyeti ve gayretleri doğrultusunda katkıları olan bir şâiri tanıtmaktır. Topkapılı Feyzî üzerinde çalışma yapmamı öneren Yrd. Doç. Dr. Hasan Kavruk'a ve yaptığım çalışmalarla benden hiçbir zaman yardımını esirgemeyen hocam Yrd. Doç. Dr. Pervin Çapan'a teşekkür ederim.

ELAZIĞ- 1996

Nazmi ÖZEROL

KISALTMALAR

AE. : Topkapılı Feyzî Dîvâni, Ali Emîri Efendi, Manzum Eserler (Millet
Ktp.) 350

a.g.e. : Adı geçen eser

AT : Topkapılı Feyzî Dîvâni, Atîf Efendi Ktp, 2100/2.

Bak. : Bakanlığı

Bas.: Baskı

Bkz. Bakınız

C. : Cilt

Çev: Çeviren

Ef.: Efendi

Haz.: Hazırlayan

İst.: İstanbul

Ktp.: Kütüphanesi

Kül.: Kültür

s.: Sayfa

Sülb.: Süleymaniye

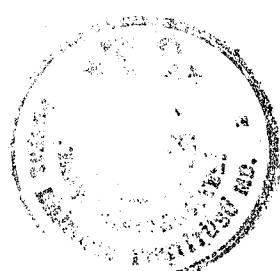
Üniv.: Üniversite

Ü1.: Topkapılı Feyzî Dîvâni, İstanbul Üniv. Ktp. T.514.

Ü2.: Topkapılı Feyzî Dîvâni, İstanbul Üniv. Ktp. T.462/12.

Ü3.: Topkapılı Feyzî Dîvâni, İstanbul Üniv. Ktp. T.3966/7.

Yay.: Yayınları

I- FEYZÎ'NİN YAŞADIĞI DEVRE TOPLUCA BİR BAKIŞ

XVII. yüzyıl Osmanlı Devleti'nin gerilemeğe yüz tuttuğu devir, yani duraklama devridir. Osmanlı Türkleri, birçok siyâsî ve sosyal zorluklar içine girmiştir. Artık XVI. yüzyılın o görkemli görünümünü bu yüzyılda bulmak mümkün değildir. Genel olarak devletin içinde karışıklıklar, kanlı olaylar, ihtilâller sürüp gider.¹ İstanbul ihtiyaçma bürünmüştü. Saray'da "kadınlar sultanatı"ndan bahsediliyordu. Tahta çıkan padişahların yaşa küçük olmaları, sarayda bir "vâlide sultanlar" hakimiyetinin teessüsünü kolaylaştırmıştı. Devlete bütünüyle hakim olabilecek vezirlerin kılığı çekiliyordu. Memuriyetler ruşvetle "alenen" alınır ve satılır hale gelmiştir.²

Devletin gelir kaynaklarının aynı kalışı, hatta azalıp, buna karşılık giderlerin hızla artışı, devlet işlerinin görülememesine sebep olmuştur. Yeniçerilerin çeşitli adlar altında alındıkları aylıklar verilememiştir. Bu durumlar sosyal hayatı da yansımış düzel bozulmuştur.

Zaman zaman devletin yıkılışından söz edilen XVII. yüzyılda, edebî hayat canlıdır. XVI. yüzyılda Türk edebiyatının zirvesine ulaşılmış, Fuzûlî ve Bâkî geçilmez şahsiyetler olarak kabul edilmiştir. Bu yüzyılın başlarında Nefî'nin kasıdede parladığı görülmüştür.³

XVII. yüzyıl sanatçılarının uslûbunda genel olarak bir değişiklik görülür. Bu değişiklik özellikle yüzyılın ikinci yarısında kendini gösteren Sebk-î Hindî (Hind üslubu) Akımı'ndan ileri gelir.⁴ Sebk-i Hindî ile şirlerine incelik ve derin hayaller dünyası açan şâirler arasında Nedîm-i Kadîm, Neşâti, Vecdî, Fehîm-i Kadîm ve Nâ'il-i Kadîm önde gelirler.⁵

XVII. yüzyılın başlarında Ganî-zâde Nadîri ve Kaf-zâde Fâizî, Bâkî ile Nefîyi birbirine bağlamışlardır. Bu yüzyılın "Hamse Sâhibi" şâiri Nev'i-zâde Atâyi mesnevi tarzında büyük şöhret kazanmıştır. Seyyid Şerif Sabrî, Nefî ile Nâ'ili arasında köprü telakki edilir.⁶

Bu yüzyılın sonlarına doğru Nâbî'nin "Hikemî Tarzı" büyük şöhret kazanmıştır. Hind üslûbunun aksine Nâbî'nin "Hikemî tarzı" düşünceye ağırlık verir.⁷

İşte Topkapılı Feyzî, edebi yönden çok parlak, padişahların şâiri koruduğu, şiirden ve sanattan anlayan insanların çoğulukta olduğu bir dönemde yaşamıştır. Feyzî, kültürel yönden çok zengin bir ortamın ve Mevlevî tekkelarının yoğunluğu bir şâirdir. Feyzî'nin bu kadar değişik görüntüler sergileyen sosyal hayatı ve yüzyılın diğer şâirleri arasındaki yerini bulmaya çalışacağız.

1. SOSYAL, Orhan; Eski Türk Edebiyatı Metinleri, Ankara, 1978, s. 421

2. Na'imâ, Tarih-i Na'imâ, c.2, s. 420

3. AYAN, Hüseyin; Cevîri Hayatı, Edebi Kişiliği, Eserleri ve Dîvânın Tenkitli Metni, Erzurum, 1981, s.2

4. SOSYAL, Orhan; Eski Türk Edebiyatı Metinleri, Ankara, 1978, s. 425

5. AYAN, Hüseyin; Cevîri Hayatı, Edebi Kişiliği, Eserleri ve Dîvânın Tenkitli Metni, Erzurum, 1981, s.2

6. KOCATÜRK, Vasfi Mahir; Türk Edebiyatı Tarihi, Ankara, 1964, s. 444

7. AYAN, Hüseyin; Cevîri Hayatı, Edebi Kişiliği, Eserleri ve Dîvânın Tenkitli Metni, Erzurum, 1981, s. 3

FEYZÎ'NİN HAYATI

Topkapılı Feyzî hakkında bize kaynaklık eden Safâyî, Güftî, Yümnî, Belîg ve Şeyh Mehmet Efendi tezkirelerinde ayrıca Sicil-i Osmani'de verilen bilgiler hemen hemen birbirini tekrarlayan niteliktedir.

Safâyî Tezkiresi'nde Topkapılı Feyzî hakkında şu bilgiler verilmiştir "Namı Mustafa'dır. İstanbul'dan bedîdâr Topkapılı Feyzî dinmekle şöhret-şîârdır. Bu cerîde-i ırfâna tercemesi sebk iden Cevrî-i sâhib-dîvânını tilmîz-i hâsından tertîb-i dîvân iden şûârâdandır..."¹

Belîg Tezkiresi'nde verilen bilgiler, ölüm tarihi hâriç, Safâyî Tezkiresi'ndeki gibidir: "İsimi Mustafa Topkapılı. Yeniçeri Kâtiplerinden Cevrî perverdesidür. Biñ altmış sekizde vefât eyledi..."

Bu kaynaklarda verilen bilgilerden anlaşıldığına göre Topkapılı Feyzî İstanbul'da doğmuştur.² Ailesi hakkında herhangi bir bilgi bulunmamaktadır. Asıl adı Mustafa'dır. Safâyî Tezkiresi'nde ve Güftî'nin Teşrifâtü's - Şu ıcarâ'sında³ Topkapılı Feyzî, Yümnî Tezkiresi'nde⁴ ise Topkapılı-zâde lakabıyla şöhret olduğu belirtilir. Ölüm tarihi kaynaklarda çelişkilidir: Belîğ 1068/1057⁵, Safâyî ise 1099/1688 olarak vermiştir.

1. Safâyî Tezkiresi, Sûl. Ktp. Es'ad Ef. 2549, s.212a

2. Belîğ, Nuhbetü'l-Âsâr Li-Zeyl-i Zübdetî'l-Eş'âr, Haz. Yar. Doç. Dr. Abdulkerim Abdülkadiroğlu, Gazi Üniv. Yay. Ankara 1985, s.432

3. Güftî, Teşrifâtü's - Şu ıcarâ, All Emiri, Manzum No.1324, s.99

4. Yümnî Tezkiresi, Ist. Ünlv. Ktp. Ty. 3948, s.21

5- Belîğ, a.g.e.

FEYZİ DÎVÂN'NIN İNCELENMESİ

Feyzî'nin adından söz edilen tek eseri dîvânıdır. Tezkirilerde Feyzî'nin mürettep bir dîvânı olduğundan bahsedilmekle birlikte, yaptığımız araştırmalarda böyle bir dîvân metni elde edemedik. Biz, çeşitli şiir mecmualarında bulunan beş nüsha dan hareketle altıncı bir nüsha tahsis ettik. Dîvânı'nın muhtelif yazma nüshalarından hazırladığımız metne göre müsterek olan ve müsterek olmayan şiirler bir araya getirilmiştir. Bu şiirlerin dökümü şöyledir: 1 münâcât, 110 gazel, 9 tamamlanmamış gazel, 42 kit'a, 92 rubâî, 3 tahmis, 113 beyt ve 1 tarih.¹

Metni kurarken okunuş açısından yerine göre bütün nüshalar karşılaştırılmış ve şairin edebî şahsiyetine, üslûbuna göre bir değerlendirme yapılmıştır. Metnin düzeninde Ü1 nüshasına, manzûma sıralamasında AT'deki düzene uyduk. Ü1, ve Ü3'te müsterek eksikliklerin bulunması, bu nüshaların aynı koldan geldiğini göstermektedir. Topkapılı Feyzî Dîvânı'nın yazma nüshaları çoğunlukla mecmualarda bulunduğundan, bütün nüshaların sahife numarasını 1b'den başlatarak verdik.

Yazma Dîvânlar Kataloğu'nda şiirlerin tasnifiyle ilgili verilen bilgilerden bazılarının yanlış olduğunu tesbit ettik: Ü1'de rubâî olarak sayılan bazı şiirler kit'a'dır. AT'de "Tamamlanmamış Gazeller" başlığı altında verilen bazı şiirler yine kit'a'dır.

Dîvân metnini oluştururken fonetik açısından 17. yüzyıldaki söyleyiş özellikleri dikkate alınarak, kelimelerin okunuşu bu yönde yapılmıştır.

1. Bkz. s. XVII-XVIII

FEYZÎ'NİN EDEBÎ KİŞİLİĞİ

Feyzî'nin şahsiyetinde tasavvuf ne derece etkin bir role sahipse, şâirliğinde de o kadar etkilidir. Cevrî'nin talebesi olması hasebiyle Feyzî'nin hayatında tasavvufun geniş bir yer aldığıını görüyoruz. Bu durum şiirlerine de yansımıstır.

"Esasen mutasavvuf şâirleri iki kısma ayırmak gereklidir: Hallac-ı Mansur, Nesîmî gibi inanç sahibi, tasavvûf hayatı bizzat yaşayan şâirler, birinci grubu temsil ederler. Bunlar aynı zaman şeyh veya mürşiddirler. Önce mutasavvîf sonra şâirdirler. İkinci gruptan olanlar ise tasavvufu sanat yönünden değerlendirirler. Bunalarda tasavvuf diğer konular yanında yer alan, ilhama son derece uygun gelen bir konudur. Bunlar için şiir ve sanat ön safta yer alır. Tasavvuf bunun içinde eritilmiştir. Bu zümreden olanlar önce şâir, sonra mutasavviftirler. Fuzûlî ve Nâîlî bu ikinci zümre şâirlerindendir.¹

Verilen bilgilerden kolayca anlaşılabileceği gibi Feyzî birinci grubu oluşturan şâirlerdedir. Tasavvuf, onun şiirlerinde genel olarak derinde değil, yüzeydedir. Şiirdeki amaç, onun bir tebliğ formu olarak kullanılmasıdır. Feyzî'nin yazdığı şu dörtlü onun sanat anlayışının ve şâirlikteki hüviyetinin âdetâ bir aynası hükmündedir :

Dilünde cilvegerî-i hidâyet isteriseñ
Muhabbet-i mu'tekid evliyâ-yı âgâh ol
Eger ki 'ilm-i ledünîyi kesb iden dir iseñ
Esîr-i ma'rifet-i 'ârifân-ı bi'llah ol

(Kit'a 40)

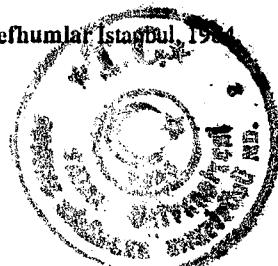
"Tasavvûf inanışta bir tek vücut vardır. O da Vücûd-ı Mutlak'dır. Ezeli kudret ondadır. Başka hiç bir vücut yoktur. Yegâne varlık Allah'tır. Kâinatta gördüğümüz eşya; hakiki ve müstakil bir mevcudiyete mâlik değildir. Cenab-ı Hakk'ın birer suretle tecellisinden ibarettir."² Yaratılanlar üzerinde yapılacak tefekkür, insanı ilâhî cilvelerle süslü bir âleme götürecektr. Feyzî'nin bir gazelinden aldığımız şu beyitlerde bu düşunce hâkimdir:

Pend-i pîrân böyledür ey sâlik cîrfân-ı taleb
Kimse senden olmasun dil-gîrsin rencîde ol

Gâh Ferhâd ol gehi kisve-i Mecnûn'a gir
Ey göñül neylerseñ eyle tek hemân vadîde ol

1. İpekten, Halûk, Fuzûlî, Ankara, 1973, s.20

2- Levend, Agâh Sûri, Dîvân Edebiyatı Kelimeler ve Remizler Mazmunlar ve Mefhumlar, İstanbul, 1984, s.14

Sun^c-ı zât-ı mutlakı bir bir temâşâ itmek
 Cism-i zerdün dâg dâg eyle ser-â-pâ dîde ol
 (Gazel 59/2-3-4)

"Tasavvuf bir gönül terbiyesidir. Gönül de insanda bulunduğu için tasavvufun konusu insandır, gayesi ise onun kalbî yönünü eğiterek, olgunlaştırarak kemâl derecesine ulaşımak denebilir. Bu noktaya ulaşan kimseye insan-ı kâmil, mürşid-i kâmil denir."³ Tasavvufun esasını insan-ı kâmil oluşturdugu göre, bu yolda yapılacak ilk şey nefsin terbiye edilmesidir. İnsan-ı kâmile ulaşmak için bu gereklidir. Bunun için bir mürşide ihtiyaç vardır. Şeyh, dervişin ilham kaynağı görünümündedir:

Olmasa zâhir cemâl-i yârde hüsн-ı İlâh
 °Âşıkânuñ hâl-i zâri böyle olmazdı tebâh

Hâlet-i vecde varur dil hâlka-i tevhidde
 Şeyh-zâde yanuma geldikçe Feyzî gâh gâh
 (Gazel 91/1-5)

Kişi bu yolda, yani seyr-i sülükta ilerlerken çok farklı bir ruh hali içinde olur:

Pür- hûrûşum dem-be-dem hümânelerde mey gibi
 Her nefes kılmadayum şad turfe nâle ney gibi

Âşikâr olsa ne gam her dâg-i Feyzî'den hevâ
 Âteş-efrûz-ı nedîmân hüdâdur ney gibi
 (Gazel 79/1-5)

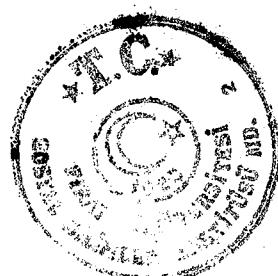
Yaratılanları temâşâ etmek, nasıl ki insanı bambaşa âlemlere götürürse, gönüln açılması, kalbe neşe ve parlaklık gelmesi Allah'ın zikr edilmesiyle sağlanır:

Dil-teng olurum ğamuňla hû eylemesem
 Âmed-şüd-i derdüñ ârzû eylemesem
 Dil muğberr olur reh-güdezüñ her lahzâ
 Çârûb-ı müjemle reft-rev eylemesen
 (Rubâî 46)

İlkbahar çoşku mevsimidir, ilâhî cilvelerin her tarafta bolca tezâhür ettiği bu mevsim, insanı mest eder. Bu mevsimin güzellikleri de ancak Feyzî'nin misralara aksettirdiği şekilde sâde ve çoşkulu bir şekilde anlatılabilir:

Fasl-ı gülirişdi geş-i sahrâ idelüm
 Hûbâni yegân yegân temâşâ idelüm

3- Kara, Mustafa, *Tasavvuf ve Tarikatlar Tarihi*, İstanbul, 1990, s.18

Şâyed ki gele o şâhîd-i cahd-şiken
Sâhbâyi sebû sebû müheyŷâ idelüm
(Rubâi 16)

"Tasavvuffî terbiye ile mânevî ağırlıklar ve kirlerden kurtulan gönül, Allah korucusu, Allah aşkı ve heybeti ile dolar. Kendisi ile hakikat arasında bulunan perdeleri eriten gönül elde ettiği rahatlık ile gözyaşı döker. Hasretini, aşğını gözyaşlarıyla ifade eder."⁴ "Sevginin ortaya çıkışında insan farklı bir ruh hali içerisinde girer. Tatlı teneffüs edişler ve derin derin iç çekmeler olur ve âşık sonuçta mutluluğa erişir"⁵. Feyzî bu ruh halini şu şekilde misralara dökmüştür:

Geh sâkin olur hâne-i humârda câşık
Geh cilveler eyler ser-i bâzârda câşık

İcrâ eder elbetde komaz şartını câşkun
Geh giryede geh nâlede geh zârede câşık

(Gazel 48/1-2)

"Tasavvuf, dünyanın süsünden yüz çevirmek, insanların meyl eylediği geçici lezzetlerden korunmak, halk ile beraber, Hakk'a yönelmektir."⁶ Dünyadaki zevkler geçicidir, uzun ümitlere kapılmak insana hüzün vereceğinden dünya hayatına fazla itibar etmemek gereklidir. Feyzî de dünya hayatına meyletmeyez:

Bizden itmek bî-hûde âlâyîş-i dehri sü'âl
câlemiñ kıydın ne bilsün bî-ser ü sâmân olan

Kays'ı yok bir karşular bu deştgâh-i hicrde
Gird-bâd ola meger ikbâl içün pûyân olan

(Gazel 69/2-5)

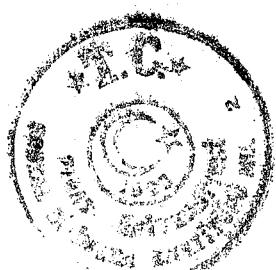
"İnsanın ümitleri ve emelleri cihandan da büyük, yani sonsuzdur. Ömrün her anı bir taraftan emelleri, bir taraftan da elemeleri artırır. Mâziye dönüp baksan, uza'yıp gitmiş bir gölge, hakikat zannettiklerimiz silinmiş, istikbal kapalı bir kabir, kim olduğu ne olduğu belli değil. Hâl denen zaman ise, izâfi bir varlık. Bu dünyada rahat ve huzur nasıl izâfi ve muvakkat ise, hâl de her an mâziye intikal etmeyecektir. Bu dünyadan madumdur. İşte insana düşen, bu sonu gelmeyen emelleri ihmâl edip, ubûdiyetinin icaplarını yerine getirmek için intizam içinde çalışmaktadır."⁷ Feyzî'ye göre makam, mevki hevesi insana elem verir. Bu yüzden bu gibi şeylere itibar etmez. O, mustaġni yaşıyış tarzını bir rubâisinde güzel bir şekilde ifade eder:

4- Kara, Mustafa, Tasavvuf ve Tarikatlar Tarihi, İstanbul, 1990, s.56

5- İbn Arabî, İlahî Aşk, Cev. Mahmut Kanık, İstanbul, 1988, s.49

6- İz, Mahir, Tasavvuf, İstanbul, 1990, s.31

7- İz Mahir, a.g.e., s.74

Eyler dilimi tantana-i câh melûl
 Besdür baña bir post u keçkûl
 Ben rind-i kalender-revişem ey vassâf
 Düşmez baña dâd ü sited-i virdde kabul
 (Rubâî 59)

Aynı zamanda tevâzu ve alçak gönüllülük bu yolda en belirgin özelliklerdir:

Dillerine seniñ sâha nûrdân-ı gamiñdur
 Mecnûn gibi heb vâlih ü hayrân-ı gamiñdur
 Sahrâ-yı fenâde ben o nâçîz gubârum
 Bûse eyledigüm kûşe-i dâmân-ı gamiñdur

(Kıt ۴ a 5)

Feyzî, dünya hayatında kâmil insan olma yönünde tasavvuf ehli için gerekli olan şeyleri şöyle anlatır:

Şuh-meşreb-i kalendar-i  aşkuz
 Biz meyhâne hânkah yeter

Pîr-i meclis bu hânkânda bize
 Mürid-i sâhibi-i iştibâh yeter

‘Arifsiz biz nedîm-i meclisimüz
 Bir iki rind-i bâde-hâh yeter
 (Gazel 30/2-3-4)

İslâmî düşüncede zamanın iyi bir şekilde geçirilmesi esastır. Zaman tarifi yapılmayan bir kavramdır. Onun iyi değerlendirilmesi yönünde bilhassa mutasavvif şâirlerce telkinler yapılır. Feyzî'de de bu tür telkinlerin yapıldığını görüyoruz:

Çık seyr-i baga faşl-ı gül ü gülistân geçen
 Vakt-i sürür u zemzeme-i bülbü'lân geçer

Elden düşürme sâgarı ey dil ko  afleti
 Furşat nesîm-i  omr gibi nâ-gehân geçer
 (Gazel 18/1-4)

Tasavvuf iman ve itikat sahasında da hidâyete erişilecek yolu göstermiş ve sâliklerine fani dünyada çekilen eziyetlere mukabil, ebedî bir mutluluk vadetmiştir:

Bî-hûde sanma tende hurûş-ı zebâneyi
 Ol da lisân-ı hâl ile eyler sipâs-ı dâğ

Her dâg-i feyz-i berk-i ğamîn hîrman eyledi
Etrafda fetîleler olmakda dâs-i dâg

Tâ âğuş-ı nazarda nîhân eyledi añı
Feyzî gibi görülmedi kıymet-şinâs-ı dâg
(Gazel 47/2-4-5)

Tekyeler sûfilerin vecde geldiği, gönüllerinin çoştuğu mekânlardır. Bu çoskulu hâl Feyzî'nin kâleminde çoskulu bir ifâde bulur:

Olduk o bezmegehiñ harâbı
Kâfşirde-i mihrdür şarâbı

Sâkileri mest ider o bezmüñ
Bir nîm-nigehle şeyh ü şâbı

O dâne-gulam olam ki Feyzî
Tesbîh ola heb nefîr-i hî'âbı
(Gazel 102/1-2-5)

Feyzî'ye göre bu yol insanı şehâdete, yani kurtuluşa götürür:

Pür-hâş-ı "aşka şevkile merdâne girmişim
Nûş-ı mey-i şehâdete meydâne girmişim

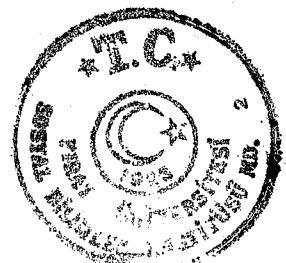
Bismillah işte gerdenüm eylerse dost-ı katı
Bismilgeh-i rehâya levendâne girmişim
(Gazel 64/1-2)

"Seyr-i sülûka giren sûfi, yaşadığı makama göre Muhammedî nurun çeşitli şe-killerde temessül ettiğini görür"⁷ Feyzî bir rubâisinde peygamber sevgisini şöyle dile getirir:

Sevdünse ger ol peyember-i zî-şâni
Âsûde-dil ol ki lûtf ider rûhânu
İblis iderse ger hîsn-ı imâna hûcûm
Fi'l-hâl irîşür talî "a-i ihsâni
(Rubâî 11)

Feyzî'nin şiirlerinde kulluk vazifelerinin yerine getirilmesi ve mecazî aşk çoskulu bir ruh haliyle anlatılır:

7- Tatçı, Mustafa, Yunus Emre Divanı İnceleme, Ankara, 1990, s.126

Envâr-ı subh itdi gulüvv derd-i niyâzin vaktidür
Eşk-i nedâmetle vuzu^c kıl kim namâzını vaktidür

Sûzişde şad âh eyleyüb nâlen "özr-h"^v âh eyleyüb
Her "uzvuñ âgâh eyleyüb sûz u gûdâzını vaktidür

Dil bü'l-heves hûbân güzel cûşân-ı şebâb bî-bedel
Feyzî hâkîkat bu mahall "aşk-ı mecâzını vaktidür
(Gazel 25/1-2-5)

Feyzî dervîşâne bir ruha sahiptir:

Ko açilsun fezâ-yı bâgda şâd-ebter-i gûller
Benimçün kûşe-i külhânda besdür huşk-ı sünbüller

Has u hâşâk dökülür rağbet itmezdi gül-i bâga
Gül-i dâg "ulüvv bergüm temâşa itse bûlbüller

Dem-i bezm-i elesti yâd idüb olmuş dehen ber-kef
Belî Feyzî bu der-i humhânedede de cuşûş-i müller
(Gazel 27/1-2-5)

Feyzî, şahsiyet olarak tevâzuunu misralarına yansımıştır. İnancının gereği ola-
rak ortaya çıkan kadere teslimiyet, O'nun şiirlerinde hemen göze çarpar:

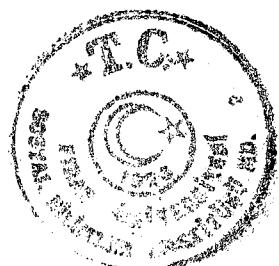
Ben kim hamûş-ı tekye-i kûy-ı müşeyyinem
Gavğa gelür zemzeme-i bûlbûlân baña

Feyzî o murğ-ı bâg-ı fenâyum dehrde
Besdür şikeste-bâl ü perüüm âşiyân baña
(Gazel 1/4-5)

"Mevlevî tarikatının güzel sanatlarla; özellikle musikî ile olan ilgisi, sanat tarihi açısından olduğu kadar, tasavvuf tarihi açısından da mühimdir."⁸ Ney denen musikî âletinin bilhassa Mevlâvî şâirlerinin şiirlerinde adının çok geçtiğini görüyoruz. Mevlânânn Mesnevî'sine Ney'i anlatarak başlaması ve tarikat içinde bu musikî âletinin önemli bir yer alması bunda etkili olmuştur. Feyzi bir gazelinde içinde bulunduğu durumu ney'e benzeterek vermiştir:

Pür-hurûşum dem-be-dem humhânelerde mey gibi
Her nefes kilmadayum şad turfe nâle ney gibi

8. Kara, Mustafa, Tasavvuf ve Tarikatlar Tarihi, İstanbul, 1990, s.18

Âşikâr olsa ne gam her dâg-i Feyzî'den hevâ
Âteş- efrûz-i nedîmân hûdâ der ney gibi

(Gazel 97 /1-5)

"Mevlânâ Celâleddin Rûmî'nin "Mesnevi"si tarik-i nâzenin denilen bu tarikat içinde en büyük mürebi ve mürşid olmuştur."⁹ Mevlevî dervişlerinin ilham kaynağı Mevlânâ'nın Mesnevî'si ve bizzat kendi şahsiyetidir. Mesnevî'nin damla damla ortaya çıkışmasında Şems'in de hizmetleri inkâr edilemez. Feyzî bir gazelinde bu isimlerden bahseder:

Muâribâ çarh-resân eyle nevâ-yı nâyi
Getüre şevki semâ 'a mele-i 'alâyi

Dûrbîn-i neyi al destüñe seyr it ne imiş
'Âlem-i mañmah-i nezzâre-i Mevlânâ'yı

'Âteş-i Şemsile bir âşık-i nâlândur ney
Ki eylemiş dağile ârâste heb â 'zâyı

Ney gibi çehreñi zerd eyle figân kıl Feyzî
Yüri terk eyle bu 'âlemde olan ȝavȝayı

(Gazel 99/1-2-4-11)

Feyzî'nin özellikle gazellerinde rahat bir söyleyiş tarzı vardır. İnsanı derin tefkkürlere yöneltmesi, lirizmle yüklü sevgi vâdilerinde dolaştırması, O'nun şiirinin en belirgin özelliklerindendir. Safâyî, tezkiresinde Feyzî'den bahsederken şöyle der: "...es 'ârı pâk ve güftârı sûz-nâkdir..."¹⁰ Feyzî şiirlerinde tebliğ unsurunu da dikkate aldığı için sade bir dil kullanma yoluna gitmiştir. Saf, temiz bir söyleyişi vardır:

Olub cûş-ı şırışkümde dil-i şad pâre âvâre
Gezer cûy üzre berg-i gül gibi âvâre âvâre

Konuşmak istemeyen ol şâh-bâz-ı evc-i 'işveyle
Kebûter gibi olsun turmasun hem-vâre âvâre

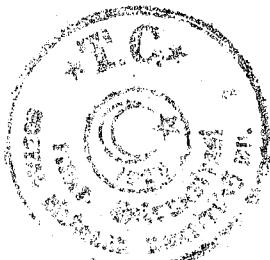
'Aceb mi dil cemâlüñ görmedükçe bî-karar olsa
Olur pür-dâne şem'e itmese nezzâre âvâre

(Gazel 92/1-4-5)

Güftî, Teşifâtü's-Şu 'arâ adlı tezkiresinde Topkapılı Feyzî'nin Anadolu şâirleri arasında şaire yeni ve güzel bir söyleyiş tarzı getirdiğini, hoşa giden hayâlleri yeni bir üslûpla ifade ettiğini belirtir:

9. İz, Mahir, Tasavvuf, İstanbul, 1990, s.153

10. Safâyî Tezkiresi, Süleymaniye Ktp. Es 'ad Ef. 2549, s.212a

.. Rum'da hüsn-i edâ-yı tâze-rüsûm
 Birisi dâhi Feyzî-i merhûm
 Sâye-perverde-i Sîtanbuli:
 Şâ 'ir-i tâze-gûy-i tâze-rüsûm
 Nükte-şakird-i Cevrî-merhum..."¹¹

Feyzî Dîvânî'nda Riyâzî, İsmetî ve hocası Cevrî için yazılmış 3 tahmis vardır. Feyzî şiirlere ekleme yaparken bunu belli etmeden, mânâyı tamamlayarak vermiştir. Cevrî için yazdığı tahmiste bu durum açıkca görülür:

Âgâh isen ma 'rifet-i levh ü kalemden
 Âzurde-dil olma sitem-i çarh-i dijemden
 Feyzî varise zevkiñ eger renc ü elemden
 Bir zâ'ike kesb itdün ise lezzet-i gamdan
 Cevrî gibi hayret-fiken-i küll-i havâş ol

(Tahmis 3/V)

"Fuzûlî'de ıztırap, vefâlı duygularla beslenmesi gereken ruhun lezzetli gıdasıdır. O aşk derdiyle hoştur. Bu derdi giderecek derman istemez."¹² Fuzûlî nasıl dert ve ızdırap şâiri ise, derdinin artmasını istiyor ve bundan zevk alıyorsa, aynı durum Feyzî'de de görülür:

Yâ Rabb cigerüm 'aşkile hûn eyle
 Sahrâyi ğamuñda dili Mecnûn eyle
 İfrât-ı muhabbetüñle rûsvâligimi
 Meşhûr-ı cihât-ı reb-i meskûn eyle

(Rubâî 64)

"Allah kendini sever, kendinin yükseltilmesini ve kendine hamd ve sena edilmesini ister."¹³ Allah kendisinin bilinmesi için kainatı ve insanları yaratmıştır. Neticede, yaratılış gayesi her şeyin özü esası aştır:

Biz şifte-i şu'le-i dâg-ı 'aşkuz
 Pervâne-i pür-suhte çerâğ-ı 'aşkuz
 Hatî-ı ruh-ı yâre mâ'ilüz ey Feyzî
 Murgân-ı sîyeh bahâr-ı bâğ-ı 'aşkuz

(Rubâî 80)

Sonuç olarak Topkapılı Feyzî'nin şiirlerinde genel anlamda şu hususlar göze çarpar: Feyzî mutasavvîf bir şâirdir, bu tasavvûfi anlayışını şiirlerine açıktan açığa yansımıştır. Çoşkulu ve lirik anlatım sayesinde, gayet rahat söylemiş, okuyanı cez-

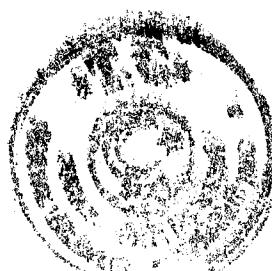
11. Güftü, Tesrifâtü's -Şu 'Carâ, Ali Emîri, Manzum, no: 1342, s.99

12. Banarlı, Nihad Sami, Resimli Türk Edebiyatı Tarihi, C.I, s.539

13. İbn Arabî, İlâhi Aşk, Çev. Mahmut Kanık, İstanbul, 1988, s.49

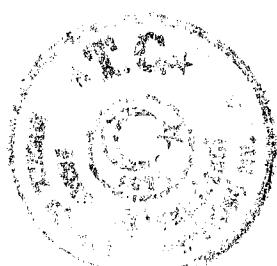

beden şiirler ortaya koymuştur. O'nun şiirlerinde fikrî bir derinlik vardır. Bu fikrî derinlik mesaj olarak verilirken duyguya beslenmiştir. Şiirlerinde tasavvuf ve onun gereklileri, insanın dünyadaki durumu, yaratılış gayesi, vazifelerin ehemmiyeti, dünya hayatının geçiciliği ve bu kısa zamanda yapılacak çok şey olduğu anlatılır. Feyzî'ye göre ömür çok kısadır, bu kısa ömrü iyi bir şekilde değerlendirmek için Allah'ın veli kullarıyla birlikte olmak ve dünya hayatına fazla itibar etmemek gerekir. Göz ve gönül tokluğu içinde minnet duygusundan uzak, sadece Allah'a kul olarak geçirelecek hayat en güze hayattır. Gönlün mutlu olması isteniyorsa her zaman Allah'ın anılması gerekir, yani hakiki aşk Allah aşkıdır.

BİBLİYOGRAFYA

- 1- ATEŞ, Ahmed, "Metin Tenkidi Hakkında", *Türkiyat Mecmuası*, C.VII-VIII, cüz 1 (1940-1942), İstanbul 1942, s.260-267
- 2- BANARLI, Nihad Sami, *Resimli Türk Edebiyatı Tarihi*, C.1, İstanbul 1987, 1366 s.
- 3- Belîğ, Nuhbetü'l-Âsâr Li-Zeyl-i Zübde'i'l-Eş'âr, Haz. Yar. Doç. Dr. Abdülkerim Abdulkadiroğlu, Gazi Üniv. Yay. Ankara 1985, LXIII-687 s.
- 4- Cevrî, Hayatı, Edebî Kişiliği, Eserleri ve Dîvâni'nın Tenkidli Metni, Haz. Doç. Dr. Hüseyin Ayan, Atatürk Üniv. Yay. Erzurum 1981, 399 s.
- 5- ÇAPAN, Pervin, 18. yy. Tezkirelerinde Edebiyat Araştırma ve Tenkidi, I-X, 1551 s., Fırat Üniv. Sos. Bil. Ens., Elazığ 1993, (Basılmamış) Doktora Tezi
- 6- ÇETİN, M. Nihad, Araştırmada Temel Bilgiler ve Usûl, Ders Notu, 48 s.
- 7- DEVELLİOĞLU, Ferit, *Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lugat*, Aydin Kitabevi, Ankara 1982
- 8- Güftî, Teşrifâtü's - Şu'arâ, İst. Üniv. Ktp. Ty. No. 1533-9619, Milet Ktp. Emîrî, Manzum No. 1324.
- 9- İbn Arabî, İlahî Aşk, Çev. Mahmut Kanık, İstanbul 1988, 221 s.
- 10- İstanbul Kütüphaneleri Türkçe Yazma Divanlar Katoloğu, II. Cilt. XVII. Asır, s. 443-446
- 11- İZ, Mahir, *Tasavvuf*, İstanbul 1990, 255 s.

- 12- KARA, Mustafa, Tasavvuf ve Tarikatlar Tarihi, İstanbul 1990, 387 s.
- 13- KAVAKÇI, Prof. Dr. Y. Ziya, İslâm Araştırmalarında Usûl, Diyanet İşleri Başkanlığı Yay. 1982
- 14- LEVEND, Agâh Sırı, Türk Edebiyat Tarihi, Giriş 1. Cilt, TTK Bas. Ankara 1984
- 15- LEVEND, Agâh Sırı, Dîvân Edebiyatı, İstanbul 1984, 662 s.
- 16- Mütercim, Ahmed Asım, Kamus Tercümesi, İstanbul 1304-1305, 4 c.
- 17- " " " , Burhan-ı Katı Tercümesi, Kahire 1251
- 18- Safâyî Tezkiresi, Sül. Ktp. Es'ad Ef. 2549, s. 212a-212b
- 19- SOYSAL, Orhan, Eski Türk Edebiyatı Metinleri, Ankara 1978, 725 s.
- 20- Steingass, Persian-English Dictionary, Beyrut 1975
- 21- Şeyhî Mehmed Efendi, Vakâyiü'l-Fuzalâ, 1.cilt. Şairler Kısı, s.686-687,
Şakayık-ı Nu'maniyye ve Zeyilleri, Haz. Doç. Dr. Abdulkadir Özcan, Çağrı
Yay. İstanbul 1989
- 22- Şemseddin Sami, Kamus-ı Türkî, Çağrı Yay. İstanbul
- 23- TATÇI, Mustafa, Yunus Emre Divanı İnceleme, Ankara 1990, 500 s.
- 24- Tezkirelere Göre Dîvân Edebiyatı İsimler Sözlüğü, Haz. Doç.Dr. Halûk İpekten
ve Diğerleri, Küll. ve Turizm Bak. Yay. Ankara 1988
- 25- TOGAN, Zeki Velidi, Tarihte Usul, İstanbul 1969, s.89-95
- 26- ÜNVER, Prof. Dr. İsmail, "Çevriyazida Yazım Birliği Üzerine Öneriler", AÜ.
DTCF. Türkoloji Dergisi, XI. Cilt, 1. sayı, AÜ Bas. Ankara 1993, s.51-89
- 27- Yümnî Tezkiresi, İst. Üniv. Ktp. Ty. 3948
- 28- Ziya Şükûn, Ferheng-i Ziyâ, İstanbul 1967

METNİN KURULUŞUNDA KARŞILAŞTIRILAN YAZMALAR

1. ALİ EMİRİ EF., MANZUM ESERLER (Millet Ktb.) 356. AE.

1 münacât 118 gazel, 3 tahmis, 1 tarih, 44 kî'tâ, biri Farsça 90 rubâî ile 109 beyit vardır.

Baş: Yâ Rabb reh-î rizâda hâk eyle beni

Tîg-i velehüñle çâk çâk eyle beni

Son: بار تا بوت مراتا نكشہ قیچ کسی

خوب شرآمی بزم و در جل کور اندازم

Yk: 42, öç: 210x160, st: 16, yz: güzel rik'a, kt: beyaz ve kalın avrupa, ct: ebri kaplı

2. ÂTİF EF. KTB., 2100/2. (Yk: 36-84) AT.

1 münacât . 138 gazel, 12 kî'tâ, 84 rubâî, 85 matla', bir tahmis vardır.

Baş: Yâ Rabb reh-i rizâda hâk eyle beni

Tîg-i velehüñle çâk çâk eyle beni

Son: Biz zevk-yâb-ı bâde-i âşâr câmîyuz

Biziz nüktedâni-i fazluñ hümâmiyuz

Perverde-i tecelli-i rûh nizâmiyuz

Yañni mûrid-i şeyh meded-lyâh-i himmetüz

Yk: 50, öç: 225x120-130x50, st: iki sütun üzerine, 16, yz.: talik, bk: hafif tezhipli, cl: yaldız, beyit aralarındaki çizgiler kırmızı, kt: kahverengi meşin, zencerekli.

3. İST. ÜNİVER. KTB. T. 514. Ü1

106 gazel, 3 muhammes, 117 rübâî , 2 kî'tâ-ikebire, 7 kî'tâ, 99 beyit, 1 tarih vardır.

Baş: Nâz eyleme bahâr ile ey bâgbân baña

Çesbân göründi mevsim-i gûlden hazân baña

Son: Feyzî o hatt-ı hûba didüm bu gûne târîh

Revnâk-dih oldu sünbül bu rûy-ı lâle-zâre

Yk: 36, öç: 208-102, st: 19, yz: tâlik, kt: âbadi taklidi, ct: kırmızı bez kaplı.

4. İST. ÜNİVER. KTB. T. 462/12 (Yk: 255-273) Ü2

Sonundan eksiktir. 1 münacât, 99 gazel, 3 tahmîs, 1 tarih, 15 kît'a ve rübâî vardır.

Baş: Yâ Rabb reh-i rizâda hâk eyle beni

Tîg-i velehüñle çâk çâk eyle beni

Son: O şuh eyler telâfisin bu cevriñ bir gün ey Feyzî

Sakın âh-ı şerer-rîzin sipihre rû-be-rû itme

İst. tk. : Şevval / 1109 - Nisan /1698. Yzn: Mehmed Nâzım

Yk: 20 öç: 206x115-152x67, st: 20, yz: ince ta'lik, cl: kırmızı , kt: âharlı
âbâdi taklidi, ct: arkası meşin, üstü bez kaplı.

5. İST. ÜNİVER. KTB. T. 3966/7. (Yk : 126-140) Ü3

105 gazel, 1 tarih, 3 muhammes, 11 rübâî ve nazîm, 99 beyit vardır

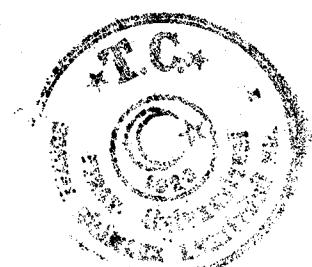
Baş : Nâz eyleme bahâr ile ey bâgbân baña

Çesbân göründi mevsim-i gülden hazân baña

Son: Tutunca dâmene-i kûhsâr-ı hicrânı

Çü lâle pâreledüm ser-be-ser girîbanı

Yk: 17, öç: 319-121-256-121x71, st: 41, yz: talik, cl: kırmızı, kt: âharlı âbâdi taklidi, ct: kahverengi yumuşak meşin, şemseli.

TRANSKRİPSİYON İŞARETLERİ

1- Arap alfabesinde bulunup da yeni alfabemizde bulunmayan işaretler ve harfler şöyle gösterildi:

	:hemze
<u>S</u> , s	: ش
H, h	: ح
ه, ه	: هـ
Z, z	: ذـ
S, s	: صـ
ڙ, ڙ , ڏ, ڏ	: ضـ
T, t	: بـ
Z, z	: بـ
c	: عـ
G,g	: غـ
K,k	: قـ
ـ	: ئـ

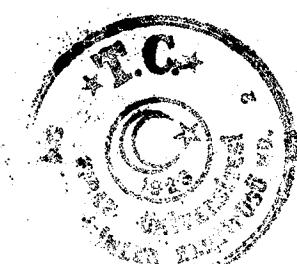
2- Arapça ve Farsça kelimelerdeki uzun vokaller şöyle gösterildi:

: آ, â

: U, û, o

: I, î

3- Farça'daki "vâv-i ma'dûle" ile yazılan kelimelerde bu harf "v" harfiyle birtilmiştir.

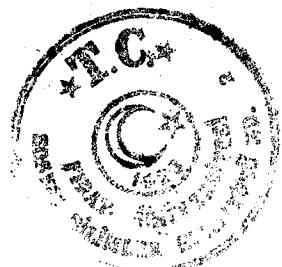
MÜNÂCÂT

- 1 Yâ Rabb reh-i rizâda hâk eyle beni
Tîg-i velehüñle çâk çâk eyle beni
- 2 Ser-mest ola erbâb-ı fenâ bu yemden
Gülzâr-ı muhabbetüñle tâk eyle beni

GAZELİYYÂT

Mef ^c ülü / Fâ ^c ilatü / mefâ ^c îlü / fâ ^c ilün

- 1 Nâz eyleme bahâr ile ey bâgbân baña
Çesbân göründi mevsim-i gülden hâzân baña
- 2 Gûyâ ki cîb ü dâmenimi pür-gül eyledüñ
Ey bâgbân nedür bu kadar imtinân baña
- 3 Tenhâ-nişîn-i ^câlem-i peygûle-i gamum
Sahrâ-yı rüstehîz gelür gülsitân baña
- 4 Ben kim hamûş-ı tekye-i kûy-ı meşeyyinem
Gavğa gelür bu zemzeme-i bülbülân baña
- 5 Feyzî o murg-ı bâg-ı fenâyum dehrde
Besdür şikeste-bâl ü perüm âşiyân baña

Fâ ^c ilatün / mefâ ^cilün / fe ^ci lün

1 Mehveşân tünd ü fitne-cûdur heb

Hasm-ı ümmîd-ü arzûdur heb

2 Büy-i mihr umamam bu gülzâruñ

Gül-i ra ^cnâları dü-rûdur heb

3 Tuḥfe-cûy olma zülf-i kâfirden

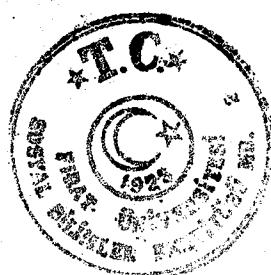
Târlar gerçi müşg-bûdur heb

4 Nevek-i müjgâni itmede ser-tîz

Dilrübâyân feżâ-ğulüvvudur heb

5 Feyzî şimdi sırışk-i çeşmümden

Şehr pür-naķd-i güft (u) gûdur heb

Mef ^cülü / mefâ ^clü / mefâ ^c lü / fa ^c ülün

1 Sâgardan olur efser-i şâhân-ı harâbât

Mey-şu ^c lesidür hil ^c at-ı hâkân-ı harâbât

2 Cem şaff-i na ^c âlinde karar itmeye kâ' il

Tâ böyledür ârâyiş-i divân-ı harâbât

3 Destâr u libâsı girûbâde iderler

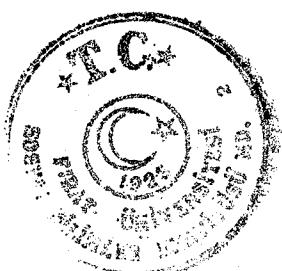
Bâr istemez âzâde nihâdân-ı harâbât

4 Bî-meşgale-i derd-i ser-câm-ı şebâne

Tâ haşre sürer neşve-i mestân-ı harâbât

5 Dün cur'a-i sahbâ ile Feyzî sanasunkim

Şâhrâ-yı bedehşân idi meydân-ı harâbât

Fe ^c ilâtün / fe ^c ilâtün / fe ^c ilâtün / fe ^c ilün

1 Sû-be-sû bâgda itmekde civânân gülgeşt

Gül be-ser cam be-kef turra perîşân gülgeşt

2 Ferşini yâsemîn itmiş çemenüñ bâd-ı bahâr

Eylesünler diyü biñ nâz ile hûbân gülgeşt

3 Gül ruhun ^caksi düşer çeşmümé şâyed çü ^chabâb

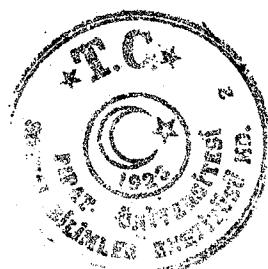
Cûyveş itmedeyüm bâgda cûşân gülgeşt

4 Yâsemenler gibi ^cuşşâk sırışk-efkendür

Serv-i nazum gibi kaçan itse hûrâmân gülgeşt

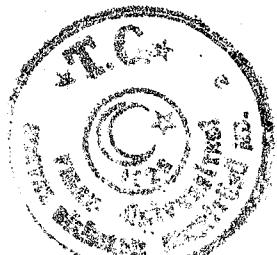
5 Gonçeler şerm ile ey Feyzî ola ^cgark-^carak

İtse ol şîve-germ nâz ile hândân gülgeşt

Fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilün

- 1 Çarh-i çârimdur zemîn-i meclis-i ^c âlâ-yı mest
Mîhr-i râhşân-i felekdür câm-i istîgnâ-yı mest
- 2 Berkidür câm-i zümürrûd ü fâm-i şebnem reşhası
Bâğ-ı bezm ü bâde gel sâkî çemen pîrâ-yı mest
- 3 Tâb-ı şahbâdan çinârâsâ dem-â-dem sûzdeh
Şu ^cle hûdur ^cunşur-ı ^cażâ-yı ser-tâ-pâyı mest
- 4 Câ-be-câ encüm kiyâs itmeñ sipihr üzre bu şeb
Câmdan pâşîde olmuş cur ^c a-i sahbâ-yı mest
- 5 Böyledür ünvân-ı Feyzî mecma ^c -ı rindânedede
Şûh-meşreb lâ'übâli tâb ^c gam-fersâ-yı mest

Fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilün

1 Gice mihmânum o meh-ruhsâr idi şeb-tâbe-şubh

Külbe-i târik pür-envâr idi şeb-tâbe-şubh

2 Mey-i ^carak-rîz eyledikce zülfîni pâk itmege

Destmâli zülf-i müşgîn-târ idi şeb-tâbe-şubh

3 Ey hoş ol şâm-ı sürûr encâm-ı vaşl-ı yâr kim

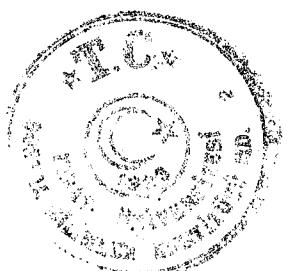
Çeşm-i baht-ı vâjgûn bî-dâr idi şeb-tâbe-şubh

4 Meclis-i germ temennâ-yı dil-figârân-ı ^caşk

Mazhar-ı feyyâžî-i dîdâr idi şeb-tâbe-şubh

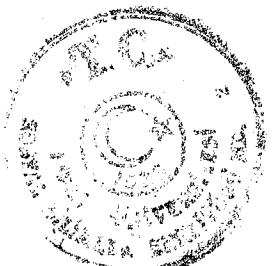
5. Ol mehüñ Feyzî cebîn-i pâki tâb-endâz olub

Külbe-i târik pür-envâr idi şeb-tâbe-şubh

Me fâ ^c îlün / mefâ ^c îlün / mefâ ^c îlün / mefâ ^c îlün

- 1 **Kažâ mevkûf imâ-yı nigâh dil-pesendüñdür**
Belâ merbût gîsû-yı siyâh şûr-bendüñdür.
- 2 Neberd-i fitne-ħâl dâğ-ı sûzuñdan zuhûr eyler
Cefâ merhûñ ebrû-yı kemân-ı zahm kendüñdür
- 3 **Haṭuñ hâli degül meşk itmeden hiç ħarf-i âzâri**
Sitem âğuște-i la ^cl leb-i pûr-zehr-i ħandüñdür
- 4 Sen ol cellâd-i hûnîsin ki kat ^c a merħamet bilmez
Miyân-ı bendüñ dili katl itmege gûyâ kemendüñdür.
- 5 Gehi yâd eyle dest-âviz-i derd-i tâzeden bâri
Tabîbâ Feyzî-i dil-ħaste eski derdmendüñdür.

Mef^c ülü / fâ^c ilâtü / mefâ^c îlü / fâ^c ilün

- 1 Çeşmûñ ki siyeh mest-i harâb-ı girişmedür
Ğamzeñ henüz esîr-i şarâb-ı girişmedür
- 2 Ma^c zûrdur rakîbe o şûh itse iltifât
Bî-tâb ser-hoş-ı mey-i nâb-ı girişmedür
- 3 Ol tünd-hûya reh-ber olan bezm-i^c işrete
Tahrîk-i nâz u^c işve şitâb-ı girişmedür
- 4 Cânûm derîce-i lebüme geldi âhile
Âmâde gûş-ı behr cevâb-ı girişmedür
- 5 Hîrmen ki ümmid-i mey-i Feyzî harâb ider
Kemter şerâri berk-i şarâb-ı girişmedür

Fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilün

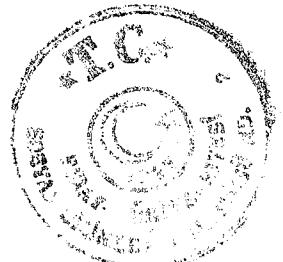
- 1 ^c Ukdeler kim zülfüne ol âteşin ruhsâr ider
Sîne-i ahker-nihâd dilleri efkâr ider
- 2 Müydan bârik-ter oldu vücûdum že ^c file
Gâliba bir gün o büt zünnârına bir târ ider
- 3 Rind-i âgâhuñ degül destünde zâri bî-hûde
Gûşvâr câm-ı ısyânından ^cistîğfâr ider
- 4 Şu ^cle-i âteş ne hâcet rind-i âteş-zâd-i aşķ
Sâyesin âteş-zen-i hûrmenistân-ı hâr ider
- 5 Sulh idüb Feyzî vücûdum ber-hemen ^cahd-i vefât
Üstühânimdan çelipâ reglerüm zünnâr ider

9- Ü1, Ü2 2b; Ü3 2a; AT 3b; AE 3a.(2b) gâliba : ^c akibet AT. (3 ile 4) AT'de yer değiştirmiştir. (5a). ^cahd-i vefât : ba'd-ı vefât AT, AE.

Fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilün

- 1 Vakt-i şubh oldu pür olsun kûşe-i meyhâneler
Âfitâbâsâ țulû ^c itsün yine peymâneler
- 2 Sâkiyâ hemçün nihâl-i gül hırâma başlasun
Bülbûle şûr-efken olsun na ^c re-i mestâneler
- 3 Şevkile la ^clin kîbâbî câm-ı mey vaşf eylesün
Meclis-i Cem' den hoş-âyende nice efsâneler
- 4 Sâkiyâ kâkül-i perîşân ol nesîm-i ^cişveden
Olsun âzâde birer zencîrden dîvâneler
5. Her nefes ma ^cmûr ola Feyzî harâbât-ı mugân
Rahne-dâr olsun bu dem istersen heb kâşâneler

Mefâ ° ilün / fe ° ilâtün / mefâ ° ilün / fe ° ilün

1 Muğayyed-i ham-ı zülfüz rehâ ne müşkildür

Dirîg oldukça esîr-i belâ ne müşkildür

2 Reh üzre muntazır-ı bûy-ı lütf-ı cânânuz

Tehî gelürse eger kim şabâ ne müşkildür

3 Tabîb gûş ideli âh-ı serd-i mey gelmez

Şitâda hasta-i ° aşka devâ ne müşkildür

4 Hemîşe hûn-ı ciger-hâr ola ber-âlufte

O rinde nûş-ı mey-i dil-güşâ ne müşkildür

5 Tazallum eyleyesün nevha-i pey-â-pey ile

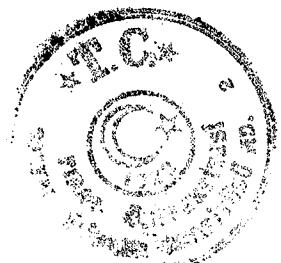
O şûh ide revîş nâ-sezâ ne müşkildür

6 Hümâr bâde-i dûşina derd-i ser virdi

Hüm-ı şarâb tehî sâkiyâ ne müşkildür

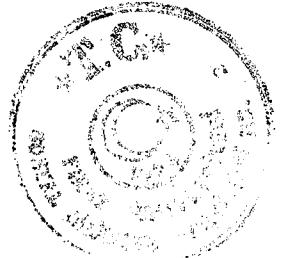
7 Fesâne gûyi-i efsâneden ne ǵam Feyzî

Kelâm-ı bî-hude-i âşinâ ne müşkildür

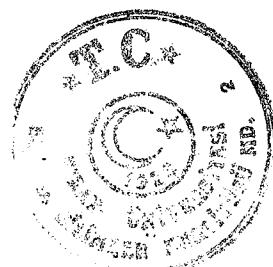
Mef^c ülü / mefâ^c îlü / mefâ^c îlü / fa^c ülün

- 1 Ol şûh ki müjgânını nâvek-fiken eyler
Her nergisi biñ zahmîle mecrûh-ten eyler
- 2 Nâz ile hîrâm eylese her basdiği hâki
Revnâk-şiken-i nükhet-i müşg-i hoten eyler
- 3 Tâb-ı ruhi pertev-fiken-i yâsemen olsa
Gülgonçe-i hûrsîde anı hânde-zen eyler
- 4 Ammâ ki gehi renng-i gül-i ahmer-i bâğı
Hâsiyyet-i hîşm-i gażabi yâsemen eyler
- 5 Havfim bu ki âzurde ider pâyını gerçi
Ferş-i rehini bâd-ı şabâ nesteren eyler
- 6 Şahrâda degül lâle şehîdân-ı tebebssüm
Laht-ı dilin ârâyiş-i sahn-ı çemen eyler
- 7 Çâk eyleye tâ dâmene dek hulleyi Feyzî
O l dil ki pelâs-ı seg-i kûyun kefen eyler

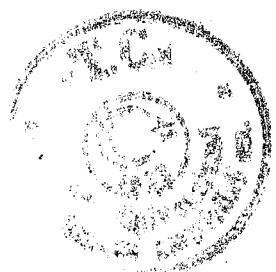
Mefâ ^c ilün / fe ^c ilâtün / mefâ ^c ilün / fe ^c ilün

- 1 Egerçi hâl-i dil dâg dâg müşkildür
O şûhdan yine amma ferâg müşkildür
- 2 Figân-i bülbül-i zâra tahammül eyleyemem
Esîr-i ^caşka temâşâ-yı bâg müşkildür
- 3 Şarâbı kendüñ içir sâkiyâ ki bî-tâbum
Dürüst turmak elimde ayâg müşkildür
- 4 Nigâh-dâşte kıl penbelerle dâg-ı dilüñ
Bulunmak ancilayan şeb-çerâg müşkildür
- 5 Hûri diñleme Feyzî ki bülbül-i bâğda
Telezzüz ü eser-i şavt-ı zâg müşkildür

Mef ^c ülü / mefâ ^c îlü / mefâ ^c îlü / fa ^c ülün

- 1 Dil mest-i safâ-yı leb-i meygûn-ı recebdür
Cân vâlihe çeşmân-ı pür-efsûn-ı recebdür
- 2 Tefrîh-dih-i meşrebiyân-ı reh-i esrâr
Hâl-i siyeh dâg-ı dil-efzûn-ı recebdür
- 3 Uşşâkı giriftâr-ı sürûr itmege bâri
Âşûb-ı hirâm ķadd-i mevzûn-ı recebdür
- 4 Olsa dil-i şeydâne ^caceb pâyına rû-mâl
Gîsû-yı perîşân gibi meftûn-ı recebdür
- 5 Muhtâc-ı neşât-ı mey-i nâb olmaz o dil kim
^c İşretgeh-i ^câlemde ciger-hûn-ı recebdür
- 6 Rağbet mi ider dağdağa-i şâdi-i dehre
Ol ^câşık-ı ser-geşte ki mahzûn-ı recebdür
- 7 Hâkister iden hâme vü evrâk-ı hayâli
Feyzî eser-i âteş-i mazmûn-ı recebdür

Fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilün

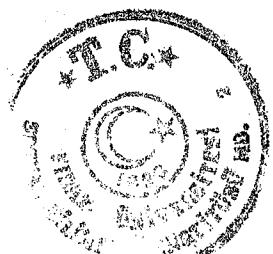
- 1 Destime pîr-i muğân meyhâne de sâgar şunar
Bâgbân-ı gülçînine gûyâ ki derd-i ter şunar
- 2 Gayre sünbüller virür bir berg-i hod-rû istese
Bâgbân ben gül temennâ eylesem ahker şunar
- 3 Yoksa ^canberveş süveydâ-yı dilin pervâneler
Şem ^c-misâl eyler müheyyâ şem ^c dân-ı micmer şunar
- 4 Olsa bezm-i işvede gâhi siyeh mest-i gazab
Gamze çesm-i şûhîna ser-tîz bir hânçer şunar
- 5 Sâkî-i meyhâne Feyzî gör ne özge neşvedür
Ger humârum görse bir câm-ı şafâ-güster şunar

16

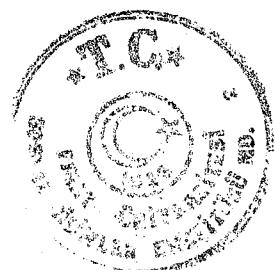
Mefâ ° îlün / mefâ ° îlün / mefâ ° îlün / mefâ ° îlün

- 1 Olub hançer be-dest erbâb-ı aşkı zahmnâk eyler
O bî-dâruñ bu vaşfi âdemî ey dil helâk eyler
- 2 O şûhi gösterirdüm zahm-ı hün-âlûd mü ammâ
Komaz her dîde seyl-âb-ı sırısküm anı pâk eyler
- 3 Nihân itmek ne mümkün dâğ-ı cân-sûzum ki dest-i gám
Girîbânum dem-â-dem lâle-âsâ çâk çâk eyler
- 4 İder kemter gubârin çarh-ı kehl-i dîde-i hûrşîd
O kim çeşm-i nizârin hasret-i rûyile hâk eyler
- 5 Virür bir hûse Feyzî bâgbân- dehr-i dûn ammâ
Dem-â-dem giryelerle âdemî hemhâl-i tâk eyler

Mefâ ^c ilün/ fe ^c ilâtün/ mefâ ^c ilün/ fe ^c ilün

- 1 Ne rind-i bâde-güsâr u ne bezmgâh қalur
Ne zâhid-i muta^caşşib ne hânkâh қalur
- 2 Harâb olur bu harâbât bir gün âgâh ol
Ne muğbeçe ne piyâle ne bâde-hâh қalur
- 3 Ne gülde hânde ne hüzn-i beneşfe bâkidür
Ne çesm -i nergis-i şehlâdaki nigâh қalur
- 4 Bu çarh-ı çenber ider geşte-i kemend-i hilâl
Ne nev- civân ne kühen-sâle vü dü-tâh қalur
- 5 İder helâk semûm-ı fenâ bu bâdiyede
Ne bî-kesî-i gedâ ne şekve-i şâh қalur
- 6 În ü âhi göñül eksik itme bir gün olur
Ne bir nefes alacak dem ne vakt-ı âh қalur
- 7 Çemen çemen idelüm geşt kim gelince hazân
Ne berg-i sebz ü ne pejmürde bir giyâh қalur
- 8 Nedür tehâlüki bilseñ bezm-i helâkimize
Ne hazm-ı dûn u ne Feyzî-i gam-penâh қalur

Mef^c ülü / fâ^c ilâtü / mefâ^c îlü / fâ^c ilün

1 Çık seyr-i bâğa fasl-ı gül ü gülsitân geçer

Vakt-i server ü zemzeme-i bülbûlân geçer

2 Sâkî sebûyi vir çekeyüm teşne-i meyüm

Sen sâğarı leb-â-leb idince zamân geçer

3 Peymâneyi pür eyle ko sâkî tegâfüli

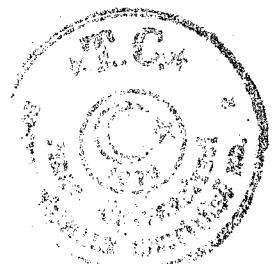
Hengâm-ı^c işaret-i leb-i rev ü revân geçer

4 Elden düşürme sâğarı ey dil ko ǵafleti

Furşat nesîm-ı^c ömr gibi nâ-gehân geçer

5 Pâk it ǵubâr-ı reh-güzerin eşk-i çeşmile

Şâyed ki Feyzî ol büt-i nâ-mihrbân geçer

Mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün

1 Esîrân-ı neşâta bâde-i gülfâm virsünler

Bize hûn-ı cigerle pür bir iki câm virsünler

2 Şafâ-yı ¢ işaret-i yârâna yokdur reşkimüz ammâ

Bu bezme bir  arîf-i rind-i zehr- şâm virsünler

3 Gehî ol sâkiyân-ı bezm-i ¢işve râziyuz dilden

Ki gayre biñ tebessüm bize bir düsnâm virsünler

4 Gîda olmuş  urûş-ı gâyba bûy-ı zülf-i cânâne

Sabâ bî-hûde ümmîd itmesün peygâm virsünler

5 Ne teklîf-i  avâf-ı ka ¢ be-i ma ¢ mûr itsünler

Ne ¢uşşâk-ı sebük-rev-i câna bir ihrâm virsünler

6 Hemîse zâyirân-ı beyt-i dil- sâyîş isterler

Libâsin dahi şoyunsunlar hemân arâm virsünler

7 Bu bâguñ çünki yokdur hissemüz gülberg-i nûşundan

Bize Feyzî yeter bir  âr-ı nîş-i endâm virsünler

Mef^c ülü / mefâ^c îlü / mefâ^c îlü / fa^c ülün

1 Zünnârimi seyr eyleyen efsûn disünler

Meyhâneye düşdi gör o sâlûs disünler

2 Bir süretüñ itdi nigehi dînimi yağma

Şimdengerü feryâdîma nâkûs disünler

3 İslâm libâsun çıkarub câme degişdüm

Mecnûn-ı tîh gayret-i nâmûs disünler

4 Germ-ülfet-i küfr ol göñül ol deñlü ki yârân

İslâmını yâd itmez o me' yûs disünler

5 Öyle calem ol deyr-i perestîde ki Feyzî

Mescidde görürlerse de cûsûs disünler

20- Ü1, Ü2 4a; Ü3 2b; AT 7b; AE 6a. (2a) Bir süretüñ itdi nigehi dînimi yağma: İtdi nigehün dilleri bir vechile
yagma Ü2, AT, AE.(3b) gayret-i : gayret ü AE.

Mef ^c ülü / fâ ^c ilâtü / mefâ ^c îlü / fâ ^c ilün

- 1 Ol gonçe-fem ki cânima her dem çemân olur
Her dâg-ı tâze reşk-i gül ü gülsitân olur
- 2 Şâd-âbi-i sîrîküm ile sû-yı gülşenüñ
Her bir nigâh-ı huşkı şâhçé-i erguvân olur
- 3 Bir şu ^c le sînede şerer-efşân ki ba ^cd-ı merg
Tende kefen fetîle-i dâg-ı nihân olur
- 4 Serv-i mezârimi idemez lâne fâhîte
Murg-ı semendere meger ol âşiyân olur
- 5 Gördükde yâri tâkatı kalmaz şikâyete
Mahşerde dahî ^câşık olan nâ-tüvân olur
- 6 Feyzî ki ^carz-ı dâg ide pîş-i nigârda
Ârâyış-i ^cizâr ona mihrbân olur

21. Ü1 4b; Ü2 4a; Ü3 2b; AT 6B; AE 5a.(2b) Her bir nigâh-ı huşku: Her gâh huşku Ü2, AT; Her Şâh huşku AE. (5a) Gördükde: Gör AT.

Mefâ ^c ilün / fe ^c ilâtün / mefâ ^c ilün / fe ^c ilün

1 Tecessüs eyleme hâricde âşinâ yokdur

Ne kim taleb idesün cübbeden cüdâ yokdur

2 Su ^c âl-i nîk ü bed-i ^câlem itme ey gâfil

Bu encümende bilürsüñ ki jaj-hâ yokdur

3 Garîb-i şu ^c le-i duzah-güdâz olur gam-ı ^caşk

Ki sûzişinde anuñ tâ ebed rehâ yokdur

4 Neberd-i ^caşka şehîdân-ı deşt-i hûn-âşâm

Rizâlarıyla sülük itdiler cefâ yokdur

5 Cihân yeterse benimçün ne ǵam ki ey Feyzî

Bu hânkâhda bir köhne bûriyâ yokdur

Fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilün

1 Reng-i meyde ^cârifân-ı dehr şavfet buldilar

Bâde âşâmanda bûy-ı hakîkat buldilar

2 Bezmîgâh-ı gamda sermestân-ı aşk-ı lâyezâl

Derd-i şahbâ-yı hamîr-i şevk u hâlet buldilar

3 Jende-pûşân-ı harabât diyâr-ı meskenet

Cilve-i tâvusda asâr-ı nahvet buldilar

4 ^cÂkilân eklil-i şâhîde olan gevherlerin

Her birinde âteşin şad dâğ-ı hasret buldilar

5 Deştgâh-ı Kays'ı Feyzî itdiler ^cuşşak-ı geş

Her ser-i râhında biñ serg-i melâmet buldilar

Fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilatün / fâ ^c ilün

- 1 Mest olursa gamze-i nâvek-fiken şemşîr olur
Hışmile düşnâm iderse her şahîn şemşîr olur
- 2 Arzû-yı tîg-i müjgânı helâk itse dili
Meşhedinde aña her tar-ı kefen şemşîr olur
- 3 Yâd-ı haftıyla eger galâtân olursa bâğda
Sîne-i ^cuşşâka her berg-i çemen şemşîr olur
- 4 Dilleri şad çâk ider her lahzâ turmaz reşkden
Şâne-i gîsû-yı dilber cümleton şemşîr olur
- 5 Mâni^c olsa yarı vuşlatta der-âğûş itmege
Çeşmûme her târ u pûd-ı pirehen şemşîr olur
- 6 Çeh nişîn-i gam uzatmaz dest zîr-i çeşmûme
Ger şu ^câ ^c-1 âfitâb olsa resen şemşîr olur
- 7 Şaf şikâf-ı ehl-i tab^c olsak nola Feyzî gibi
Destimüzde hâme-i ^cicâz-ı fenn şemşîr olur

Müstef^c ilâtün / fâ^c ilün / müstef^c ilâtün / fâ^c ilün

1 Envâr-ı şubh^c itdi gûlüvv derd-i niyâzin vaktidür

Eşk-ı nedâmetle vuzû kîl kim namâzîn vaktidür

2 Sûzişde şad âh eyleyüb nâleñ ^cözr-hâh eyleyüb

Her užvuñ âgâh eyleyüb sûz û güdâzîn vaktidür

3 Olmuşken ^câşık mübtelâ kâlânı gel eyle şirâ

Ey Yûsuf-ı hüsn-i bahâ bâzâr-ı nazîn vaktidür

4 Şâc zahm-ı ^cuşşâka nemek ey mutrib-ı bezm-i melek

Vey reşk-ı nâhîd-i felek ağâz-ı sâzîn vaktidür

5 Dil bü' l-heves hûbân güzel cûşân-ı şebâb bî-bedel

Feyzî hakîkat bu mahall ^caşk-ı mecâzin vaktidür

25- Ü1 a; Ü2 a; Ü3 3a; AT 8a; AE 6b. (1a) gûlüvv: ^c ulüvv AT. (3b) bâzâr: pâzâr AE. (4a) sâc: sâc AE/ melek : felek AT.

26

Mef^c ülü / mefâ^c îlü / mefâ^c îlü / fa^c ülün

1 Câm-ı lebüñe gerçi rakîbân nigerândur

Hifz it ki o sâyeste-i hûnîn cigerândur

2 Âsîb-ı hazân görmeye tâ rûz-ı kiyâmet

Ol dâğıña gulgönçe-i âşufte-serândur

3 İňşaf mıdır kim ola pûşide-i burka^c

Ol çehre ki âyine-i rûşen nažârandur

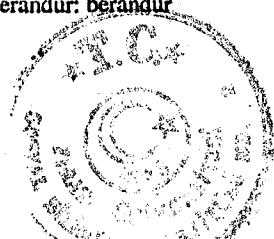
4 Çâk olsa nola muğanna^c -i teng mi^c aşk

Zûr-âver-i bâzû-yı dil-i perde-derândur

5 Sen ketmde kalsañ haber-i müşkil-i^c aşkı

Feyzî yine ma^c lûm-ı dil-i bâ-hâberândur

26- Ü1, Ü2 5a; Ü3 3a; AT 7a; AE 5b. (1a) gerçi:herçi AT. (3a) burka^c :pürka^c AT. (4b) derândur; berândur AT.

Mefâ ¨ilün / mefâ ¨ilün / mefâ ¨ilün / mefâ ¨ilün

- 1 Ko açılsun fezâ-yı bâgda şâd-ebter-i güller
Benimçün kûşe-i külhânda besdür hûşk-i sünbüller
- 2 Has u hâşâk dökülür ragbet itmezdi gül-i bâga
Gül-i dâg ¨ulüvv bergüm temâşâ itse bülbüller
- 3 Zebân-ı hâl ile ¨aşkum zemîn ü âsmân söyler
Sipîhr üzre meh-i nev sahn-ı gülşende karanfiller
- 4 Merd-i peymâneyi peymâne-i ¨ ömrümse de pûr kııl
Beni hemyâze-i dâg itdi yeter sâkî ta ¨ allüller
- 5 Dem-i bezm-i elesti yâd idüb olmuş dehen ber-kef
Belî Feyzî bu der-i humhânedede de cuşîş-i müller

Mefâ ° ilün / fe ° ilâtün / mefâ ° ilün / fe ° ilün

1 Girişme ile nigâh-ı tegâfûlâne nedür

Pür eyle câm-ı meyi sâkiyâ bahâne nedür

2 Emân bu cünbüş-i müjgâna kim tahammül ider

Meded o °işve o reftâr-ı bî-hoşâne nedür

3 El ursa şâneye her târûn gûrîv kopar

Esîr-i gîsû-yı yâre cefâ-yı şâne nedür

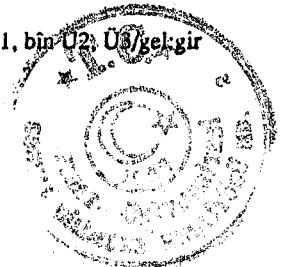
4 Harîm-i meykedeye sen edeble gel zâhid

Bilür misün hele hiç sen bu âsitâne nedür

5 Hemîşe bî-hûde efkâr-ı tâbînî Feyzî

Tefekkûr it güzer-i reh-rev-i zamâne nedür

28- Ü1, Ü2 5b; Ü3 3b; AT 9b; AE 7b.(4a) meykedeye: meykedeyi Ü1, Ü2, Ü3./ sen: sen Ü1, bîn Ü2, Ü3/yel: gir Ü1, Ü3; gec Ü2. (4b) hiç sen:sen hiç Ü2.

Mefâ °ilün / mefâ °ilün / mefâ °ilün / mefâ °ilün

- 1 Benim peygûle-i meyhâne şâdân olduğım yerdür
O bâğ-ı bî-i hazân gül gibi hândân olduğım yerdür
- 2 Ferâmuş eylemeñ mümkün midür künc-i harâbâti
Şebân-rüz ol şafâ-abâd-ı mihmân olduğım yerdür
- 3 Su °al itmeñ baña esrâr-ı haftı °ukde-i zülfî
O cây-ı hayretimdir bu perişân olduğım yerdür
- 4 Gehi eyler ziyâret besmelân-ı tîg-i müjgâni
Ne luþf-ı tabi °dir hâkka ki  urbân olduğım yerdür
- 5 Zemîn-i meykede hüb olduğun vasf itme ey Feyzî
Anıñ her kûsesi mestâne  alçân olduğım yerdür

30

Fe ^c ilâtün / mefâ ^cilün /fe ^c ilün

1 Hemdem ^cuşşâka eşk ü âh yeter

^c Aşkına bu iki güvâh yeter

2 Şûh-meşreb-i kalender-i ^c aşķuz

Bize meyhâne hânkah yeter

3 Pîr-i meclis bu hânkâhda bize

Mûrşid-i sâhib-i iştibâh yeter

4 ^cArifiz biz nedîm-i meclisimüz

Bir iki rind-i bâde-hâh yeter

5 Ger hûcûm eylese şafâ Feyzî

Dergeh-i şâh-ı ǵam-penâh yeter

Mefûlü / fâ'ilâtü / mefâ'ilü / fâ'ilün

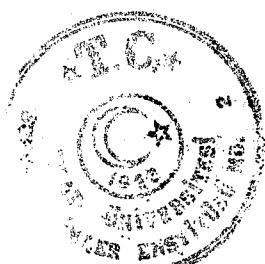
- 1 Dil gördü lutfına felegin imtinâni var
Bir kûşe-i ferâga çekildi emâni var
- 2 Zahm-ı kebûd sînemi seyr eyleyen didi
Ezhârı heb benefše  aceb gülsitâni var
- 3 Ol rind-i  aşk-bâza hased kim anuñ müdâm
Yanında mihrbânlık ider bir civâni var
- 4 Lâl olmayınca fehm idemezsüñ rumûzuñi
Şâhenşah-ı mahabbetiñ özge lisâni var
- 5 Feyzî uzatma mîve-i maksûda destiñi
Bir gün olur ko hâmlig itme zamâni var

32

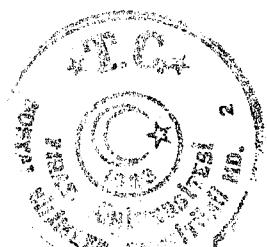
Fâ ^cilâtün / fâ ^cilâtün / fâ ^cilatün / fâ ^cilün

- 1 Tâ fetîl-i dâg-ı mihnet cism-i sûzânımdadur
Şeb-erâg-ı revişnâ-yı beyt ahzânımdadur
- 2 Dâqlar mâdâm bâg-ı sînede gül-pâşdur
^cAndelîb-i nâle etrâf-ı gülistânımdadur
- 3 Bir şerârı düşse ser-tâ-pâ olur ^câlem harâb
Giryeden hâşıl olan ahker ki dâmânumdadur
- 4 Merhemüñ bî-hûde itlâf eyleme gel ey tabîb
Çâre yine zahmdur ol zahm kim cânımdadur
- 5 Nâz-perver bir civân iken yine gör luşfunı
Bî-tekellüf şâhid-i gam her zamân yanumdadur
- 6 Heb gelür andan görür ^cuşşâk-ı fenn sûretini
Nushâ-i rind muhabbet-i dâg-ı pinhânımdadur
- 7 Feyzî havrâ-yı behişt-i ^cîtr girîbân itmege
Ârzû-yı nükhet dâg-ı gül-feşânumdadur

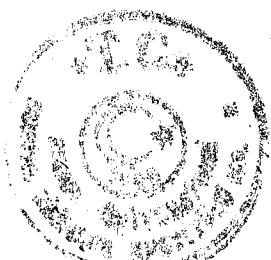
Mefâ ˜lün / mefâ ˜lün / mefâ ˜lün / mefâ ˜lün

- 1 Ne rûy-dil ne dilcûyi ne vuž ˜-i dilrübâyidür
Benim senden murâdım bir nigâh-ı âşinâyidür
- 2 ˜Aceb mi kîşver-i dil olsa pür-ǵavgâ nigâhuñdan
O hûn-rizîñ ki her dem şan ˜atı aşûb-ı zâyidür
- 3 İdelden tarh-ı bezm fitne-çeşmüñ ǵamze-ı kâfir
Mühim-sâz harâbî-i esâs-ı pârsâyidür
- 4 Nola ki çesm şabâveş kâkül-i ˜anber-şemîmüñden
Gelen andan meşamm-ı câne bûy-ı bî-vefâyidür
- 5 Olaldan dûr Feyzî-i belâ-keş hâk-i pâyuñdan
Pes-i zânû-nişîn genc-i hûrmân-ı cüdâyidür

Fe ^c ilâtün/ fe ^c ilâtün/ fe ^c ilâtün/ fe ^c ilün

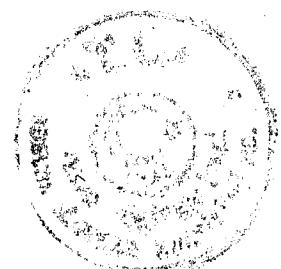
- 1 ^c Âşika lâzım olan maḥu cevr itmeñdür
Terk-alûde key-i bûd u nebûd itmeñdür
- 2 Âhdan baña ferâg eyle dimek ey bî-derd
Şu ^c leden men ^c ne-mûrâdî-i derd itmeñdür
- 3 Da ^c vetinden ġarażi pûr-i mugânuñ bezme
Seni mestâne-i şahbâ-yı şühûd itmeñdür
- 4 ^c Âşiküñ hûn-ı sırışk ile vużu ^c eylemeden
Kasdi ol kîble-i ^c uşşâka sücûd itmeñdür
- 5 Meclis âmâde dil âzâde ķadeh pûr-bâde
Muṭrib-ı bezme düşen şimdi sürûr itmeñdür
- 6 Pâk ol pûşisiñi eyle perend-i zer-keş
Zühdi şanma heves-i dalak-kebûd itmeñdür
- 7 Mest-i bî-bâk olana hem dem olur mi Feyzî
Zâhidüñ kârı ki hep şereb-i yehûd itmeñdür

35

Mef ^cülü / mefâ ^cilü / mefâ ^c îlü / fa ^c ülün

- 1 Dil ta ^c ne-zen-i hâtar âgâh degildür
Haşm-ı reves ^c ârif-i billah degildür
- 2 Ammâ degül ol bü ^c l-hevesüñ mu ^c tekidi kim
Taklîd eyle ki ^c ârif olur gâh degildür
- 3 Her bahr-ı dûn-ı menîş şîfte olmaz
Zîrâ ki diliñ himmeti kûlâh degildür
- 4 Âgâhlaruñ ruh-ı fezâdur kelimâti
Şohbetleri ġayriñ gibi cangâh degildür
- 5 Her hırkedemiz gülşen-i râz-ı ^c arifâne
Ol bâğçe-i feyz-i çerâgâh degildür
- 6 Bî-bakleruñ perdesidür perde-i matlûb
Mahcûblaruñ rütbesi dil-hâh degildür
- 7 Şinâs-ı mizâcân-ı taaşşub gibi Feyzî
El-minnetullah hele gümrâh degildür

Mefâ ̄ilün / fe ̄ilâtün / mefâ ̄ilün / fe ̄ilâtün

- 1 Bahâr īrişdi gül-i eşkufte bâd-ı gâliye budur
Yine neşîmen-i pâkize meşrebân-ı leb-cûdur
- 2 Namâz-ı aşkı edâ itmege hârîm-i çemende
‘Anâdil-i sahrâverâda jâle âb-ı vüžûdur
- 3 Çemen ki maştaba-i ehl-i ‘ayşa döndi bu demde
Hezâr muṭrib u gül câm-ı la ‘l u gonçe sebûdur
- 4 Görübde hândesin aldanma ey hezâr belâ-keş
Şakın şakın gül-i ra ‘na sitem- pend ü dü-rûdur
- 5 Şenâye bâslasa etfâl-i gülsitân nola Feyzî
Yem-i çemende yine mevc-i lâle tâbegelûdur

36-Ü1 7a; Ü2 6b; Ü3 4a; AT 11 b; AE 9a.(1a) eşkufte:Ü3'de bu kelime yoktur.(2b) Bu misraın yeri Ü2'de boş bırakılmış./ sahrâverâda: sahrâvâre AT ; sahrâvâze AE.

Mefâ ^c İlün / mefâ ^c İlün / mefâ ^c İlün / mefâ ^c İlün

1 Tenümde şerha-i şemşîr-i hicrân âşikârâdûr

Dilümde lâle-âsâ dâg-ı pinhân âşikârâdûr

2 Benim ol tîre rûz-ı gam ki pîşânî-i şubhumda

Fürûg-ı pertev-i şâm-ı garîbân âşikârâdûr

3 O rüsvâ-meseb câm-ı iżtirâbum kim libâsumda

Şabâ-yı gül gibi çâk-ı girîbân âşikârâdûr

4 Zamân sûziş-i ǵamzeñde ey hârût fenn-i kâfir

Dilümde tende mûveş nevek-i peykân âşikârâdûr

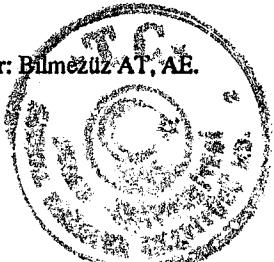
5 Nedir Feyzî temennâ âb-ı çeşm-i eşkbârumda

Bakılsa şema ^c-i ruhsâr-i cânân âşikârâdûr

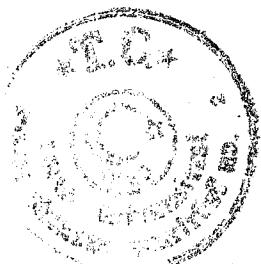
Müfteilün / mefâ ̄ilün / müfteilün / mefâ ̄ilün

- 1 Dehrde medâr-ı şûr u ser ̄amze-i fitne-zâ mîdur
Yohsa hevâ-yı ̄urra-i dil-keş ü müşgsâ mîdur
- 2 Cezb ider itse ahîte gâh vücûd-1^c âşîkı
Hançer-i dil-berüñ^c aceb kabzası güher-bâ mîdur
- 3 Ey dil-i kûlfet-âşinâ yâr-i rakîb olan saña
Çarh-ı siyeh kilim ile baht-1 girîz-pâmi dur
- 4 Yoğ müjdelerde terk-i nâz ̄amzesi yekketâz-1 nâz
Kim bilür ol sitem-girüñ leşkeri der-kafa mîdur
- 5 Feyzîye şadır meykede cilve ki neşât eylese
Zâhid-i genc-i şavma^ca zühd ü riyâ makâmidur

Mef^c ülü / mefâ^c îlü / mefâ^c îlü / fa^c ülün

- 1 Sâkî niçün ol sağar-ı zer-kâr çekülmez
Şimdengerü hemyâze-i âzâr çekülmez
- 2 Rehn-i mey-i tâb eyleyelüm ey dil-i ser-germ
Mahmûrlaruz sıklet-i destâr çekülmez
- 3 Her şübh u mesâda çekelüm câm-ı pey-â-pey
Bu keşmekeş-i çarh-ı sitemkâr çekülmez
- 4 Ejder gibi berk-efken olub bâm-ı sipihre
Bir dem mi olur âh-ı ^culüvv-zâr çekülmez
- 5 Besdür keyfiyyet-i hûn-ı dilimüz bes
Feyzî mey-i pür-minnet-i hummâr çekülmez

Mefâ ¢ İlün / mefâ ¢ İlün / mefâ ¢ İlün / mefâ ¢ İlün

- 1 Dime ol mey-şiken hûn-rîzî-i cân ¢ alîl itmez
O mustâgñi hayâl-i katl-ı şahs-ı cebre 'îl itmez
- 2 Esîr-i dâğ-ı hicrânuñ o deñlü gurre-dildür kim
Şu ¢â ¢-ı âfitâb sûriş-i dâğ'a fetîl itmez
- 3 Hezârân dâğ-ı sîrâb eylerüm feyz-i sirişkümle
Degül ¢ aşık o kim her dâğı bir tâc-ı halîl itmez
- 4 O bî-dil da ¢ vî-i âteş sirişti itmesün mâtâm
Ser-â-pâ bezmgehle mahv-ı nehr selsebîl itmez
- 5 O reh-berden ümîd-i reh-nümäßigî kîlma kim Feyzî
Sürâğın saña neşter-i zâr elmâs-ı delîl itmez

Fe  il  t  n / fe  il  t  n / fe  il  t  n / fe  il  n

1 **H**andeyi telh  -i h  rm  nile giry  n buluruz

Giryeyi lezzet-i   mm   ile   nd  n buluruz

2 **E**yles  n giry   ile   hile g  lge  t-i   emen

K  l  nini laht-i ciger-i J  le seni k  n buluruz

3 **K**  lsak efg  n-i   rer-h  z hez  r-i b  g  n

L  nesin k  l  han u etf  lini s  z  n buluruz

4 **O**lalı h  n-i ciger ne  v    nem   bah  -i   n  r

Berg her   h  cesin pen  -i merc  n buluruz

5 **D**er-i meyh  neye   r  b ideli iy Feyz  

Mujemiz h  se-i perv  n-i dirah  n buluruz

42

Mefâ ˜lün / mefâ ˘lün / mefâ ˘lün / mefâ ˘lün

1 O mustagni dü çesmüm böyle hûn-pâş olduğun bilmez

Herîf-i ˘amzesi ol meyle ˘ayyâş olduğun bilmez

2 Îninin gûş iden bî-derd ü ˘a ˘ ne eyler dil-i zâruñ

Meger bî-mâr-ı zahm-ı çesm-i cemmâş olduğun bilmez

3 Dil âvâre mi nâlân ider ol tünd-hû ammâ

Dirigâ râz-ı ˘ aşkın her taraf fâş olduğun bilmez

4 O ˘ıfl-ı mekteb-ı nâz o˘şâdur gehi hattin

Rakîb-i herif-giriñ ol ne kallâş oldugun bilmez

5 ˘Aceb gâfil degil mi hasm-ı ˘ab-ı sûhi Feyzî'nüñ

Zebân-ı kudsiyândan aña sâyâş olduğun bilmez

43

Mef ^c ülü / mefâ ^c îlü / mefâ ^c îlü / fa ^c ülün

1 Ey meh bu revîş-i dâniş ü iz ^cânuña düşmez

Nâdânilé ülfet senüñ ^cîrfânuña düşmez

2 Agyâr ile seyr-i çemen itmişsin iştidüm

Bu cünbüş-i bed serv-i hûrâmânuña düşmez

3 Her bî-ser ü pâ bü 'l-hevesi itme nedîmüñ

Ey pâdişeh-i nâz seniñ şânuña düşmez

4 Şermüñ katı ey şûhuña agyâr-ı siyeh-dil

Bir vakıt mi vâr sâye-şifat yanına düşmez

5 Tercîh ola Feyzî ne rakîb-i garaż-âlûd

Ey serv-i çemân pâkî-i dâmânuña düşmez

Mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün

- 1 Dil-i ye's ülfet ¢âşıka felekden kâm-cû olmaz
Derûn-ı sâde levh-i dilde naşş-ı ârzû olmaz
- 2 Alınmaz dâdımız mahşerde dîvân-ı İlâhide
O zâlim rûz-ı mahşerde bizimle rû-be-rû olmaz
- 3 Gül-i pejmurde-i dâg-ı muhabbet pâke besdür bes
Bu bâğıñ bülbülü hergiz esîr-i reng u bû olmaz
- 4 Revân kıl eşk-i rûmâl eyledikçe pây-ı dildâre
Bilürsün ey dil ¢âbid-i namaz bî-vužû olmaz
- 5 Gönülden söyleşürler bunda Feyzî böyledür âyine
Bu ȝalvethâne-i ısrâkiyândur güft u gû olmaz

Fe ^c ilâtün / fe ^c ilâtün / fe ^c ilâtün / fe ^c ilün

- 1 Olalı merdumuñ çeşm-i temâşâ âtes
Bülbül âtes çemen âtes gül-i ra ^cnâ âtes
- 2 Bize o rind-i ^culüvv âşâm u semender mefesüz
Kim olur içdigimiz bâde-i hamrâ âtes
- 3 Âteşin la ^cli ki ta ^clîm-i sühân itse olur
Âyine âtes ü tûtî-i şeker-hâ âtes
- 4 Nevha-i ^câşık olursa ne ^caceb germ-â-germ
Müjdeler mervaha vü eşk ser-â-pâ âtes
- 5 Deyr-i ^câlemde o Hindû-menişiz kim Feyzî
Görinür maştaba-i kûşe-i tenhâ âtes

Mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün

- 1 Mey-i aşâmân-ı ¢ aşkuñ sâgar-ı zerrîni olmazmış
Sırışk- dideden gayrı mey-i rengîni olmazmiş
- 2 Olanlar şâf dil-i şâgar-sifat һumhâne-i dehrüñ
Gubâr-âlûde-i derd ü şarâb kîni olmazmiş
- 3 Cem'iñ câm-ı neşât- efzâsı revnak bulmada dâ ¢ im
Ezel-i şâhân-ı dehriñ bî-hûde âyîni olmazmiş
- 4 Görüb halkın hucûmun dâr-ı mensûr üzre bildim kim
Cihânuñ rûz-ı mâtem gibi şehr-âyîni olmazmiş
- 5 Temâşâ-yı cemâl-ı yâre ruhsât yok anı bildüm
Riyâz-ı hüsnüñ ey Feyzî gülçîni olmazmiş

Mef^c ülü /fâ^c ilatü / mefâ^c îlü / fâ^c ilün

1 Pûşîde ķıldı cism-i nizârum libâş-ı dâg

Dâhi henüz itmedeyim iltimâs-ı dâg

2 Bî-hûde şanma tende hürûş-ı zebâneyi

Ol da lisân-ı hâl eyler sipâs-ı dâg

3 Yakmağa cismine kıyamaz dâg-ı derûñi

Yohsa ne mümkün eyleye âşık hirâs-ı dâg

4 Her dâğı feyz-i berk-i gamuñ hırman eyledi

Etrafda fetîleler olmakda dâs-ı dâg

5 Tâ âğuş-ı nazarda nihân eyledi âni

Feyzî gibi görülmedi kıymet-şinâş-ı dâg

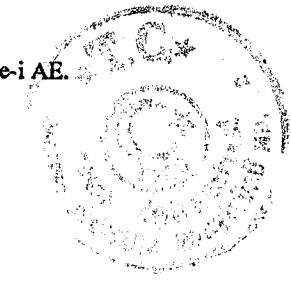
Mef ^c ülü / mefâ ^c îlü / mefâ ^c îlü / fa ^c ülün

- 1 Geh sâkin olur hâne-i humârda ^câşık
Geh cilveler eyler ser-i bâzârda ^câşık
- 2 İcrâ ider elbette komaz şartını ^caşkıñ
Geh giryede geh nâlede geh zârede ^câşık
- 3 Eylerse nola çâşnî-i luþfi ferâmûş
Bir zâîka kesb eyledi âzârde ^câşık
- 4 Eşkûfe-i hûn-âbe-i çeşmi aña besdür
Teklîfi ko ne þaz ide gülzârda ^câşık
- 5 Destâr-i mutallaña takın ol gülü ey mâh
Şu ^cle takınur kûşe-i destârda ^câşık
- 6 Yâ ta ^cma ider tîgine çevgânına yâ gûy
Bâş oynadur elbette reh-i yârde ^câşık
- 7 Bir nazrada hep naþş-ı garîb dü-cihâni
Feyzî görür âyîne-i dîdârda ^câşık

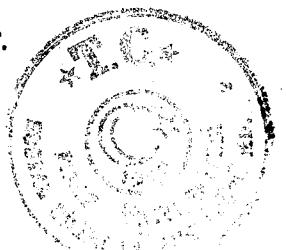
Fe ^c ilâtün / fe ^c ilâtün / fe ^c ilâtün / fe ^c îlün

- 1 Zûr ile ^carşı yıkar pençe-i divâne-i ^caşk
Çeng-i nâhîdi kırar nâme-i mestâne-i ^caşk
- 2 Ser ü pâyiş ü pes ü şîb-firâzı seçemem
Şöyle mest itdi beni neşve-i peymâne-i ^caşk
- 3 Dest-i âdâbile rîkk it ki ol feth-i elbâb
Degme bir meste açılmaz der-i meyhâne-i ^caşk
- 4 Âteş-i siyeh-i neng lem ^casın izhâr itse
Şem ^c i pervâne kîla şu ^cleyi pervâne-i ^caşk
- 5 Kıl kalemlle yazub mâni-i çeşmüm Feyzî
Buldı ârâyış-i ser-levha-i kâşâne-i âşk

Mefâ ° İlün / mefâ ° İlün / mefâ ° İlün / mefâ ° İlün

- 1 Yeter ey dil yeter âvâre deşt-i cünûn olduñ
Ser-i dil-hâhîn üzre nâ-şikîbâ vü sükûn oldun
- 2 Yeter feryâd-ı şeb-hîzüñle halkı eyledün bî-zâr
Yeter eşk-i subhgâhuñla kendüñ gark-ı hûn olduñ
- 3 Yeter ey bî-ser ü pâ bu pehn-i deşt-i mezellede
Leked-hârsam yekrân-ı çarh-ı vâjgûn olduñ
- 4 Misal-i ser ü dâmen-çîde ol gülzâr-ı âlemde
Yeter çün °aşk-ı pîçân her seher nahllé zebûn olduñ
- 5 Mukîm-i mesned-i peygûle-i ye's ol hemân Feyzî
Yeter sergeştelükde pîr ü gerdûn-ı dûn olduñ

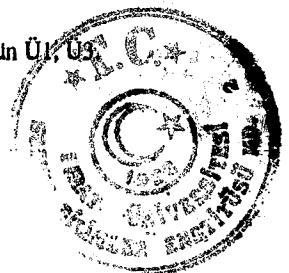
Mefâ ° îlün / mefâ ° îlün / mefâ ° îlün / mefâ ° îlün

- 1 °Aceb mi hûn-dil nûş eyledikce nâlesi cânuñ
Bilirsün eksik olmaz na °resi bâde pür-sitânuñ
- 2 Nola eftân u hîzân olsa diller câm-ı kahruñdan
Belî reftâre olmaz iktidârı pây-ı mestânuñ
- 3 Perîşân itdi dil geldi ġamuñla şohbet eyler kef
Mukadder telh ider bed-mest-i °ayş-ı bâde-nûşânuñ
- 4 Ba °id olmaz tevâzu° itse çeşm-i mestüñe diller
Kadîmi resmîdür °arz-ı muhabbet neşve-dâr anuñ
- 5 Hayâl-i câm-ı la °üñle nola kân aglasa Feyzî
Gehî meclisde girye de' bîdür °işret-i giryânuñ

Fâ ¢ ilâtün / fâ ¢ ilâtün / fâ ¢ ilâtün / fâ ¢ ilâtün

- 1 Görüb eyledüñ tegâfûl yine pür-cefâlîg itdüñ
Hele ey büt-i cefâ-cû yine bî-vefâlîg itdüñ
- 2 Nigeħüñ mi hançerüñ mi dilü câne cümle berdür
Ko yine füsûn-ı tıräzum yine fitne-zâlıg itdüñ
- 3 Dün o müddî ¢-i ¢aşķı idüp iltifâta mazhar
Yanımızda müşfikâne ¢ aceb âşinâlıg itdüñ
- 4 Dili pâre pâre itdi dem-i hançer-i nigahuñ
Beni ġamla şâd kıldıñ hele dil-güşâlıg itdüñ
- 5 Gül-i ter didüñ murâduñ ruh-ı yâr-ı dil-fezâdur
Saña Feyzî tâze taħsîn katı hoş-edâlıg itdüñ

Fe ፩ilâtün /fe ፪ilâtün / fe ፩ilâtün / fe ፪ilün

- 1 Câm-ı rahşânumızı bir mey-i gulgûn itdüñ
Bizi ey muğpeçe sen kendiñe meftûn itdüñ
- 2 Evvelin sâgarûn itdi bizi mest ፩med-hûş
Bilmem ey sâkî mey-i nâbe ne efsûn itdüñ
- 3 Heves-i bestegi-i ፩urre-i müşginüñ ile
Dilleri cilvegeh-i reşkde Mecnûn itdüñ
- 4 Levhoşallah bizi ey mugpeçe-i Cem-i âyîn
Derd-i dü-şenbe-i dil-ḥ ፩âhile memnûn itdüñ
- 5 Tâbiñi ey felek düşmen-i rind-i bî-tâb
Tîg-i zehr-âb gibi Feyzî-i dil-ḥûn itdüñ

Mefâ ^c ilün / fe ^c ilâtün / mefâ ^c ilün / fe ^c ilâtün

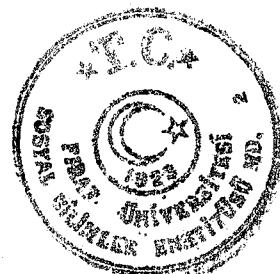
- 1 Ne berg-i sebzini ne nev-reside bârını gördük
Hemân hâdîka-i dehrüñ hûrâş hârını gördük
- 2 Rahîk-i hûn-ı dile beñzemez bu meykedeniñ biz
Egerçü çok mey-i gülreng-i huşkvârunı gördük
- 3 Bizüz o köhne cihan-dîde bâğbân ki bu bâgîñ
Niçe hâzânına irdük niçe bahârını gördük
- 4 Ko tünd-havlıgı cânâne düşdi câmî elinden
Bu meclisüñ niçe ser-mest-i cîtibârunı gördük
- 5 Safîr zâr ile Feyzî çemen çemen gezer el-hakk
Târik- ^caşkda biz bülbülüñ de kârını gördük

54. Ü1 10a; Ü2 9a; Ü3 5b; AT 15a; AE 12a. (4a) cânâne: şâhâne AT, AE. (5a) Safîr-i: Safîr ü AT, AE. el-hakk: ancak AT, AE.

Mef^c ülü / fâ^c ilâtü / mefâ^c îlü / fâ^c ilün

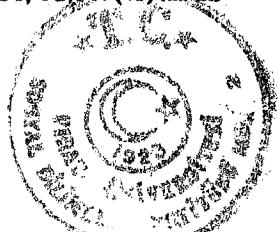
- 1 Dîvâne^c aşık-ı ruh-ı tâbanıñum senüñ
Âşufta^c andelîb-i gülistâniñum senüñ
- 2 Hergiz şikâr-ı vaşlı müyyesser degül baña
Bî-hûde gird-i vâdi-i hicrâniñum señün
- 3 Bir dem nigâh-ı lutfile râh-ı ümidde
Dest-i taleb be-dâmen-i ihsâniñum señün
- 4 Lebrîz-i âteş-i gam-ı aşık-ı muhabbetüm
Ümîdvâr-ı rûy-ı hûy-efşânañum señün
- 5 Deşt-i halâsa reh bulamam pîç^c u tâbdan
Zahm-âşinâ-yı navek-i müjgâniñum señün
- 6 Hicr-i ruhunla dâmeñe intizârda
Ey şayd-ı deşt fitne-nigehbâniñum señün
- 7 Güldeste-i niyâz-mey lutf it kabûl it
Ey şâh-ı hüsn Feyzî-i nâlâniñum señün

Fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilün

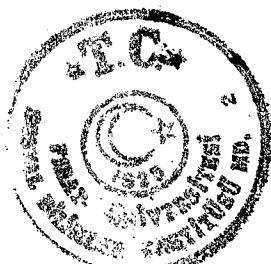
- 1 Sâgar-ı Cemşîd-âsâ gerçi bağışsun göñül
Hân (ü)mânsuz olma da ammâ pür-âteşsün göñül
- 2 Saña irhâ-yı īnân itmekden özge çâre yok
Eşerr-i mestâneveş bir tünd-i ser-keşsün göñül
- 3 Gâlibâ olmuş saña cem ^ciyyet-i hâtır-hîrâm
Kâkül-i dil-ber gibi her dem müşevveşsün göñül
- 4 Gâh dil-berden gehi ağıyârdan âzurdesün
Her zaman bir tâze ǵamla zâr u nâ-hoşsun göñül
- 5 Cuybâr-ı tab'-ı Feyzî-veş egerçü şâfsun
Hân(ü)mânsuz olma da ammâ pür-âteşsün göñül

56. Ü1 10a; Ü2 9b; Ü3 5b; AT 16; AE 13a. (2b) tünd-i: tünd ü AT, AE. (3a) saña: baña Ü1, Ü2, Ü3. (4b) nâ: dil Ü1, Ü2, Ü3.

Fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilün

- 1 Sâğar-ı mihr olsa da peymâne-i hûn-âb-ı dil
Bâdeveş la ^climiz âb eyler ol câm-i tâb-ı dil
- 2 Dîde-i mihr ü mehe müjgân iderdi bulsa çarh
Tâ o resme mu ^c teber hâr-ı gül şâd-âb-ı dil
- 3 ^cÂlem-i rü ^c yâda dîdârin der-âgûş eylemiş
Eylemez bânuñ hürûs-ı ^carş def ^c-i h^vâb-ı dil
- 4 Şöyledür pinhânî-i bergi anıñ kim olmaya
Heft kulzum şebnem-i gulgönçe-i sîr-âb-ı dil
- 5 Hükm-i rind Hindû-yı hâliyle feyzî ol mehüñ
Şimdi deyr-i dûzah oldı kûşa-i mihrâb-ı dil

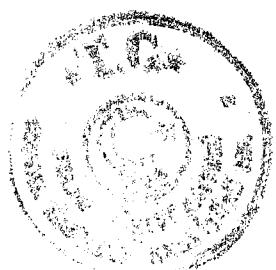
Mefâ ° ilün / fe ° ilâtün / mefâ ° ilün / fe ° ilün

- 1 Hezâr nâle iltimâs ider bûlbûl
Gül-i teri müterahhim kıyâs ider bûlbûl
- 2 Olurdu âhi-ı ° ulüvv-zârı berk-i hîrmen-hâr
O derd-i tâze vü terden hirâs ider bûlbûl
- 3 Görür mu °âmele-i germ hâri gülle yine
Garîbdür revis-i rev-şinâs ider bûlbûl
- 4 Çıkar diyü eşer-i bûy-ı gül dimâgından
Bu vehmle nefes-i iştibâs ider bûlbûl
- 5 Çemende âteş-i feryâdimuzdan ey Feyzî
Bu sûziş-i nağmî iktibâs ider bûlbûl

Fâ ^c ilâtün /fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilün

- 1 Nâleler kîl ey gönül bülbül-şifat şûrîde ol
Hâr-ı bâğ-ı hûşiden ye'siyle dâmen-çîde ol
- 2 Pend-i pîrân böyledür ey sâlik ^cîrfân-ı taleb
Kimse senden olmasın dil-gîrsin rencîde ol
- 3 Gâh Ferhad ol gehi kisve-i Mecnûn'a gir
Ey gönül neylerseñ eyle tek hemân vadîde ol
- 4 Sun ^c-ı zât-ı mutlakı bir bir temâşa itmek
Cism-i zerdüñ dâğ dâğ eyle ser-â-pâ dîde ol
- 5 Rind-i ^calem-sûz olub Feyzî girletgâhda
Güft u gû-yı zâhid huşk-ı hemân neşnîde ol

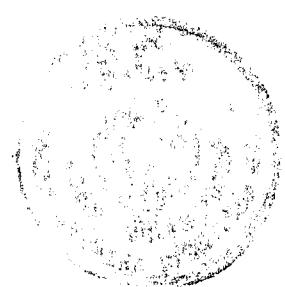

Mefâ ° îlün / mefâ ° ilün / mefâ ° îlün / mefâ ° îlün

- 1 Eser eyler muhassal âh-ı âteş-zâduñ ey bülbül
Girer bir dem gelür gûş-ı güle feryâdun ey bülbül
- 2 Dahi bir kâr-ı ehl-i dil-pesendüñ var mîdur yohsa
Hemân mergûle-pirây mîdir mu °tâduñ ey bülbül
- 3 Gel ü şebnem saña gülşende dâm u dâne olmuşdur.
Giriftâr eyledüñ ahîr dil-i azâduñ ey bülbül
- 4 Çenâr-ı baâgdan beñzer el aldun her seher şimdi
Okursun ateşin âvâzile evrâdun ey bülbül
- 5 Gezedüñ lâne ber-dûş âşıyân kaydunda olmazdûn
Ben olsam hân(ü)mân terk itmede üstâduñ ey bülbül
- 6 Benim feryâduma sen rahne-i çâk-ı kaferden bak
Bu vâdide señün lâzım degül imdâduñ ey bülbül
- 7 Makamuñ Feyzî şûrîde-âsâ hâr u hârâdur
Fenâ zevkin tuyuldan hatırlır-ı nâ-şâduñ ey bülbül

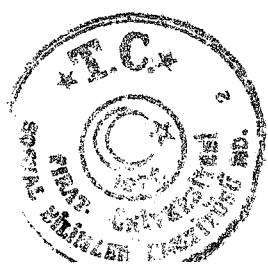
Fâ ° ilâtün / fâ ° ilâtün / fâ ° ilâtün / fâ ° ilün

- 1 Mübtelâ-yı rûyidir kâküllerin neyler göñül
Gülşenüñ gül vâr iken sünbüllerin neyler göñül
- 2 Murğ her dem nâle mu ˇtâd olsa gûş itmek bize
Şahn-ı bâgın bî-nevâ bûlbüllerüñ neyler göñül
- 3 Bâgbâna çıkma gâm-gülçîn olur sanma bizi
Seyrdür maksam bâguñ güllerin neyler göñül
- 4 Bezmi pür-gulgul iderken bûlbûle bûlbûl gibi
Şîşenüñ bî-câ o dem kulkullerin neyler göñül
- 5 Dâğlar besdür bize Feyzî gerekmez dûd-ı âh
Gülşenüñ gül vâr iken sünbüllerin neyler göñül

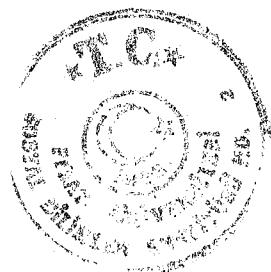
Mefâ °îlün / mefâ °îlün / mefâ °îlün / mefâ °îlün

- 1 Hevâ-yı sünbîlede seyr-i ezhâr u gül ister dil
Nesîm-i gülşenâsâ geşt-i deşt-i sünbül ister dil
- 2 İdüb °işret dem-â-dem rîz-i serv u sâye-i gülde
Nevâ-yı fâhte şavt-i bülend-i bülbül ister dil
- 3 Şafîr-i sûz-ı gâm te °sîr-i murgân-ı çemenle heb
Ser-â-pây-ı fezâ-yı gülşen pür-gulgul ister dil
- 4 Zamâni °ayş u şâdi devr-i güldür sâkiyâ senden
Şemîm-i °âlemi mestâne eyler bir mul ister dil
- 5 Müheyyâ cümle esbâb tarab-ı meclisde ey Feyzî
Hemân bir şûh-ı rakķâş perişân-ı kâkül ister dil

Fâ ı̄lâtün / fâ ı̄lâtün / fâ ı̄lâtün / fâ ı̄lün

- 1 Ne mukîm-i hâne-i hummâr ne seccâdeyüm
Bî-nevâ ser-kûçe-i dil-berde bir üftâdeyüm
- 2 Her ben-i mûy-i tenüm dûzah-sitân-i şevkdür
Âteş-i mahfum ser-â-pâ reshâ-cûy-i bâdeyüm
- 3 Eyledüm âlûde meyle dâmen-i pûr-hîz-i mey
Rençîş-i dest-i riyâ vü zühdden âzâdeyüm
- 4 Gûş tutmam hiç pend-i nâ-guvâr-i va'ize
Gulgûl-i mey diñlerüm hem sâkiyâ dil-dâdeyüm
- 5 Eyledüm bûrûn Feyzî sîneden cânı daha
Meclis-i hâs itmege cânân ile âmâdeyüm

Mef^c ülü / fâ^c ilâtü / mefâ^c îlü / fâ^c ilün

- 1 Pür hâş-ı ^caşka şevkile merdâne girmişim
Nûş-ı mey-i şehâdete meydâne girmişim
- 2 Bismillah işte gerdenüm eylerse dost-ı katl
Bismîlgeh-i rehâya levendâne girmişim
- 3 Şıffîn-i zahmi-i gâma girdükde gûiyâ
Bir gülleri şükûfte hîyâbana girmişim
- 4 Ey bâd-ı subh bir haber it âşinâlara
Tâ sâhilî-i meyde bir ^cummâna girmişim
- 5 Feyzî ne kâr ider baña ^cañ-n-ı ^cadû-yı haşm
Pür- hâş-ı ^caşka şevkile merdâne girmişim

64. Ü1 11a; Ü2 10a; Ü3 6a; AT 8a; AE 14b. (3b) sükûfte: şikeste AE. (4b) sâhilî-i meyde: sâhil-i ümidde AE.

Mef ^cülü / mefâ ^cîlü / mefâ ^cîlü / fa ^c ülün

1 Meyhâneyi ben mülket-i Mahmûd'a degişmem

Mey-i gulgulesün nağme-i Dâvuda degişmem

2 Bir hâne bir endâz-ı ney ser-kûçe-i ^caşkuñ

Biñ pâdişeh-i meşgale-âlûde degişmem

3 Şad kâfile âh oldu anıñ kim ceresinde

Bir şîveni biñ âh-ı felek-sûde degişmem

4 Âlâyış-i dermânıma kaşd itme tabîbâ

Ben zahm-ı dilüm merhem-i bîhbûda degişmem

5 Feyzî ben o mustagnî-i ^caşkum ki behistün

Sünbüllerini âhedegi dûda degişmem

Mef   l   / mef     l   / mef     l   / fa   l  n  

- 1 Derdi ke  -i   s  ka mey-i g  lf  m ne l  zum
Peym  ne harf-i p  re yeter c  m ne l  zum
- 2   v  re olub c  mle der u de  ti tola  sun
  ss  k-   c  n  n-  lfete   r  m ne l  zum
- 3 Biz man  ibg  n-   ham-i b  -reng  -i   s  kuz
Olmak bize   l  de-i   sl  m ne l  zum
- 4 Sayd-i dil i  c  n turrelerin p  r-  ni   itme
B  r murg-   za   fe bu   adar d  m ne l  zum
- 5 Kays'  n garazı   shret imi     s  k ile yohsa
G  mge  ste-i v  di-i   ama n  m ne l  zum
- 6 B  -kayd gerek rind-i cih  n-s  z c   Feyz  
End  se-i bim-  ver-i enc  m ne l  zum

Fe ፩lâtün / mefâ ፩lün / fe ፩lün

1 Bâde şuñ bâde şuñ ki mahmûrum

Nola küstâh isem de ma^czurûm

2 Mey-i dûşîna derd-i ser virdi

Sâkiyâ bî-dimâg u meksûrum

3 Âfitâb-ı meyi ȳulû cîtdür

Niçe demdür ki ȳâlib-i nûrum

4 Beni bir câm ile ayaklandur

Dest-gîr olana zâr-ı rencûrum

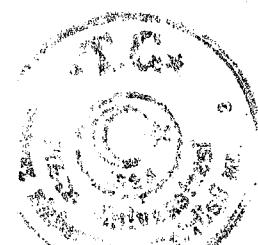
5 Tâ ki hemyâze ülfetim Feyzî

Derdimi söylemekde mecbûrum

Mefâ ˜lün / mefâ ˜lün / mefâ ˜lün / mefâ ˜lün

- 1 Fiğân kim dest-i ˜amla çâk çâk oldu girîbânum
İlişdi hâr-ı zâr-ı vâdî-i hîrmâna dâmânum
- 2 Ne mümkün dâmenün elden ˜omak niçे medetdür
Şalâyin ihtilâti sûz-ı ˜aşkındur dil ü cânum
- 3 Ser-efrâza ˜am-ı kadd u ruhuñla hûn-ı eşkümden
Hemân mânend-i çûb-ı nahl-bendân oldu müjgânum
- 4 Eger bilmek dileriseñ mû-be-mû bâd-ı şabâdan sor
Perîşan-kâkülüñden devr-i ahyâl-i perişânum
- 5 O dâhi görmesün Feyzî hemîşe rûy-ı âsâyış
Beni seyl-âb-ı cûş itdi dil-i bî-sabru sâmânum

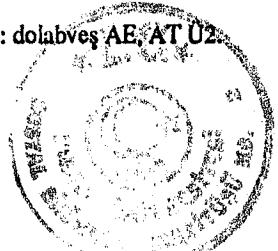
Mef ʻUlü / fâ ʻilâtü / mefâ ʻîlü / fâ ʻilün

- 1 Merdân-ı ʼaşk meşgale-i câni neylesün
Âzâde ser-tekellüf-i sâmâni neylesün
- 2 İfşâ-yı mâ-cerâyı ǵamuň eylemezdi dil
Žabt olmaz oldu dîde-i giryâni neylesün
- 3 Eşkûfe-i cigerden alan nükhet-i fenâ
Minnetle bûy-ı verd-i gülistânı neylesün
- 4 Encâm-ı ʼaşkı bilmez ider dil-bütâna meyl
Pîr-i hîred bu güdüt-i nâ-dâni neylesün
- 5 Besdür seründe şu ʼle-i dâğ-ı şerer-nihân
Feyzî henüz efser-i şâhâni neylesün

Fâ  lâtün / fâ  ilâtün / fâ  ilâtün / fâ  ilün

- 1 Hûşyâr olmaz cünûn-ı  aşk ile hayrân olan
Handeyi rüyâda görmez derdile giryân olan
- 2 Bizden itmek bî-hûde âlâyiş-i dehri sü  âl
 Âlemiñ kaydın ne bilsün bî-ser ü sâmân olan
- 3 Aña ol kim dâg-ı gam her serde olmaz cây-gîr
Pâdişâh oldu o la  lin-efsere şâyân olan
- 4 İtmedin bir kerre devrânın bu fak-ı ehl-i tab^c
Üstümüzden ney ki bu  talabves gerdân olan
- 5  Kays'ı yok bir karşilar bu deştgâh-ı hicrde
Gird-bâd ola meger ikbâl içün pûyân olan
- 6 Çekme el gülçîn-ı gülzârdan Feyzî-mîşâl
Bâgbân-ı gülsitân-ı gülbüñ-ı müjgân olan

Mef       / f         / mef         / f        

1 Ey b  d-1       sende       fitnek  rsun

A  ufteg  -i k  k  l-i y  re med  rsun

2 Ser-t  -kadem latif-i ser-â-p  y-1 r  hsun

Amm   dil-i   keste-i   us  ka b  rsun

3 B  -t  kata ned  r bu seher c  nb  s  n se  n  n

Be  zer ki mest-i n  khet-i gis  -yi y  rsu  

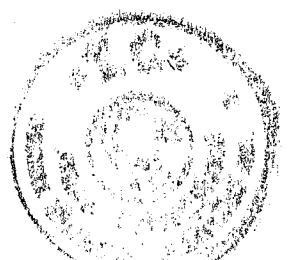
4 G  lz  ra gelmed  n ni  e g  n g  c  di g  lib  

B  m  r-1 hecr-i t  urre-i   anber-ni  rsu  

5 Sen de hev  -yi t  urre-i p  r-p  c    t  bile

Feyz  -i z  r gibi siyah r  zg  rsu  

71. At 19b; AE 15b. (4a) ni  e: nice AE.

Mef       / f         / mef         / f         l  n

1 Her e  k-i       la   l-i bedeh  n       sanur g  ren

Fikr-i lebile d  deler  m   kan sanur g  ren

2 Oldum o de  l      germ temâş  -y   y  r kim

N  r-i nig  h     te  -i s  zan sanur g  ren

3 N  r-i cem  le t  b get  rm  z nig  hile ben

Ol m  h-r  y   mihr-i dirah  n   sanur g  ren

4 Her t  r-i m  ya sad dil-i hu n  ni bend ider

Z  nn  r-i z  lf   subha-i mercan sanur g  ren

5 Gencine-i dil  m hele p  r-na  d-i   a  kdur

Feyz   i genci ger  ci ki vir  n sanur g  ren

Fe ^clatün / fe ^cilâtün / fe ^cilâtün / fe ^cilün

- 1 Katlüme gerçi benim ber-zede dâmânsun sen
Âh ammâ bilürüm derd-i peşimânsun sen
- 2 Bâyezîd olsa dağı kâfir idersün kâfir
Şu ^cle-i bârika-i hûrmen-i îmânsun sen
- 3 Sad cihân fitneyi sayeñde idersün pinhân
Bâğ-ı âşûbda bir serv-i hurâmânsun sen
- 4 Zülfüñ âşufte iden âh mîdur bâd mîdur
Bilmediñ gitdi dirîgâ ne perîşânsun sen
- 5 Bilürüm ben seni âfet-i bîgâne-nümâ
Han(ü)mânsuz dil-i Feyzî-i nâlânsun sen

Fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilün

- 1 Bî-şererdür şu ॥e-i cevvâle dâğ-ı bî-kesân
Bü'l - ^caceb vîrânedür genc-i ferâğ-ı bî-kesân
- 2 Âşiyân itmez zevâyâsunda çığd-ı ǵam dahi
Minnet-i pervâneyi çekmez çerâğ-ı bî-kesân
- 3 Gâh zehr ile gehi hûn-âb ile lebrîz olur
Çâşni-i mey nedür bilmez ayâğı bî-kesân
- 4 Gâveş eylersen dem-â-dem tîşe-i âlâmile
Yihsa hârâmîdür ey gerduñ dimâğ-ı bî-kesân
- 5 Dün temâşâ eyledüm Feyzî ne bülbül var ne gül
Gâlibâ vakf-ı hazândur sahn-ı bâg-ı bî-kesân

Mefâ ° İlün / mefâ ° İlün / mefâ ° İlün / mefâ ° İlün

1 Muhabbet sînede piñhân iken meşhur olur bir gün

Bu °alem sû-be-sû şevk ile reşk-i tûr olur bir gün

2 Dimâg-ı şûle-âşaman olmaz her zamân pûr - germ

Dilâ te °sîr-i âh-ı serd ile mahmûr olur bir gün

3 Dil-âvîz eylemiş gîsûların ol şuh-ı şehr-âşub

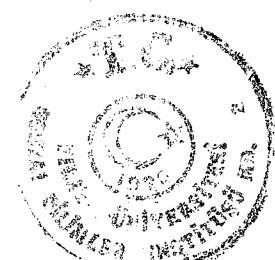
Dil-i sevdâ-zede hem vak'a-i Mansûr olur bir gün

4 Sakın dâmâniñi zülf-i dirâza şâne-zen olma

Meded âlûde hûn-ı dil rencûr olur bir gün

5 Olursun şubh-ı rûz vasl ile rûşen-i derûn Feyzî

Seb-i târik-i firkat genc-i dilden dûr olur bir gün

Mefâ ° ilün / fe °ilâtün / mefâ °ilün / fe ° ilün

1 Serümde sînede dilde cigerde dâğ olsun

O şûre-perleri ko reşk-i çâr bâg olsun

2 Ribât-ı dehrde âsâyış isteyen bî-dil

Elümde gül gibi tek bir tolı âyâg olsun

3 Çü lâle giyse tehi olsam olmam âzûrde

Elümde güm gibi tek bir tolı âyâg olsun

4 Başum alub giderüm deştgâh-ı hirmâna

Benümle hemreh olan kimse kümserâg olsun

5 Ben arzû-yı şehâdetle gelmişim Feyzî

O tünd-hû eger öldürmez ise şâg olsun

Fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilatün / fâ ^c ilün

- 1 Bûy-i zülf-i ye ^csile pürdür meşâm-i ârzû
Bâde-i hîrmânile lebrîz câm-i ârzû
- 2 Halka-i çeşmümünden oldukça sırişküm dâne-pâş
Murğ-ı dest-âmûz-ı ǵamdur şayd-ı dâm-i ârzû
- 3 Ârzû-yi çîden-i gülgonçe bâğ itmezem
Tâzedür her lahza râg-ı lâle-fâm-i ârzû
- 4 Elyerüz her dem girîbân-ı niyâzı şâh şâh
Olmadı bir kere ol bed-hûy râm-i ârzû
- 5 Bâğ-ı tenhâyı tasavvurda gül-i dirig
Eyledi pejmurde Feyzî izdihâm-i ârzû

Mefâ ¨ ilün / fe ¨ ilâtün / mefâ ¨ ilün / fe ¨ ilün

1 Gehî o serv-i çemân cuybâr seyründe

Gehî nihâl-i gülâsâ bahâr seyründe

2 Benim nümâyiş-i dâğ-ı ǵamum temâşadur

O şûh neyler ola lâle-zâr seyründe

3 Uyub rakîbe kodı karþu hayl-i ¨uþþâka

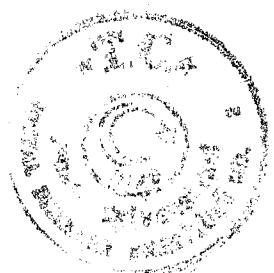
Ne cenkler ola seyr it hîşâr seyründe

4 Fežâ-yı ¨âlemi tutdı cihân cihân besmel

O şehsüvâr ise dâhi şikâr seyründe

5 Görünce mahv-i vücûd eyledüm hemân Feyzî

Bu inkişâf nedür la l-i yâr seyründe

Mef ^c   l   / f   il  t   / mef   il   / f   il  n

- 1 T   şu  le-i der  nu  na bu g  ne b  l  nd ola
Hur  id    meh o şu  leye to  hm-   sipend ola
- 2 Pervâne ger reh   t  leb eylerse yanmadan
Her d  d-   şem ^c gerden  ne bir kemend ola
- 3 Biz ol h  z  n-pereste dir  z s  gv  r kim
Yanında y  r-   h  ndesi de zehr-   h  nd ola
- 4 D  v  n u defter  n bula   unv  n o mertebe
Çar   üzre m  h-   nev a  a g  ş-pesend ola
- 5 Var andan eyle kevkebe-i nazm  n k  y  s
N  r-   şu  c-   mihr a  a   ir  ze-bend ola
- 6 H  l-i   iz  r ş  hid-i nazm oldu her nukat
Her bini d  g-   kem  l-   h  cend ola
- 7 S  h  hatde Feyz   reşk-i şif   oldu sözler  n
Ş  irler ol şif  yi gör  b derd-   h  nd ola

Mefâ ° İlün / mefâ ° İlün / mefâ ° İlün / mefâ ° İlün

- 1 Niçe olmaz göñülde berg-i °ayş-ı câvidân tâze
Gülistân tâze gül tâze nevâ-yı bülbûlân tâze
- 2 Bu faşl içre °aceb mi tâzelere eski derdin dil
Dirahtân-ı sebz-i cûlar bî-keder seyrâniyân tâze
- 3 Kadı keyfiyyetünden her sere bir tâc-ı la °lîni
İdüb âyîn-i Cemşîd'i şarâb-ı ergûvân tâze
- 4 Henüz olmakda tîgi hün-çekân ifrât-ı çeşmünden
Meger kân eylemişdir var ise ol bî-emân tâze
- 5 Çeker ey Feyzî âğûşa bu şeb bir tâze mahbûbı
Yine sîneñde olsun penbe-i dâğ-ı nihân tâze

80-Ü1 13b; Ü2 12b; Ü3 7a; AT 22a; AE 17b. (5a) Çeker: Çek Ü2, AT, AE. / âğûşa bu şeb: bu şeb: âğûşanı Ü2, AT, AE.

Fe ^c ilâtün / fe ^c ilâtün / fe ^c ilâtün / fe ^c ilün

1 Tâ ezel-i feyzde cilve-i zât girye

Eylemiş dîde mi sakķâ-yı Fırat girye

2 Nazrı pâk ola tâ seyr-i hayâl-i lebine

Remed-i çeşmimi def^c itdi nebât girye

3 İtdi her bir müjemi gîbta ki nahle-i Tûr

Tündi-i cûş u hurûş-ı firkât-ı girye

4 Merdüm-i çeşmîme zulmetgâh-ı müjgânımda

Hızr-dil şunmadadur âb-ı hayat-ı girye

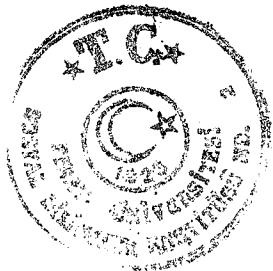
5 Nukre-i dâğile çün oldu nasbâ mâlik

Farzdur Feyzî'ye ışâr-ı zekât-ı girye

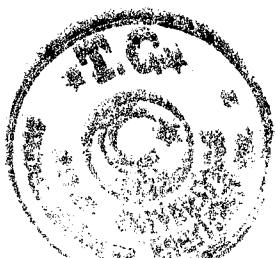
Mefâ ° İlün / mefâ ° İlün / mefâ ° İlün / mefâ ° İlün

- 1 Ruhuñ pertev-fiken olsa şarâb-ı âteşün üzre
Nesîm-i haclet eyler mevc-i câmî çîn çîn üzre
- 2 Piyâde her sahrâ-yı sîmten gülgeste-i bâg itme
Figâr eyler o nâzik pâyı basma yâsemîn üzre
- 3 Nigâh-endâz-ı dâg-ı sînedür hâkka ne mu °cizdür
Ki güller fer vire bir gülşen-i ahker-i zemîn üzre
- 4 Zırh-pûş oldı °aks-i türresinden âyine zîrâ
Şikest eyler hadeng-i gamzesi ger baksa kîn üzre
- 5 Çemende h°âb-ı nâza varmasun mecrûh ider Feyzî
Düserse sâye-i gül ger o çeşm-i nâzenin üzre

Mefâ ^c İlün / mefâ ^c İlün / fa ^c Ülün

- 1 Beni humâr-ı gam-ı meyhâne kılsa
Dili bir la ^clden peymâne kılsa
- 2 Dil-i ^cayyâsuma bir bâde olsa
Şu^cür-ı nükheti mestâne olsa
- 3 Şu^câ ^c-ı mihr olur zencîri anuñ
Ruhuñ bir âşıkü divâne kılsa
- 4 İder dîz-dîde hande âşinâyi
Nigâhin ^câşıka bî-gâne kılsa
- 5 Olur hûn-ı dil ile şâh-ı mercân
O zülfe kehr-i bâden şâne kılsa
- 6 Verây-ı Tûr'a kor şem ^c-i murâdum
Eger bahtum beni pervâne kılsa
- 7 Mekân itmezdi bûm-ı şûme dâhi
Felek ger Feyzî'yi virâne kılsa

Mefâ ^c ilün / fe ^c ilâtün / mefâ ^c ilün / fe ^c ilâtün

- 1 Bu dil turur mı gözüm giryey-kâre eylemeyünce
“Ulûvv olur mı nisâr-ı şerâre eylemeyünce
- 2 Der-âgûş eylemek ol mâhi hâleveş nice mümkün
Sipihr-i dâmeniñi pür-sitâre eylemeyünce
- 3 Mûrid-i pîr-i harâbat olur mı rind-i mey-âşâm
Hezâr kerre anı istihâre eylemeyünce
- 4 Setîze-i halecân-ı ümîd olmadı hîç def^c
Dil-i belâ-zedeyi haşm-ı çâre eylemeyünce
- 5 Olur mı ruhşat-ı eder-yüze hiç “âşıka Feyzî
Çerâğ-ı dâğ-ı dili aşikâre eylemeyünce

Fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilün

- 1 Pîç-i zülfün çözse dil-âzurde olmaz şâneye
Şûriş-i zencîr bir hâlet virür dîvâneye
- 2 Neşve-i ^caşkuñ serümden gitmeye hâk olsa da
Bûy-i mey gitmez şikest irse eger peymâneye
- 3 Bir şererdür aña nisbet şu ^cle-i cevvâl-i Tûr
Kıl nazar-ı nûr-şikâf sîne-i pervâneye
- 4 Tâb-ı mahşer hîç ârâm itmeye sîmâbves
Hâkimi hîst eylemezse ol şanem bûthâneye
- 5 Devr ider pîrâmenüm cân-ı tâbe rûz-ı rüste-hîz
Bâ'is olduk diyü zahm-ı nâvek-i cânâneye
- 6 Basdüğü hâşâk Feyzî makdemünden tâk olur
Ger hîrâm itse o hûnî cânib-i meyhâneye
- 7 ^cÂlem-i hejdeh hezâre müjde ey Feyzî o şuha
Virdi tîg-i hismı dest-i gamze-i mestâneye

Mefâ ^c ilün / fe ^c ilâtün / mefâ ^c ilün / fe ^c ilün

- 1 Alurdu her gice olmayaydı teng-i pervâne
Hezâr şem ^c-i şeb- efrûzî zîr-i dâmâne
- 2 Gerekse sâgar olunsun gerek sifâl-i segân
Îrâdet eyle koruk başımız bu meydâne
- 3 Hoşâ o bezm-i muhabbet ki mîzbâni anîñ
Ziyâfet eyleye laht-ı cigerle mihmâne
- 4 Kebûd-ı kîse-i hicrâna görinür yeksân
Komuş ya zer yahod ahker-i derûn-ı hemâyâne
- 5 Bu şeb ki bir yere geldi hezâr-ı dâğ-efrûz
Fetîle olmaya hûşîd ol çırâgâna
- 6 Sirişk-i dîde-i Feyzî'den olsa mâye-i Feyzî
Dönerdi sâhe-i şûre reh-i hîyâbâne

86-Ü1 14b; Ü2 13b; Ü3 7b; AT 25a; AE 20a. (1a) olmayaydı teng-i pervâne: teng olmayaydı peryâne Ü2, AT, AE.

Mef ^c ülü / mefâ ^c îlü / mefâ ^c îlü / fa ^c ülün

1 Dil haste vü zâr oldu senüñ tâb-ı tebüñle

Bir şerbet-i şâfi sun o bîmâra lebüñle

2 Dil düşdi zenahdâniña sal zülf-i dırâzuñ

Çiksun ko o çehden kerem eyle sebebüñle

3 Ey âhû-yı vahşî bu kadar olma girîzan

Pûyân ola yetmez mi göñüller talebüñle

4 Ey ǵamze nedür bu kadar ma ǵreke zâyî

Dünyayı pür itdüñ yine şûr u şagbuñla

5 Ey pâdişeh-i nâz güzel başınıçün gel

Feyzîyi helâk itme nigâh-ı ǵažabuñla

Fe ^cilâtün / fe ^cilâtün / fe ^cilâtün /fe ^cilün

- 1 Rast gelmiş gibi hışm-i nigeh-i cânâne
Ki ider haste göñül cünbüş-i bî-tâbâne
- 2 Tâb-ı mey ruhlarına çeşmûne te^csîr itmüş
Elde hançer-i şavılıñ yâr katı mestâne
- 3 Yanumda şem^e niçün bâl ü perr eyler hareket
Dahi bilmez edeb-i sûzişi hîç pervâne
- 4 Bend-i zülfüñde şafâ eyle müdâm ey dil-i zâr
Hîç uşlanma ger ^cakluñ var ise dîvâne
- 5 Zâhid-i zemzeme düşmende ol ey Feyzî dûr
Eyle feryâd-künân ^cazm-i reh-i cânâne

88- Ü1 15a; Ü2 13b; Ü3 7b; AT 23b; AE 19a.(1a) hışm:çeşm AT.(2b) hançer:hancer Ü1, Ü2,(3 ile 4) AT deyeri
değiştirmiştir.

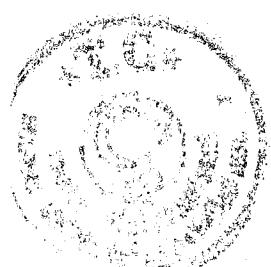
Fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilün

- 1 Fikr-i zülfî mübtelâ kıldı beni sevdâlara
Kaşdum oldur Kays-veş ben de düşem şâhrâlara
- 2 Ey dil-i dîvâne feryâd itmede mecbûrsun
Meclis-i dil-berde hattuñ yok yüri tenhâlara
- 3 ^cArş ü ferş lerzenâk eyler bir âh-ı serd ile
Nâzeninüm tâlib olma renciş-i şeydâlara
- 4 Şöyle nâ-hoşnûddur biñ fersah andan dûr olur
^cArz olunsa semt-i şâdi deşt-i ğam-peymâlara
- 5 Ítse küstâhâne Feyzî nola hayretle nigeh
Nâzır olmaz yâr ^cayb-ı ^câşık-ı rüsvâlara

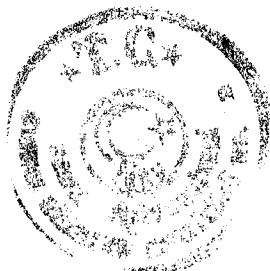
Fâ ¢ ilâtün / fâ ¢ ilâtün / fâ ¢ ilâtün / fâ ¢ ilün

- 1 Rind mi dirdüm dil-i şeydâya mey-hâr olmasa
Meşrebünde zevk-i bî-hûşiden asâr olmasa
- 2 Ol ridâyı bâr idüb neylerdi âyâ şeyh-i şehr
Bâde bâlâ-yı hum-i dergâh-ı hümâr olmasa
- 3 Eylemiş tâ öyle dîvâne kadd-i mevzûni yâr
Zabt olmazdı şabâ zencîr-i enhâr
- 4 Destine ol muârib-ı hoş-nağme olmaz nâzdan
Çengine târ-ı şu¢â¢-ı mihr evtâr olmasa
- 5 Feyzîye mestâne mi dirlerdi mey-nûşân-ı ¢aşk
Sâgarı hûn-âbile her lahzâ ser-şâr olmasa

Fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün

- 1 Olmasa zâhir cemâl-i yârda hüsn-i İlâhi
cÂşikânuñ hâl-i zâri böyle olmazdı tebâh
- 2 Kûşe-i çeşm-i füsûn-sâzında bu hâlet nedür
Bir bakışda yakdı ^cuşşâkî zihi zûr-ı nigâh
- 3 Vech-i pâkinde ^cayân şad lem ^ca-i eşrâk-ı feyz
Muhtefî her târ-ı gîsûsunda biñ nûr-ı siyâh
- 4 Girmesün dûra ider mecrûh-ı pây-ı naziküñ
Sûde-i elmâsdandur heb zemîn-i hânkâh
- 5 Hâlet-i vecde varur dil halqa-i tevhidde
Şeyh-zâde yanına geldikçe Feyzî gâh gâh

Mefâ ° İlün / mefâ ° İlün / mefâ ° İlün / mefâ ° İlün

- 1 Olub cûş-ı sırışkümden dil-i şad pâre âvâre
Gezer cûy üzre berg-i gül gibi âvâre âvâre
- 2 Talebkâr-ı devâ oldu¤ça efzûn olmada derdüm
Dil-i zârum gibi seyr itmedüm bî-çâre âvâre
- 3 Ne mümkün sohbet-i yâr ile bir şeb mugtenüm olmak
Göñül bir bî-karâr-ı gam o meh-ruhsâra âvâre
- 4 Konuşmak isteyen ol şâhbâz-ı evc-i işveyle
Kebûter gibi olsun durmasun hem-vâre âvâre
- 5 °Âceb mi dil cemâlüñ görmedükçe bî-karar olsa
Olur pür-dâne şem'e itmese nezzâre âvâre
- 6 Nişân-ı deşt-peymâyile °aşk-ı yâri neylersün
Olursun sen de ey hîzr tekâpu-kâre âvâre
- 7 Nice temkîni olsun Feyzî-i ber-küste aḥvâlüñ
Ki °akl aşufte cân mecnûn dil pür-yâre âvâre

92-Ü1 15b; Ü2 14b; Ü3 8a; AT 24b; AE 19b.(4b) durmasun: turmasun AT; dâ ' ima Ü2.(6a) peymâyile : peymâyâ Ü2, AT,AE. (7a) ber-küste: aşufte AT, AE.

Mef ^c ülü / fâ ^c ilâtü / mefâ ^c îlü / fâ ^c ilün

- 1 Efsûs o nâ-tüvâne ki hâli harâb ola
Kârı belâ-yı ^caşkile heb ıztırâb ola
- 2 Hayf ol ne-diîde kâm bu rûzgâra kim
Âşufte hâl turra-i pür-pîç ü tâb ola
- 3 Lâyık midur nigâh idesün zülfüñü o dem
Germ-âşinâ nigâh-ı dil pür-şitâb ola
- 4 Cân pây-mâlidür o mehüñ tâb-ı ^cârizi
Pûşide-i cebîn-i meh ü âfitâb ola
- 5 Mâdâm esâs-ı meykede Feyzî harabdur
Sad rind o hânkah da şeh-i kâm-yâb ola

93-Ü1 16a; Ü2 14b; Ü3 8a; AT 25b; AE 20a.(2a) kâm bu: kâm-ı gam AT, AE. / Ü2'de vezin eksiktir. (5a) Ü1 ve Ü3'te vezin eksiktir. (5b) Ü1 ve Ü2'de vezin eksiktir.

Mef ^c ülü / fâ ^c ilâtü / mefâ ^c îlü / fâ ^c ilün

- 1 Bir dem gele nûhfete olan râzı fâş ola
“Âşk âteşi derûna düşen şu^cle-pâş ola
- 2 Ol ^candelib-i gonçe-i ra^cnâya hayf kim
Âzâr-yâb-ı hâr-bin-i dil-hîrâş ola
- 3 Böyleyse ^caşk-ı netice tîrâzân-ı hânkah
Ser-tâ-pây-ı tîşe be-kef büt-tirâş ola
- 4 Gör hâlini diliñ ki bu dârû l-żiyâfede
Laht-ı ciger aña sebeb-i inti ^câş ola
- 5 Elden düşürmeye yine Feyzî piyâleyi
Pirâne ser ki elli pür-irti ^câş ola

Mefâ ¢ İlün / mefâ ¢ İlün / mefâ ¢ İlün / mefâ ¢ İlün

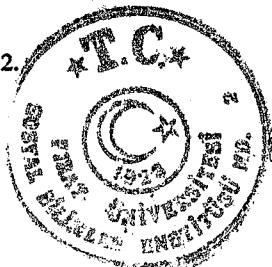
- 1 Çerâğ-ı lâle-âsâ dâg-ı sînem rûşen olmakda
Riyâz-ı dil muṭarralîkda reşk-i gülşen olmakda
- 2 Hûcûm-ı cûş-ı eşk-i âteşîn dîdeden her dem
Müjem mânende-i şâh-ı nihâl-ı eymen olmakda
- 3 O resme hasret-i rûyile gül-pâş-ı sırişk olmuş
Ki berg-i gül yanumda şimdi hûrmen hûrmen olmakda
- 4 Bu gülşende niçe dil hâhiş-i âsûdegî it sün
Ki her medd-i nefes bî-hûde şarf-ı şîven olmakda
- 5 Gulüvvî hasret-i şemşîr-i âteş-tâb-ı dil-berle
Perend-i şu'le-i zer-keş aña pirâmen olmakda
- 6 Hased pervâne-i pür-sûza devr-i şemc-i meclisde
Dile zîr-i nihâl-i hoşmendi mesken olmakda
- 7 Gelür Feyzî o şuhuñ gâlibâ gülzâr-ı kûyundan
Ki bâd-ı şübh nâr-ı aşkıma damen-zen olmakda

95-Ü1 16b; Ü2 15a; Ü3 8a; AT 24a; AE 19a.(4a) niçe: nice Ü1, Ü2, AE.(5b) aña pirâmen: bâna pîshen AT, AE.(5b ile 6b) Ü2'de yer değiştirmiştir. (6b) hoşmendi: bîd şimdi Ü2, AT, AE.

Fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilün

- 1 Eyledi bî-hûde feryâdum fiğân-ı bülbüli
Külhan itdi tâb-ı âhim âşiyân-ı bülbüli
- 2 Eylemiş mecmû ^ca-i hüsn-i beyâni baña ders
Fenn-i ^caşkı vird iden vird-i zebân-ı bülbüli
- 3 ^cAşk-ı gülle nâleye âgâz ider her pâresi
Pâre pâre kilsalar ger üstühâñ-ı bülbüli
- 4 Sad gül-i sûrî nümâyân olmada her katreden
Yoklasaň hûn-âb-ı çeşm-i hûn-feşân-ı bülbüli
- 5 Eyleyen insânı Feyzî lütfile raťbu'l-lisân
Feyzî-i nâlânı kılmış tercemân-ı bülbüli

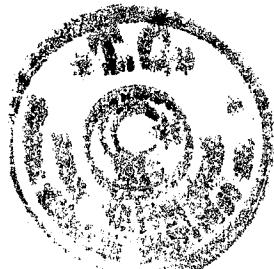
Fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilün

- 1 Pür-hurûsum dem-be-dem humhânelerde mey gibi
Her nefes kılmadayum şad turfe nâle ney gibi
- 2 Sînelerde diller itmekde terennüm nev-be-nev
Nağme-i mûrgân-ı bâg ^caşk-ı pey-der-pey gibi
- 3 Lâ ^cubâli meşrebüz keyfiyyet-i şahbâ-yı ^caşk
Virmişüz ehl-i gama niçe kalem-rev rey gibi
- 4 Kâ'înât cûduñladur dâmen-i hîrman baña
Sâde levh-i nâhvetüñ yanında hayli sey gibi
- 5 Âşikâr olsa negam her dâg-ı Feyzî'den hevâ
Âteş-efrûz-ı nedîmân hüdâdur ney gibi

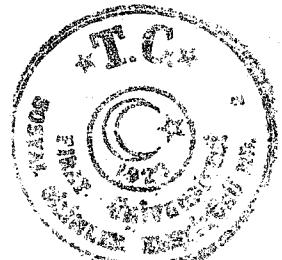
Fâ ¢ ilâtün / fâ ¢ ilâtün / fâ ¢ ilâtün / fâ ¢ ilün

- 1 Seyr-i rûy-ı âteş-i terbi şu¢ur eyler bizi
Şu ¢le-i zevki ser-â-pâ nâhl-i Tûr eyler bizi
- 2 Sâkiyâ ol meyden ihsân eyle kim bir katresi
Tâ kiyâmet revgan-ı meşâkkel-i nûr eyler bizi
- 3 Lâ ¢übâli meşrebüz keyfiyyet-i sahbâ-yı ¢aşk
Âteş-endâz-ı tekâlîf-i gûrûr eyler bizi
- 4 Bâde-nûş bezm-i kem-nâmî iken peyk-i figân
Kayrevân tâ kayrevân meşhûr-ı şûr eyler bizi
- 5 Ol kadar şâyeste-i ¢aşkuz ki riqvân ba¢di-ı merg
Şânedân-ı gîsû-yı müşgîn-hur eyler bizi
- 6 Hâk-i reh olsak dahi ol rûzgâr rûzgâr
Kûy-ı dilberden nice ferseng-i dûr eyler bizi
- 7 Eylemezdük âhi da âgâh-ı bûy-ı râzdan
Iztırâb-ı ¢aşk Feyzî nâ-şabur eyler bizi

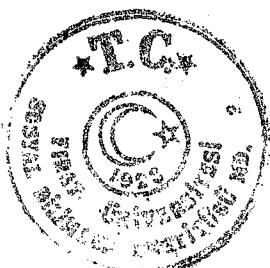
Fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilün

- 1 Mutribâ çarh-resân eyle nevâ-yı nâyi
Getüre şevki semâ ^ca mele-i ^câlâyı
- 2 Dürbîn-i neyi al destiñe seyr it ne imiş
^cÂlem-i matmah-i nezzâre-i Mevlânâ'yı
- 3 Dest-i mutribda kıyâs eyleme ney-i hâmedür ol
Zabt içün kişiver-i esrâra çeker tuğrâyı
- 4 Âteş-i Şems'le bir âşık-ı nâlândur ney
Ki eylemiş dâgile ârâste heb ^czâyi
- 5 Kuvvet-i câzibe-i nâyi temâşâ eyle
Cem ^c ider bir yere ^cuşşâk-ı perişân-zâyi
- 6 Nefes-i neyde bu te ^csir ü bu hâlet ney ki
Getüre çarha niçe bî-ser ü pâ şeydâyi
- 7 Perveriş yâfte-i vâdî-Tûr olmasa ney
Âteşin itmez idi tâ bu kadar edâyi
- 8 Nâyi bend olmaz idi bir niçe bizden böyle
Olmasa ^caşkile dîvâne reviş-i sevdâyi
- 9 Neyde engüstümüz mutrib nola tahrîk itse
Kim bakar tûrsa gulûsunda olan germâyi
- 10 Her nefes ^câlem-i lâ-hûtî temâşâ eyler
Bü'l-^cebdûr başar-ı neyde olan binâyi
- 11 Ney gibi çehreñi zerd eyle figân kıl Feyzî
Yüri terk eyle bu ^câlemde olan gavgâyı

Fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilün

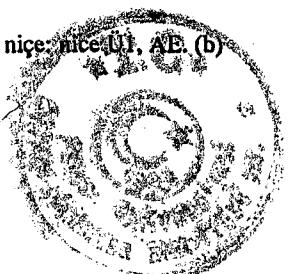
- 1 Nola şûh olsa bu bâgîñ murgunuñ ǵulgulleri
Beyzasundayken figâne meşk ider bülbülleri
- 2 Hasret-i peykânla nola açıldı tende dâğlar
Gonçesinden evvel irişür bu bâgin gülleri
- 3 Dûd-ı âh-ı şu^cle-âlûdum gören serde didi
Bu gulistânun heb âteş-berg olur sünbülleri
- 4 Rûy-ı dil-ber-i mihr-eflâk-i süveydâdur henüz
Kim o hûrşîdiñ şu ^câidir siyeh kâkülleri
- 5 Def^c-i zahm-ı çesm içün Feyzî o büt yakmış pesend
Yohsa rûy-ı âteşînin de degûl fulfülleri

Mef ^cülü / mefâ ^c îlü / mefâ ^c îlü / fa ^c ûlün

- 1 İtmez o kûnişt-i hevesüñ ^carabda cûyi
Peymâne-i îmâni sifâl-i seg-i kûyi
- 2 Feryâduña ol kâfir-i hüsн itmeye ragbet
^cîsâ dahi cân virmeye kûlsa tek u pûyi
- 3 Ol gamze-i bed-mest-i harâbât-i tegafûl
Cebrile getürde eger isterse sebûyi
- 4 Şeblî dahi görse ola hem vaka^c-i San^can
Ol turre-i kâfir-reviş-i gâliye bûyi
- 5 Feyzî nîce biñ hûrmen-i dîne salar âteş
Her lahzâ o şûhuñ nigeh-i bârika hûyi

101. Ü1 17b; Ü2 16b; Ü3 8a; AT 28a; AE 22b. (4b) gâliye bûyi: ^carabda cûyi AT. (5a) nîce: nîce Ü1, AE. (b) hûyi: cûyi AT

Mef ^cülü / mefâ ^c ilün / fa ^c ülün

1 Olduk o bezmegehiñ harâbı

Kâfşirde-i mihrdür şarâbı

2 Sâkileri mest ider o bezmûñ

Bir nîm-nigehle şeyh ü şâbı

3 Bî-hûşuyuz ol bütüñ ki her dem

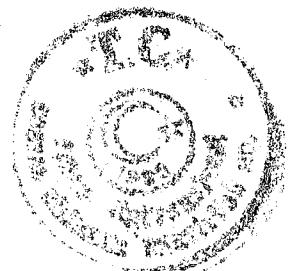
Huy-gerde dahi ser-i gül-âbi

4 Ahsanf o mürde kim hemîşe

Takdîm ide zevke iżtûrâbı

5 Ol dâne-ğulam olam ki Feyzî

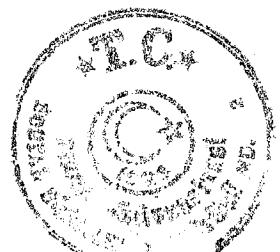
Tesbih ola heb nefîr-i h̄âbı

Mefâ ° İlün / mefâ ° İlün / mefâ ° İlün / mefâ ° İlün

- 1 Bu °âlemde dil-i ǵam perverüm şâd olmadı gitdi
Giriftâr-ı belâ vü ǵamdur âzâd olmadı gitdi
- 2 Harâb olmakda gitdikçe esâs-ı hâne-i kalbüm
O vîrâne dirîgâ hergiz âbâd olmadı gitdi
- 3 Felek her lahza eyler berg-i sebz-i °âyşimi ber-bâd
Ne çâre kendi de âhile ber-bâd olmadı gitdi
- 4 Hužûr-ı şâh-ı ǵamda bûriyâlar yakdı boş üzre
O dergehde dil-i mahzûnuma dâd olmadı gitdi
- 5 °Adû-yı ǵamla Feyzî tâbe-key tenhâ idem peygâr
Beni ben eyliyor tâ°liden imdâd olmadı gitdi

103- Ü1 18a; Ü2 16b; Ü3 9a; AT 28a; AE 22b. (3 ile 4) AT'de yer değiştirmiştir.

Mef ülü / mefâ ülün / fa ülün

1 Kays olmadın âşinâ-yı Leylî

Hem-râzi idi belâ-yı Leylî

2 Şahrâya düşürdi Kays'ı âhir

Divâne idüb hevâ-yı Leylî

3 Âvâze pür itdi dehri Mecnûn

Oldukda sadâ-yı serâ-yı Leylî

4 Zencîr-i belâya çekdi Kays'ı

Mergûla-i müşgsâ-yı Leylî

5 Hûn dil-i Kays-ı nâ-tüvvândur

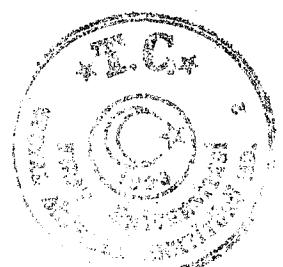
Destünde olan hînâ-yı Leylî

6 Mahşerde de kâse-i ser elde

Kays ola kimin gedâ-yı Leylî

7 Feyzî güle eylemezdi Mecnûn

Lutf idi aña cefâ-yı Leylî

Mef       / mef      / mef      / fa      

1 Eyy     -i bah      irdi hev      mu      tedil oldu

Tarf     -i      -      ki ehl-i dil oldu

2 Pen     -i mihneti kesse nola dilden

            emv      ile      -gusil oldu

3 B     -b      nagam     -tun nola eylerse saf     -h     

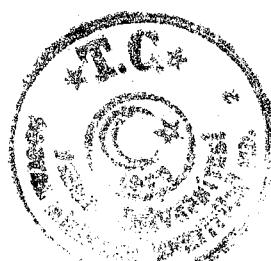
G      re     -i ru      gon      leb     -i      -kil oldu

4 Ây     -i c      gibi yine far     -t      şaf     -dan

Dillerde keder kalmadı heb mu     -mahill oldu

5 Feyz     -i j     -l      deg     -l vird-i ter      -zre

D     -gum g     -r     -c p     -ar     -k oldu ha     -l oldu

Mefâ ^c ilün / fe ^c ilâtün / mefâ ^c ilün / fe ^c ilâtün

- 1 ^cAceb o şûh-ı sitem-pîşe va^cdegâha gelür mi
Nezâre cây-ı esirân ǵam-penâha gelür mi
- 2 Garîb deşt-i neverd-i cünûn imiş hele Mecnûn
Bir öyle bâdiye-peymâ bu şahrâha gelür mi
- 3 Қalur mı gafletle böyle zâhid-i muta^caṣṣîb
Huzur-ı pîr-i muğan pür-intibâha gelür mi
- 4 Olur mı külbe-i tarîkimüz o şem^c ile rûşen
Fürûğ-ı mihr gibi lahzâ lahzâ mâha gelür mi
- 5 Hemîşe gûş-ı yâr azmâ-yı dil-berüm amma
O mâh hâne-i Feyzî-i vâye-hâha gelür mi

106- Ü1 18b; Ü2 17b; Ü3 9b; AT 28b; AE 23a. (5a) gûş-ı yâr azmâ-yı: gûş-ı yâd ez-pây-ı Ü2, AT, AE.

Fâ^cilâtün / fâ^cilâtün / fâ^cilâtün / fâ^cilün

- 1 ^cAndelîbi nâle mu^ctâd itmeñ ey gül tâbe-key
Gûşîna hîç girmeye feryâd-ı bülbül tâbe-key
- 2 Gâh ki bir gerdişi çesm ile kim besdür baña
Tâbe-key ey âşinâ-rûyum teğâful tâbe-key
- 3 Ben humâr-âlûde-i hicrüm meded ey mest-i nâz
Zîb-i dest it sâgar-ı vaşluñ ta^c allül tâbe-key
- 4 Nükhet-i gisûsı da gelse gehi bu bâgda
Ola rehyâb-ı dimâğum bûy-ı sünbül tâbe-key
- 5 Feyzî kâruñ sekvedür heb rûzgârinâdan senüñ
Bu perîşâni misâl târ-ı kâkül tâbe-key

Mefâ'ilün / mefâ'îlün / mefâ'ilün / mefâ'îlün

- 1 Ser-â-ser oldu pejmurde riyâż-ı ârzû şimdi
Gülün de yâseminen de bulumaz reng u bû şimdi
- 2 Benim ol mutnazam hâl-ı cihân-ı ye's-i nevmîdi
Ki olamam bahtdan bil ki felekden kâm-cû şimdi
- 3 Ne cânibden tulu^c eyler diyü ol pençe-i hûrşûd
Ser-i rehde hemân kârim nigehdür sû-be-sû şimdi
- 4 Zuhûr neşve-i hüsnüñ safâ-yı câmi lañlındür
Meyân-ı mey-güserân-ı çemende güft u gû şimdi
- 5 Şeb-i tîre baña muhatâb olurdu billah ey Feyzî
Gireydi hâle ağusuma ol mâh-rû şimdi

Mefâ^c ilün / fe ^cilâtün / mefâ ^c ilün / fe ^c ilün

1 İdüb seher ü gerdümi murakkâ^cvü şâlî

Yine ele alalum câm-i bâde-i âlî

2 ^cAle's-şabâh idelüm tarh-ı bezm-i şahâne

Koyub piyâle-i yakuta la^cl-i seyyâlî

3 Şitâb idüb ser-i kûy-ı mugâna terk idelüm

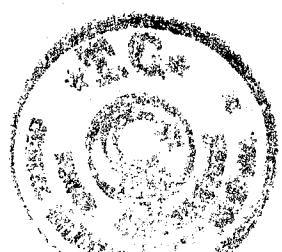
Bu demde sohbet-i zâhid-i müşâl ihmâli

4 Bu gûne sâkiye hem ^carz-ı hâl idüb diyelüm

Âyâ humâr-kûşânun ehemm-i âmâli

5 Şikeste meyzede hemyâze-keş-i humâr-âlûd

Dirîg Feyzî-i zarîn harâbdur hâli

110

Fe ^cilâtün / mefâ ^cilün / fe ^cilün

1 Bâga ol nev-nihâl gelmez mi

Gül-i pür-mekr ü âl gelmez mi

2 Dûr-ı devri tamâm olmaz mı

Dem-i bezm-i vişâl gelmez mi

3 Bu kadar cevr-gûne vaz^cindan

O mehe infîâl gelmez mi

4 Yârdan bir haber getürmez mi

Dahi bâd-ı şimâl gelmez mi

5 Geldi heb bir yere suhan-sencân

Feyzî-i hoş-hayâl gelmez mi

GÂZELİYYÂT-I NÂ-TAMÂM

1

Mef^c ülü / fâ^c ilâtü / mefa^c îlü / fâ^c ilün

- 1 Nûş itse gayr-i bâdeyi bî-hûş-ı bahş olur
Bu türfedir ki mey bize idrâk-ı bâhş olur
- 2 Ol âfitâbı matla^c feyzîz ki bezmde
Hûn-ı kebâbımız daхи la'l-i bed-hoş olur
- 3 Ol şehlevend hism ile súrerse tekâverîn
Her bir şerâr-i na'lı pür-âzâr-ı râhş olur
- 4 Heb sebkat itdi şâhsüvârân-ı Ma'nî'yî
Tab^c iñ semendi Feyzî ne çâk-ı râhş olur

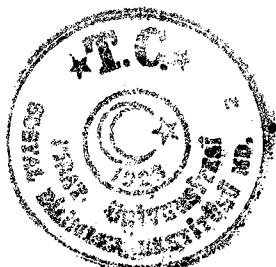
2

Fe^c ilâtün / fe^c ilâtün / fe^c ilâtün / fe^c ilün

- 1 Vakt-ı gülgeşt-i çemen mevsim-i ^cayş-ı demdür
Bâga gel bâga ki bir başka garîb âlemdür
- 2 Kızarub ruhları olmakda perîşan destâr
Gül meger mest-i gül - efsûn ^carak şebnemdir

(başlık) AT.

1. Ü1 6a; Ü2 6a; Ü3 3a; AT 30b; AE 9a
2. Ü1 7b; Ü3 4a; AT 32a.

3

Mef^c ülü / mefâ^c ilün / mef^c ülü / mefâ^c ilün

- 1 Ruhsâre-i cânâne oldum ki nigâh itdüm
Hâl-i dil-i nâ-şâdi ser cümle tebâh itdüm
- 2 Gördükçe gelür hışma pür-çîn ider ebrûsun
Yanında o şuhûn bilmem ne günah itdüm
- 3 Gördüm dil-i pür-hûnı ol ^câşık-ı mahzûnı
Âyine-i gerdûnı âhumla siyah itdüm
- 4 Yâd eyleyüb ol mehle ^cayş-ı dem-i deyrini
Şeb tâbe-seher Feyzî hem giryे hem âh itdüm

4

Mefâ^c ilün / fe^c ilâtün / mefâ^c ilün / fe^c ilün

- 1 Metâ ^c-ı nâleyi şavt-i hezârdan aldum
Perend-i şu^c leyî ben lâle-zârdan aldum
- 2 İdermiş ^câkibet-i kâr bezm-i ^cayşı harâb
Nihâni bu hâberi rûzgârdan aldum
- 3 Kumâş-ı kâfile-i zevki aldı her kişi ben
Nesîm-i kesmehar-ı derd-i yârdan aldum

3- Ü1 12a; Ü2 11a; Ü3 6a; AT 30b; AE 15b.

4- Ü1 11b; Ü2 10b; Ü3 6a; AT 31a.

5

Fe^c ilâtün / mefâ^c ilün / fe^c ilün

- 1 **Şu^cle efrûz-ı dâğdur gönlüm**
Gonçe pîrâ-yı bâgdur gönlüm
- 2 **Mihr ü mehe iktibâs-ı tâbiş ider**
Bir dırahşân-ı çerâgdur gönlüm
- 3 **Oldı ser-pûş şehper-i Cibrîl**
Mu^cteber bir ayâgdur gönlüm

6

Fe^c ilâtün / fe^c ilâtün / fe^c ilâtün / fe^c ilün

- 1 **Tek tahammül idelüm zemzeme-i evtâra**
Hiç yürekler mi döker nâle-i mûsîkâra
- 2 **Sen sürür ile kadeh-i bezmde devr itdükçe**
Mu^crib olsun nagamuñ kâ^c ide-i edvâra
- 3 **Fûlk-i bukalemun-ı nakş sükûn itdirilüm**
Başla ey mu^crib-ı hoş-kavl yine ber-kâre

5. Ü1 12a; Ü2 11a; Ü3 6a; AT 31a.

6. Ü1 16a; Ü2 15; Ü3 8a; AT 31b. (1a) döker: duyar Ü2, AT.

Fe ^cilâtün / fe^c ilâtün / fe^c ilâtün / fe^c ilün

- 1 Bir siyeh çerde siyeh mağz-ı derûn itdi beni
Beste-i silsile - bend-i cünûn itdi beni
- 2 Kays'a bir sünbil-i sevdâ ile tağrim iderüm
Kûş-e-i turresi bî-sabr u sükûr itdi beni
- 3 Dâg dâg itdi süveydâyi hayâl-i hâli
O siyahlük e-seri ma^cden-i hûn itdi beni
- 4 Ne belâ-yı siyeh olsa çekerüm Feyzî lîk
Çeşm-i baht-ı siyehüm gibi zebûn itdi beni

Fâ^c ilâtün / fâ^c ilâtün / fâ^c ilâtün / fâ^c ilün

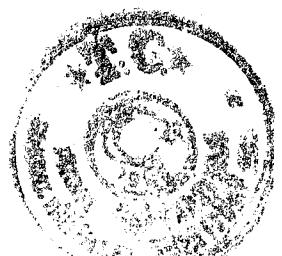
- 1 Sâkiyâ hüsyâr iken medhûş-ı mest itdüñ bizi
Akîbet bir mey-keş-i sâgar-ı be-dest itdüñ bizi
- 2 Merhabâ el ^caşk-ı gülbangıñ gelüb gûş-ı dile
Râzdân-ı meclis -i hâs-ı elest itdüñ bizi
- 3 Ey hayâl-i ^cârizi tâbiş-i res-i nûr-ı İlâh
Hem enis-i Birehmen hem büt-perest itdüñ bizi
- 4 İttihâd itdüñ hayâl-ı yâr ile Feyzî gibi
Âhrâ-yı gam kûşe-i vahdet-nişest itdüñ bizi

7-Ü1 16b; Ü2 15a; Ü3 8b; AT 3la; AE 25b. (3b) Ü1 ve Ü3'te vezin eksiktir.

8- Ü1 18b; Ü2 17a; Ü3 9a; AT 30b; AE 24b. (3b) Hem: Heb AT.

Mefâ^cîlün / mefâ^c îlün / mefâ^c îlün / mefâ^c îlün

- 1 Cünûni biz hıdiv-i ^cakl-ı hod-râ eyledüñ şimdi
O ^cismet- hâhişi hakkâ ki rüsvâ eyledüñ şimdi
- 2 İdüb mecrûh-ı hûn dille eşk-i çeşmi nûş itdün
Nola ser-mest iseñ ^cayyaş dü-bâlâ eyledüñ şimdi
- 3 ^cAceb mi nâ-medâr bezm-i rindân-ı cihân olsak
Ridâyi şeyh-i şehri bâde-bâlâ eyledüñ şimdi
- 4 Görüb ^cayb itme pâlgaz-ı nigâhı ey melâmet-cû
Dü-çeşmi bir siyeh mest-i temâşâ eyledüñ şimdi

MUKATTA^cÂT

1

Mefâ^c ilün / fe^c ilâtün / mefâ^c ilün / fe^c ilün

- 1 Enîs-i hâtır u hem yâr-ı cân gerek dil-ber
- 2 Hemîşe ^caşkına mihrbân gerek dil-ber
- 3 Civân-ı sâde dile olma şîfte Feyzî
- 4 Suhan - şinâs olana nüktedân gerek dil-ber

2

Mefâ^c îlün / mefâ^c îlün / mefâ^c îlün / mefâ^c îlün

- 1 Tarîk-i ^caşka girmek resm ü râh-ı nâ-murâdîdür
- 2 Dilâ Mecnûn - şîfat sahra-rev olmak özge vâdîdür
- 3 Gurûr erbâbî Feyzî sakınsun itmesün pâmâl
- 4 Göñülde hânkâh-ı hayretuñ bir nâ-murâdidür

3

Mef^c ülü / fâ^c ilâtü / mefâ^c ülü / fâ^c ilün

- 1 Erbâb-ı ^caşkı çarh dil-figâr u zâr ider
- 2 Dest-i sitemle cîb-i dilün târ târ ider
- 3 Bir sâha bendeyüm ki şehidân-ı ^caşkına
- 4 ^cAks-ı fürûg-ı tîgini şem^c-i hezâr ider

(başlık) AE.

- 1- Ü1 21a; Ü2 20a; Ü3 10b; AT 32a; AE 27a
- 2- Ü1 21a; Ü2 20a; Ü3 10b; AT 31b; AE 27a.
- 3- Ü1 21a; Ü2 2a; Ü3 10b; AT 32a; AE 27a. (3) şehidân: esîran AT, AE.

4

Mef^c ülü / mefâ^c ilü / mefâ^c îlü / fa^c ülün

- 1 Her derdüne iżhâr-i sırr u kâlbed eyler
- 2 Ol derd-i nevi çarḥ baña namzed eyler
- 3 Germ-ülfet-i ^caşk ile ol şem^c-i şeker-hand
- 4 Pervâne - sıfat puşışım ahir nemed eyler

5

Mef^c ülü / mefâ^c ilü / mefâ^c îlü / fa^c ülün

- 1 Dillerüne señün sâha nurdân-ı ǵamındur
- 2 Mecnûn gibi heb vâlih ü ḥayrân-ı ǵamındur
- 3 Şahrâ-yı fenâda ben o nâcîz ǵubârum
- 4 Bûse eyledigüm kûşe-i dâmân-ı ǵamındur.

6

Mefâ^c ilün / mefâ^c îlün /mefâ^c îlün /mefâ^c ülün

- 1 Gelelden ben revâk-ı dehre dil-şâd olmadım hergîz
- 2 Harâbum seyl-i tünd-i ǵamdan âbâd olmadum hergîz
- 3 ^cAceb bî - tâli^cim peygûle-i rindân-ı ^câlemde
- 4 Esîr-i küllefet-i hîrmânum âzâd olmadum hergîz

4-Ü1 21a; Ü2 20a; Ü3 10b; AT 32a; AE 27b.

5-Ü1 21a; Ü2 20a; Ü3 10b; AT 32a; AE 27 b.

6- Ü1 21a; Ü2 20a; Ü3 10b; AT 32b; AE 2 b. (4) âbâd Ü2, AT, AE.

Mefâ^c İlün / mefâ^c İlün / mefâ^c İlün / mefâ^c İlün

- 1 Zevk-i vaşlı dahi evvel eseründen bilirüz
- 2 Rûz-i ferhundeyi vakt-i seheründen bilirüz
- 3 ^cAşık-i hicr-keşi biz kederünden tuyarız
- 4 Hâlet-i meyzedeyi derd-i serinden bilirüz

Mefâ^c İlün / mefâ^c İlün / mefâ^c İlün / mefâ^c İlün

- 1 Görince bezmgehde mutribâ raksile cevlânuñ
- 2 Niçe itsün tahammül ^caşık-i bî-sabr u sâmânuñ
- 3 Çemân iden şabâdur serv-i gülzâri señün ammâ
- 4 Nesîm-i âhdandur cünbüş-i serv-i hirâmânuñ

Mefâ^c İlün / mefâ^c İlün / mefâ^c İlün / mefâ^c İlün

- 1 Yıkub mülk-i dil-i nâ-şâdi çeşm-i fitne mu^ctâduñ
- 2 Harâb itdi yine bir kişiver-i ma^cmûrı bî-dâduñ
- 3 Su'âl itmen nedeni kimdir diyü Feyzî-i kemnâmu
- 4 Senüñ kendi garibüñ kendi benden kendi âzâduñ

7- Ü1 21a; Ü2 20a; Ü3 10b; AT 32 b; AE 27b.

8- Ü1 21b; Ü2 20a; Ü3 10b; AT 32b; AE 27b.

9- Ü1 21b; Ü2 20b; Ü3 10b; AT 32 b; AE 28a.

10

Mefâ ^clün / fe ^c ilâtün / mefâ ^c ilün / fe ^c ilün

- 1 Mübarek ola yine derd-i dâg-ı tâze göñül
- 2 Tutıldıñ âh ki bir çeşm-i şah-bâze göñül
- 3 Olub o şem^c ile germ-ülfet dem-i şohbet
- 4 O nâza başliyasun bâşile señ niyâze göñül

11

Mefâ ^cülü / mefâ ^c ilü / mefâ ^c îlü / fa ^c ûlün

- 1 Lerziş ne ^caceb gitmese zülf-i siyehüñden
- 2 Bir lahzâ emîn olmadı hâvf-i nigehüñden
- 3 Mestânelerüñ vecdini gör ta^cnı ko sûfî
- 4 Meyhâne kalur mı ya senüñ hânkahuñdan

12

Müstef ^cilâtün / fâ ^c ilün / müstef ^c ilâtün / fâ ^c ilün

- 1 Kismet-i gül-hırâş imiş gâveş-i nîş-i hârdan
- 2 Hisse-i lâle dâgımış maşita-i bahârdan
- 3 Reng-i şakâyıkı görüb şahını çemende ^cibret al
- 4 Gör ki o da ne kân yürür gûşşa-ı rûzgârdan

10- Ü1 21b; Ü2 20b; Ü3 10b; AT 33a; AE 28a; (1) dâg-ı: dâg u Ü2, AT, AE.

11- Ü1 21b; Ü2 20b; Ü3 10b; AT 33a; AE 28a.

12- Ü1 21b; Ü2 20b; Ü3 11a; AT 33a; AE 28a

13

Fe ^cilâtün / fe ^c ilâtün / fe ^cilâtün / fe ^c ilün

- 1 Alma nezzâreye yâri gażab-âlûd itme
- 2 Gonçe-i lafl-i lebin âbile fersûd itme
- 3 Gül-i ruhsâresi ey dil o mehüñ nazikdür
- 4 Dest-i fersûd-ı nigâh heves-endûd itme

14

Mefâ ^cilün / mefâ ^c ilün / mefâ ^cilün / mefâ ^c ilün

- 1 Cemâl-i yâri ey dil her zamân nezzâregâh itme
- 2 Meded gülberg-i rûyun dest-i fersûd nigâh itme
- 3 O suh eyler telâfisin bu cevrün bir gûne ey Feyzî
- 4 Şakın âh-ı serer-rîzüñ sipihre rû-be-râh itme

15

Mefâ ^cilün / Fe ^c ilâtün / mefâ ^cilün / fe ^cilün

- 1 Bu şeb ki şekl-i meh-i nev göründi ^cıyd oldı
- 2 Ne meh ki işret için nâme-i nevîd oldı
- 3 ^cÂceb mi meyli füzûn olsa bâde-nûşânun
- 4 Libâs-ı şahîd-i aşş-ı tarab-ı cedîd oldı

13- Ü1 21b; Ü2 20b; Ü3 11a; AT 33b; AE 28b.

14- Ü1 22a; Ü2 20b; Ü3 11a; AT 33b; AE 28b. (4) rizüñ: hizüñ AT.

15- Ü1 22a; Ü2 20b; Ü3 11a; AT 34a; AE 29a.

16

Mefâ ¢ İlün / mefâ ¢ İlün / mefâ ¢ İlün / mefâ ¢ İlün

- 1 O büt terk itdi ben nâ-şâdi gamgîn oldığım kaldı
- 2 Gidüp dîn ü dil elden kâfirâyin oldığım kaldı
- 3 Dirîg elden çı́kardum târ-ı zünnâr-ı ser-i zülfüñ
- 4 Hemân dâr-ı cihânda bî-dil ü dîn oldığım kaldı

17

Fâ ¢ İlâtün / fâ ¢ İlâtün / fâ ¢ İlâtün / fâ ¢ İlün

- 1 Eyleyen şûrîde-dil feryâd-ı bülbüldür beni
- 2 Heb girîbân-ı çâk iden hanîdâni-i güldür beni
- 3 Eyleyen bî-mâr u dilhûn u perîşân rûzgâr
- 4 Ol iki nergis iki gül iki sünbüldür beni

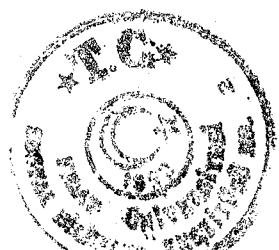
18

Fe ¢ İlâtün / fe ¢ İlâtün / fe ¢ İlâtün / fe ¢ İlün

- 1 Düşürüb kûy-ı harâbâta dil-i nâ-kâmi
- 2 Bir sifâlin kadehe şimdi degistik câmî
- 3 Tolumaz nûş ider erbâb-ı melâmet şimdi
- 4 Olduk ol mertebe ser-mest-i mey-i bed-nâmî

16-Ü1 22a; Ü3 11a; AT 34a; AE 28b.
17-Ü1 22a; Ü3 11a; AT 34a; AE 28b.

18-Ü1 22a; Ü3 11a; AT 34a; AE 29a.

19

Mefâ ¨ilün / mefâ ¨ilün / mefâ ¨ilün /mefâ ¨ilün

- 1 Ol gül-ruh gaylerle zevkde seyr-i çemenlerde
- 2 Ben ammâ hûn-i dil nûş eylerüm beyt-i ahzenlerde
- 3 Kebâbâsâ benüm her lahzâ kârum nâle-i cân-sûz
- 4 O mest-i nâz söz ü sâze rağbet-i encümenlerde

20

Mefâ ¨ilün / mefâ ¨ilün / mefâ ¨ilün / mefâ ¨ilün

- 1 Ne var ruhsâruña hasret-keşân gâhi nigâh itse
- 2 Nihâl-i ser-bülendüñ bâg-i nâzı cilvegâh itse
- 3 Şehîd-i aşık olur mu hîç âmirziş-i ricâsunda
- 4 Eger ki carşa-i kûyuna da şigmaz nigâh itse

21

Mefâ ¨ilün / mefâ ¨ilün / mefâ ¨ilün / mefâ ¨ilün

- 1 Dil-i âvarenüñ hâli diger-gûn oldı gitdikçe
- 2 O vahşînin tekâpusunda Mecnûn oldı gitdikçe
- 3 Karar itmez muhassal varmayunca kûyına bir dem
- 4 Dil ol hercâyî-i bî-mihre meftûn oldı gitdikçe

19-Ü1 22a; Ü3 11a; AT 33b; AE 28b.

20-Ü1 22a; Ü3 11a; AT 33b; AE 28b.(17) hasret:hayret AT, AE.

21-Ü1 22b; Ü3 11a; AT 33b; AE 28b.

22

Fâ ̄ilâtün / fâ ̄ilâtün / fâ ̄ilâtün / fâ ̄ilâtün

- 1 Hâne-i düzmente mihmân olduğın bilmez mi var
- 2 Subha dek şem̄-i şebistân olduğun bilmez mi var
- 3 Mû-be-mû bâd-ı sâba dünyâya takrîr eyledi
- 4 Bezmde kâkül-i perîşân olduğun bilmez mi var

23

Mefâ ̄ilün / fe ̄ilâtün / mefâ ̄ilün / fe ̄ilün

- 1 Bir dem mi olur dâg-ı ǵam nev-be-nev olmaz
- 2 Kâlâ-yı dilüm bir büt-i hüsne gerd olmaz
- 3 Şahrâ-yı belâda o güşâverüz ǵamum kim
- 4 Hîç geşt-i ümîdümde emân-ı derd olmaz

24

Mefâ ̄ilün / fe ̄ilâtün / mefâ ̄ilün / fe ̄ilün

- 1 Tazallum eylese dil tünd-havlığ eylersün
- 2 Setîze-râlığ idüb fitne-cûluğ eylersün
- 3 İderse şekve nola murğ-ı cân yeker nigeh
- 4 Mesâbe-i gûl-i ra ̄nâdur revliğ eylersün

22-AT 31b; AE 26a.
23-AT 32b; AE 27b.
24-AT 33a; AE 28a.

25

Fâ  ilâtün / fâ  ilâtün / fâ  ilâtün / fâ  ilün

- 1 Bahtdur bâis beni tâ böyle pâ-bûs itmege
- 2 Bülbülâsâ kârimî gül-bang-ı efsûs itmege
- 3 Ger  ubâr olsam reh-i  aşkuñda yâriñ rûzgâr
- 4 Kûşe-i dâmânını yine komaz bûs itmege

26

Mefâ  ilün / fe  ilâtün / mefâ  ilün / fe  ilün

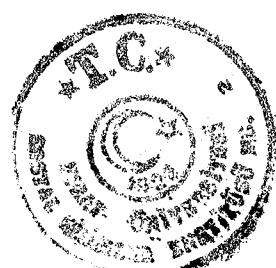
- 1 Bizüz o gonçe-i bustân-serâ-yı dil-tengi
- 2 Hazân-ı  amla ne bûyi kala ne hod rengi
- 3 Sabâha dek iderüz nâle-i ciger pür-dâne
- 4 Bu gülşenün ki bizüz bûlbûl-i şeb-âhengi

27

Mef  Ulü / fâ  ilâtü / mefâ  ilü / fâ  ilün

- 1 Ebr itdi gûşvâr güle der-i jâleyi
- 2 Bülbûlden eyle gûş yine âh u nâleyi
- 3 Bulsam tutardum ol kadar âşüfte-i meyüm
- 4 Gülbün gibi bir elde hezârân piyâleyî

25-AT 33a; AE 28a.
26-AE 30a.
27-AT 34a; AE 29a.

28

Fe ፩lâtün / fe ፩lâtün / fe ፩lâtün / fe ፩lün

- 1 Bir seher zaጀir olub vâdî-i hâmûşâni
- 2 Fîkr iderken yine mevtâda olan ahvâli
- 3 Didi her bîrî çemen-i sebzi mezâristânun
- 4 Sen de hâmûş olursun ko bu kîl ü kâli

29

Fe ፩lâtün / fe ፩lâtün / fe ፩lâtün / fe ፩lün

- 1 Bir iki rînd ile bir deyri temâşâ itdük
- 2 Ne Birehmen ne çelîbâ vü ne bir tersâ vâr
- 3 Böyle bî-revnaጀ o dergâhi görünce dirler
- 4 Cümle küffâra meger kim gaጀâb-ı ፩isâ var

30

Fê ፩lâtün / fe ፩lâtün / fe ፩lâtün / fe ፩lün

- 1 Hükemâ dâfiጀ-i gamdur mey ü mahbûb dimîş
- 2 Bu kadar şey ile teslîm olunur mı dânâ
- 3 Defî alâm cibillî niçe mümkün Feyzî
- 4 Tûtalum Yûsuf imîş sâkî vü kevser-i şahbâ

28-Ü1 29b; Ü3 14b; AT 36a; AE 30a.
 29-Ü1 29b; Ü3 14b; AT 35a; AE 29b. (2) olunur mı: olur mu Ü1, AE.
 30-Ü1 29b; Ü3 14b; AT 34b; AE 29b.

31

Fe گilâtün / mefâ گilün / fe گilün

- 1 از شراب مداد نشم دوات
- 2 خانم سهیله بیر شور است
- 3 کمر بیر یعنای رقم شور چه شور
- 4 لفرش پای مت مذعور است

32

Mefâ گilün / fe گilâtün / mefâ گilün / fe گilün

- 1 Ne seng-i dildür o rakkâs-i hârâ-pûş
- 2 K'olur nigâr-ı zahmdârı dem-be-dem گâşık
- 3 Ümîd-i vaslile tâş-nerdübâni yasdandı
- 4 Niçe zamân bu hevesle çeküb sitem گâşık
- 5 Bu beyti eyleyüb inşâ vü dâd hâhâne
- 6 O şâh-ı hüsne ider böyle گarz-ı gam گâşık
- 7 Neler çeker güzelim nerdübân-ı aşkuñda
- 8 Çıkınca kasr u sâle կadem կadem گâşık

33

Mefâ گilün / fe گilâtün / mefâ گilün/ fe گilün

- 1 Hulûsumı saña enhâr-ı گarza hâcet yok
- 2 Kadîmi dergeh-i گâlî şerefde efkarînum
- 3 Bilürsün ey şeh-i mesned- nişîn-i dâñâyı
- 4 Senüñ ne mertebe bendeñ ne deñlü çâkerinüm

31- ۇ1 29b; AT 35a; AE 29b. (2) خانم : حانم AT, AE.

(3) شور چه شور : شور چه شور AT, AE.

32- ۇ1 29b; ۇ3 14b; AT 34b; AE 29a. (2) K'olur: Olur AT.

33- ۇ1 30a; ۇ3 14b; AT 35b; AE 29b.

34

Fe  il  t  n / fe  il  t  n / fe  il  t  n / fe  il  n

- 1 H  t  -i mektubum  zan itme siyeh d  de ben  m
- 2 Ey sev  d  -i kalemi n  rda n  r nig  h
- 3 Ben an   surh  -i siri  k  m ile t  hr  r itd  m
- 4 Eser-i baht  -i siy  himdur iden an   siy  h

35

Fe  il  t  n / fe  il  t  n / fe  il  t  n / fe  il  n

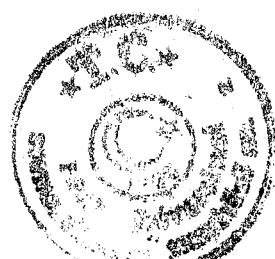
- 1 Seheri h  ne  e vardum seni gitmis buldum
- 2 Iftir  k  n elemi ol   adar itdirdi ba  na
- 3 Der u d  v  ri har  b eyle idi seyl-i siri  k
- 4 D     ma   ekmese bir delv ile murg  -i sak  

36

Fe  il  t  n / fe  il  t  n / fe  il  t  n / fe  il  n

- 1 Lu  f idüb k  lbe-i ahzanimuza gelmis  n
- 2 H  t  ru  n s  d  -i c  vid ile mesr  r olsun
- 3 I  htiy  rumla degildur hareket ol s  za
- 4 Serho  -i b  de-i   ask  m hele ma  z  r olsun

34-  1 30a;   3 14b; AT 35b; AE 30a.
 35-  1 30a;   3 14b; AT 35a; AE 29b.
 36-  1 30a;   3 15a; AT 35b; AE 30a.

37

Mefâ ՚ilün / fe ՚ilâtün / mefâ ՚ilün / fe ՚ilün

- 1 Hadeng-i ՚amzesini gör o postîn- rûzuñ
- 2 Bu tîzlikle o tâ dīir-i âhenîne geçer
- 3 ՚Aceb mi itse nişâne sihâm-ı hicrâna
- 4 Bilür ki nâvek-i nâzı dil-i hâzîne geçer
- 5 Geçürdi sîne-i pür-mûya tîr-i müjgânun
- 6 O tiz sözine beñzer ki postîne geçer

38

Mefâ ՚ilün / mefâ ՚ilün / mefâ ՚ilün / mefâ ՚ilün

- 1 İşitdüm şimdi ol serv-i gül-endâmum zükâm olmuş
- 2 Meger bûy-ı gül-i dâgumirişmişdür meşamına
- 3 Gel ey bâd-ı sabâ ol canîbe bir şemme ırsâl it
- 4 Anuñ bûy-ı fetîl-i dâğ-ı dermândur zükâmina

39

Fâ ՚ilâtün / fâ ՚ilâtün / fâ ՚ilâtün / fâ ՚ilün

- 1 Hânkâh-ı şeyh İsmâ’ıl bir ՚umhânedür
- 2 Mest-i tevhîd olmak isterseñ var ol humhâneye
- 3 Neş’e-mendân rahîk-i feyzdür şûfleri
- 4 Anların yok ihtiyâcı bâdeye peymâneye

37-Ü1 30a; Ü3 15a; AT 34b; AE 29a.

38-Ü1 30a; Ü3 15a; AT 35b; AE 30a.

39-Ü1 30a; Ü3 15a; AT 35b; AE 30a.

40

Mefâ  ilün / fe  ilâtün / mefâ  ilün / fe  ilün

- 1 Dilünde cilveger-i hidâyet isteriseñ
- 2 Muhabbet-i mu tekid evliyâ-yı âgâh ol
- 3 Eger ki  ilm-i ledünni-i kesb idem dir isen
- 4 Esîr-i ma  ifet-i  ârifân-ı bi'llah ol

41

Fe  ilâtün / mefâ  ilün / fe  ilün

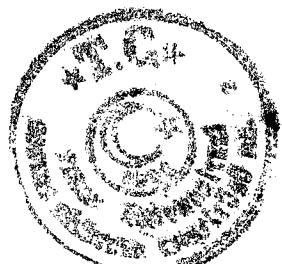
- 1 Dem-be-dem dil firâka nâmnesini
- 2 Yâre  arz itmege şabâya virür
- 3 Nîce dîvânedür görek a nî
- 4 O dile penbeyi hevâya virür

42

Mef   l  / fâ  ilâtün / mefâ   l  / fâ  ilün

- 1 Meclisde d n bir dert-i dil-d r  y d id b
- 2 Yazmak g r ndi h l-i dil-i n -mur d m 
- 3 Gör  arh-ı dil-siy h  ne met c-ı hayr olur
- 4  tmi  ne serde mecreh içre mur d m 

40- U1 30b; AT 35a; AE 29b.
 41-AT 35a; AE 29b.(2)  arz itmege: göndermege AE.
 42-AT 36a; AE 30a.

RUBÂ‘İYYÂT

1

- 1 Ey sâlik-i mühtedî-i şehr-râh-ı fenâ
- 2 Maķşaduñ ise vukûf-ı esrâr-ı hûdâ
- 3 Ser-sebz idegör mezrač-ı cânûn yohsa
- 4 Her hîrmana uğramaz sena berk-i hûdâ

2

- 1 Laht-ı cigerüm ol lačl-i rahşâna fedâ
- 2 Dâg-ı dilüm ol hâl-i füsûn-hâne fedâ
- 3 Giryân olayım sihîr-i ruhî şevkile
- 4 Sad şebnem o tâze derd-i handâna fedâ

3

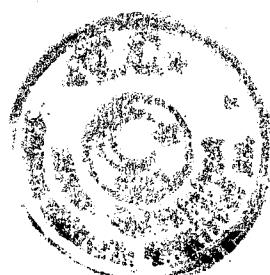
- 1 Biz kûy-ı harâbâtu gezüb ser-tâ-pâ
- 2 Oldık mey-i huşkvâr içün çok cûyâ
- 3 Her meykedeniñ görüb birer gûne meyin
- 4 Seyr eylemedük hemçü şarâb-ı ilyâ

(başlık) AT, AE. Rubâ‘lerde vezin misralarda değiştiğiinden yazılmadı.

1-Ü1 22b; Ü3 11b; AT 36a; AE 30b.

2-Ü1 22b; Ü3 11b; AT 36a; AE 30b.

3-Ü1 22b; Ü3 11b; AT 36a; AE 30b.

4

- 1 ٰشیک انا دیرلر کی بلâ گفت و شنید
- 2 ٰتم-۱ اکلی چکے چوں ساہبâ-ی نبید
- 3 ٰزیرا کی شہید اولور کوچھے-اُشک
- 4 مین مات-۱ مینےٰ-اُشک-۱ فکاد مات-۱ شہید

5

فَرِّشْحَصْ بَارْغَمْ تَهُودْ بَلْنَدْ اطْعَوْرَ اسْتَ
 طَافَتْ بَكَلَالْ زَعْمَ شَانْ (شَوَارْ اسْتَ
 حَبَزْمَعْ آنْ كَرْدَهْ مَنْفُورْ بَسْتَ
 اَكْفُونْ فَيْضَنْيَ مَخَاطِبْ (بَوَآرَ اسْتَ

6

- 1 Yâ Rabb dil-i hâzîn-i eâşki şâd it
- 2 Vîrâne-i genc-i ķalbin âbâd it
- 3 Tâ bister-i ǵamda olmaya âzurde
- 4 Yâ eyle devâ derdiñe yâ mu'tâd it

4-Ü1 22b; Ü3 11b; AT 36b;

5-Ü1 22b; Ü3 11b.

6-Ü1 20b; Ü3 11b; AT 36b; AE 30b;

7

- 1 Biz özge hümâyuz ki mekân bulmamışuz
- 2 Ârâm idicek bir âşiyân bulmamışuz
- 3 İksîr-i kanâ atla gînâ bulduk biz
- 4 Yoḥsa zer-i genc-i şâyegân bulmamışuz

8

- 1 Ey ǵamzeleri sîne-i şad pâre nüvâz
- 2 Eyle nigeh ey ǵazâl-ı âvâre nüvâz
- 3 Taḥṣil-i dimâg içün meded-i sâgarımız
- 4 Lebrîz kıl ey sâkî-i mey-hâre nüvâz

9

- 1 Bîmâr-ı ǵam eylemez mesîhâya niyâz
- 2 Dil-haste-i ǵusṣa hem müdâvâya niyâz
- 3 Hoşnûd-ı belâ-yı asık olan bî-çâre
- 4 Eyler mi hîc ol ṭabîb-i hod-râya niyâz

7-Ü1 23a; Ü3 11b; AT 37b; AE 31b.
 8-Ü1 23a; Ü3 11b; AT 37b; AE 31b.
 9-Ü1 23a; Ü3 11b; AT 37b; AE 31b.

10

- 1 Handân-i ezhârî şabâdan bilmem
- 2 Pejmürdeligün fasl-ı şitâdan bilmem
- 3 Her emri iden o vahîb-i mutlakdur.
- 4 Ben mevt ü hayâti mâsivâdan bilmem

11

- 1 Sevdüñse ger ol peyember-i zîşâni
- 2 Âsûde dil ol ki lutf ider rûhâni
- 3 İblîs iderse hîsn-ı îmâna hûcûm
- 4 Fi'l-hâl irişür tâlîfa-i ihsâni

12

- 1 Anlar ki serv-i sîne-i dâğ itmüşler
- 2 Seyr-i çemen itmeden ferâgg-ı itmüşler
- 3 Bâzâr-ı ferâhyân gam-ı şahneleri
- 4 Ârâm-ı dile meger yasâg itmüşler

10-Ü1 23a; Ü3 11b; AT 40b; AE 33b.

11-Ü1 23a; Ü3 11b; AT 43b; AE 35b.

12-Ü1 23a; Ü3 11b; AT 36b; AE 30b.(1) sîne-i : sîneyi AT, AE.

13

- 1 Ey şahن-i mažîk-i ǵamda pür-bim ü hirâs
- 2 Vey şûret-i nâsda olan çün nesnâs
- 3 Var şer-i şerîfe kıl teşebبüs yohisa
- 4 Ser-geşte olursuñ nitekim ǵav-ı harâs

14

- 1 Tâ berk-i girişme hân(ü)mânsuz oldu
- 2 Mergûle-i ǵâşikân cihânsuz oldu
- 3 Ol şu ǵle irişdi gâlibâ gülzâra
- 4 Murğânı ser-â-ser âşiyânsuz oldu

15

- 1 Nevrûz irişüb hevâ gül-feşân oldu
- 2 Bülbüllere de nevâya fermân oldu
- 3 Feyzî turacak zamân degül ehl-i mezâk
- 4 Her birisi bir semte hirâmân oldu

13-Ü1 23a; Ü3 11b; AT 38a; AE 32a.
 14-Ü1 23b; Ü3 11b; AT 43b; AE 36a.
 15-Ü1 23b; Ü3 11b; AT 43b; AE 36a.

16

- 1 Faşl-ı gül irüşdi geş-i sahrâ idelüm
- 2 Hübâni yegân yegân temâşâ idelüm
- 3 Şâyed ki gele o şâhid-i ‘ahd-şiken
- 4 Sahbâyı sebû sebû müheyŷâ idelüm

17

- 1 Rindân-ı hüdâ nedür hîred bilmezler
- 2 Efsâne-i şâhs-ı nîk ü bed bilmezler
- 3 Bir mûrçeñüz kîlsa Süleymân-rûşen
- 4 Bir tâ’ifedür ki hîç hâsed bilmezler

18

- 1 Teng itdi rerûnı miñnet-i âlâyiş
- 2 Kalmadı harîf- cânîma gûncâyiş
- 3 Simdengerü hemyâzeñi yüklet zîrâ
- 4 Yokdur bu ribât-ı köhnede âsâyiş

16-Ü1 23b; Ü3 12a; AT 40b; AE 33b.(1) sahrâ: bâg AT.

17-Ü1 23b; Ü3 12a; AE 31a.

18-Ü1 23b; Ü3 12a; AT 38b; AE 32a.

19

- 1 Hûbâna nigâh-ı "âşık âyîn olmuş
- 2 Âyîn degül bil ki hemân dîn olmuş
- 3 "Uşşâka nezzâre farzdur hûbâna
- 4 Tâ rûz-ı ezel bu şîve ta'yîn olmuş

20

- 1 Geşit itsem eger mahallesin nâle-künân
- 2 Feryâda gelür sekân-ı kûy-ı cânân
- 3 Dirlerdi ki seg vefâlidur âdemden
- 4 Hakkâ ki var imiş hakikat tab-e-ı sekân

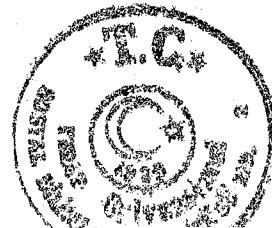
21

- 1 Zülfün tağıdub lâle-izârum geçdi
- 2 Bilmezlük ile leyî ü nehârum geçdi
- 3 Bir şetme getürmedi şabâ zülfünden
- 4 Peygûleler içre rûzgârum geçdi

19-Ü1 23b; Ü3 12a; AT 38b; AE 33a.

20-Ü1 24a; Ü3 12a; AT 42a; AE 34b.

21-Ü1 24a; Ü3 12a; AT 43b; AE 36a.(1) geçdi: gitdi Ü1.

22

- 1 °Arz eyle cemâlüñ °âşık-ı müştâka
- 2 Dönsün bedeni hazân-zede evrâka
- 3 Bîgâne vü âşinâyi fark eylemesün
- 4 Garķ olsun o denlü bâhr-ı istigrâka

23

- 1 Ben gerçi muķîm-i °âlem-i nâ-savtum
- 2 Ammâ ki şeh-i maştaba-i lâhûtim
- 3 Âmed-şüd-i güft u gûy gitdi benden
- 4 Farṭ-ı setâvât-ı °aşķdan mebhûtem

24

- 1 Ser-tâbe-ķadem garķ olub envâr-ı dile
- 2 Bî-şâyibe vâkif oldum esrâr-ı dile
- 3 İfnâ-yı vücûd imiş hemân mažmûni
- 4 Ser-cümle tetebbu^c itdüm âşâr-ı dile

22-Ü1 24a; Ü3 12b; AT 42b; AE 35a.

23-Ü1 24a; Ü3 12b; AE 34a.(2) Ammâ : Illâ AE.

24-Ü1 24a; Ü3 12b; AT 42b; AE 35a.

25

- 1 Ki menzilimi kûy-ı harâbât itdüm
- 2 Ki fisk̄ u füçûr ile mübâhât itdüm
- 3 Yok bir ‘amelüm ki ola sezâvâr hûdâ
- 4 El-kîssa hemân tezyî-i evkât itdüm

26

- 1 Feyzî ne ‘aceb bed oldı hâl-i tebehüñ
- 2 Sürbâr geh-i lütf-i hûdâya ruy-ı siyehüñ
- 3 Ol bir keremi nihâyetsüz sultandur
- 4 Şâyed ki senüñ ‘afv ide cûrm ü günehüñ

27

- 1 Pür levs itdi tenüm gine çirkâbî
- 2 Ben oldum o deñlü ma ‘siyet-i bî-tâbî
- 3 Her lahzâ hezâr kerre gusl itsem de
- 4 Pâk itmeye bu levşî buharuñ âbı

25-Ü1 24a; Ü3 12a; AT 41a; AE 34a.

26-Ü1 24a; Ü3 12a; AT 39a; AE 32b.

27-Ü1 24b; Ü3 12a; AT 44a; AE 36a.(1) Pür levs itdi tenüm gine çirkâbî:İtdi tenimi levs gine çirkâbî AT- AE.

28

- 1 Simdengerü murğ-ı dili nâlân iderin
- 2 Şeb tâ-seher-i gûriv ü efgân iderin
- 3 Ayb itme benüm şîvenimi pür-derdüm
- 4 Bildüm günehum ricâ-yı gufrân iderin

29

- 1 İyd irdi fiğânum asumânsa iderin
- 2 Kurbanlara reşk idüb temâşâ iderin
- 3 Zebh it beni sen de kâbe-i kûyuña da
- 4 Kurbanuñ olam bunı temennâ iderin

30

- 1 Biz muştali-i cihân cihân esrâruz
- 2 Fâş eylemezüz râzı emânetdâruz
- 3 Gör luftını hizmet-i hûdâvendimüz
- 4 Bir bende iken reşk-i dil-i ahrâruz

28-Ü1 24b; Ü3 12a; AT 42a; AE 34b.(2) gûriv ü: gûriv-i AT.

29-Ü1 24b; Ü3 12a; AT 42a; AE 34b.

30-Ü1 24b; Ü3 12b; AE 31b.

31

- 1 Mestâne olur kûy-ı harâbata giden
- 2 Bî-hûş gelür Tûr-ı münâcâta giden
- 3 [‘]Ayb itme kilisâya gidersem zâhid
- 4 Esim mi olur mescide tâ [‘]ata giden

32

- 1 Ol mutrib eger meyl-i nebîd eylerise
- 2 Hem geşt-i gülîstâni ümîd eylerise
- 3 Çengîn ider felekde nâhîd-i şikest
- 4 Avâz-ı bülend ile neşîd eylerise

33

- 1 Tâ vâdi-i ǵamda Kays-veş itdüm tek
- 2 Rûgerde-i ta [‘]bîm oldı şâdî bî-şek
- 3 Ben lesker-i şâdî ile nâverd idicek
- 4 Hayl-ı elemüñden yetişür niçe bezek

31-Ü1 24b; Ü3 12b; AT 42a; AE 35a.
 32-Ü1 24b; Ü3 12b; AT 43a; AE 35b.
 33-Ü1 25a; Ü3 12b; AT 39; AE 32b.

34

- 1 Ey tab*cı* olan reşk-i sûverhâne-i Çin
- 2 Vey gevher-i nazmı gibta-i dürr-i şemîn
- 3 Haşmuñ sözi güftâruma beñzer mi benüm
- 4 Tûfî ile yeksân mı olur murğ-i gulin

35

- 1 Hengâm-ı gül irdi mey revân-perver imiş
- 2 Her kûşede şimdi devr iden sâgar imiş
- 3 Dün Hızra çemendê câm sundukda didi
- 4 Mey âb-ı hayâtdan güvâra ter imiş

36

- 1 Mesken diyecek kûşe-i meyhâne imiş
- 2 Âdem âdem hârif-i peymâne imiş
- 3 Ol kimse ki bu meşrebe bîgâne imiş
- 4 Gâfil degül ol garîb-i dîvâne imiş

34-Ü1 25a; Ü3 12b; AT 42a; AE 35a.
 35-Ü1 25a; Ü3 12b; AT 38b; AE 32a.
 36-Ü1 25a; Ü3 12b; AT 38b; AE 32a.

37

- 1 °Âşık gam-ı aşkı her zamân söyler imiş
- 2 Dil-dâdeligin halka °ayân söylem imiş
- 3 Mecbûr-ı cünûn-ı °aşk olub râz-ı dilün
- 4 Fâş eylemezem diyen yalan söylem imiş

38

- 1 Ahvâl-i merâsimi °ayân söyleşelüm
- 2 Keyfiyyet-i °îrfâni °ayân söyleşelüm
- 3 Amma nağamât-ı perde-i tevhîdi
- 4 Ney gibi senüñle bî-zebân söyleşelüm

39

- 1 Gâret-ger-i cân oldu nigâhi °ivažuñ
- 2 Bend itdi dili zülf-i siyâhi °ivažuñ
- 3 Nâz ile hîrâm idince eyler °uşşâk
- 4 Gülberg-i niyâzı ferş-râhi °ivažuñ

37-Ü1 25a; Ü3 12b; AT 38b; AE 32b.

38-Ü1 25a; Ü3 12b; AT 41a; AE 34a.

39-Ü1 25a; Ü3 12b; AT 39b; AE 32b.

40

- 1 Tâ key sitem-i sipihre şâyân ola dil
- 2 Âzurde-i her fûlân ü behmân ola dil
- 3 Bir hâce-i ser-buzurg iken lâyîk mi
- 4 Ben dergeh-i gamda tâbe-sâmân ola dil

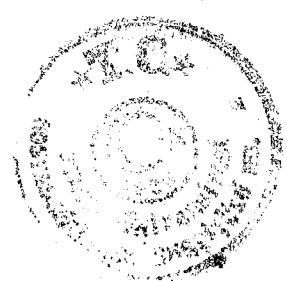
41

- 1 Biz neylemişz ki zâhid-i gaddâra
- 2 Geh serzeniş eyler geh ider yaygâra
- 3 Anlar anı zikr itmez iken zâhidi gör
- 4 Rindâni añaş başlamadın ezkâra

42

- 1 Men bende-i Şems-i matla^c-i Tebrîzem
- 2 Der-hânkaheş-i zerre-şifat nâcizem
- 3 Mestâne sema^c ger konim nist ^caceb
- 4 K^cez câm-i rahîk-i Şems-i şevk-engîzem

40-Ü1 25b; Ü3 12b; AT 39b; AE 33a.
 41-Ü1 25b; Ü3 12b; AT 43a; AE 35b.
 42-Ü1 25b; Ü3 12b; AT 41a; AE 34a.

43

- 1 Ol şûh didi hâl-i harâbuñ nicedür
- 2 Ârâm-ı dil pür-iżtûrâbuñ nicedür
- 3 Mecnûn kim ey suh didim döndi didi
- 4 Hâmûn-ı meşak̄katde şitâbuñ nicedür

44

- 1 Yâ Rabb reh-i rızada hâk eyle beni
- 2 Tîg-i velehüñle çâk çâk eyle beni
- 3 Ser-mest olub erbâb-ı fenâ bu yemden
- 4 Gûlzâr-ı muhabbetüñde tâk eyle beni

45

- 1 Feryâd ki ifrât-ı gam öldürdi beni
- 2 Nâ-sâzi-i vaż̄-ı âlem öldürdi beni
- 3 Efsûsuña bu gavlistân-ı gamda
- 4 Diyü seyret hecr-i âdem öldürdi beni

43-Ü1 25b; Ü3 12b; AT 36b.

44-Ü1 25b; Ü3 13a; Ü2, AT, AE 1b

45-Ü1 25b; Ü3 13a; AT 44a; AE 36a.

46

- 1 Dil-teng olurum gamuñla hû eylemesem
- 2 Âmed-şüd-i derdüñ ârzû eylemesem
- 3 Dil muğber olur reh-güdezüñ her lahza
- 4 Çârûb-ı müjemle reft-rev eylemesem

47

- 1 Biz kûy-ı muğâna mest ü şeydâ varuruz
- 2 Bî-bâk bir iki rind-i dânâ varuruz
- 3 Cün bâde-küsârligile meşhûr olduk
- 4 Meyhâneye şimdi bî-muğâbâ varuruz

48

- 1 Efsûs ki çarh-ı zâlim-i merdüm-keş
- 2 Merdâni ider mey-i ecelle bî-huş
- 3 Bir câm-ı şafâ şunar egerçi evvel
- 4 Dârû katub âdemî ider sonra hamuş

46-Ü1 26a; Ü3 13a; AT 41a; AE 34a(4) Çârûb : Çârûb Ü1.

47-Ü1 26a; Ü3 13a; AT 38a; AE 31b.

48-Ü1 26a; Ü3 13a; AT 39a; AE 32b.

49

- 1 Âşufte-dimâgum baña sâkî meyi sun
- 2 Lutf u kerem it sağâr-ı pey-der-peyi sun
- 3 Tâ germ söz u sâzla miclisimüz
- 4 Bir muṭrıba ̄ûd vir birine neyi sun

50

- 1 Ey pîr-i hakîkatden uman peymâne
- 2 Sâf eyle de gel sâgaruñi meydâne
- 3 Derdî-i gümâni istemezler zîrâ
- 4 Şeffâf-ı dilân-ı kûşe-i meyhâne

51

- 1 Zâhid niçe bir bu bî-hûde âmâlüñ
- 2 Mahrûm-ı nañım ider seni ihmâlüñ
- 3 Ferdâya ḳalursa ücret-i ̄fmâlüñ
- 4 Bî-çâre ḥarâb olur senüñ ahvâlüñ

49-Ü1 26a; Ü3 13a; AT 42b; AE 35a.
 50-Ü1 26a; Ü3 13a; AT 43a; AE 35b (3) Derdî: Tîrif AT, AE.
 51-Ü1 26a; Ü3 13a; AT 35a; AE 33a.

52

- 1 Ey sâlik-i mübtedi-i şehrâh-ı fenâ
- 2 Maķşûduñ ise vukûf-ı esrâr-ı hudâ
- 3 Ser-sebz idegör mezra^c-ı cânun yohsa
- 4 Her hûrmana uğramaz sena-berk-i hûdâ

53

- 1 Zu ḡmuñca ki tekmîl kîlub esmâyi
- 2 Nefy itdük edâ-yı lâ ile illâyi
- 3 Mâdâm yine muķayyed şûretsın
- 4 Sûfi göremezsin âdem-i ma^cnâyi

54

- 1 Murğ-ı dilimüz zâr-ı ter oldu şimdi
- 2 Mihnet-keş o şikeste-per oldu şimdi
- 3 Gûyâ ki hayâl idi konuşduklarımız
- 4 Şâhîn gözümüzde uçar oldu şimdi

52-Ü1 26a; Ü3 13a; AT 36a; AE 30b.
 53-Ü1 26b; Ü3 13a; AT 44a; AE 36a.(1) kîlub:idüb AT.
 54-Ü1 26b; Ü3 13a; AT 44a; AE 36a.

55

- 1 Çeşm ki bu şeb gamuňla pür-hûn oldu
- 2 Gitdikçe hûcûm-ı girye-efzûn oldu
- 3 Sildim dem-i eşki ol kadar kim elde
- 4 Destârçe-i sefîd gülgûn oldu

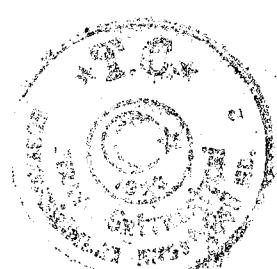
56

- 1 Bir fark-ı żalâm-ı tab^c hemçün şem-târ
- 2 Eş âr-ı fehîmi eylemezler ikrâr
- 3 Ol tîre dilânuň ne keder ta^cnından
- 4 Hurşîdi ider hemîşe huffâş inkâr

57

- 1 Bu carşada yok mudur baňa âzâdî
- 2 Görmez mi harâbe-i derûn âbâdî
- 3 Olmaz mı bu rûzgârda ey vaşşâf
- 4 Bâğ-ı dilüme vezân nesîm-i şâdî

55-Ü1 26b; Ü3 13a; AT 44a; AE 36b.(1) bu şeb gamuňla: gamuňla bu şeb AT.
 56-Ü1 26b; Ü3 13a; AT 37a; AE 31a(1) żalâm:gulâm AT, AE.
 57-Ü1 26b; Ü3 13a; AT 44b; AE 36b. (4) dilüme: dilümde AT, AE.

58

- 1 Efgân ki zebûn itdi beni bâr-ı sitem
- 2 Feryâd ki tâkat komadı bende elem
- 3 Vâ hayf ki müsta ıdd-i merg eyledi gam
- 4 Efsûs ki düşdi sefer-i râh-ı ıcadem

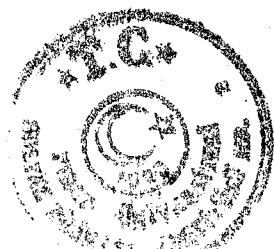
59

- 1 Eyler dilimi tanşana-i câh melûl
- 2 Besdür baña bir post u bir keçkûl
- 3 Ben rind-i kalender-revişem ey vassaf
- 4 Düşmez baña dâd u sited-i virdde kabûl

60

- 1 Ey tâze nihâl gülşen-i mahbûbî
- 2 Vey ırsa-i işvenüñ cihân-âşûbî
- 3 Ref eyle nikâb-ı âriz-ı mergûbî
- 4 Şermende-i hüsnuñ it dil-i mahbûbî

58-Ü1 26b; Ü3 13a; AT 41b; AE 34a.
 59-Ü1 27a; Ü3 13b; AT 40a; AE 33a.
 60-Ü1 27a; Ü3 13b; AT 44b; AE 36b.

61

- 1 Neyler bize zemmm-i düşmen-i bî-ızcân
- 2 Dânâya füsûn ne kâr ider nâ-dân
- 3 İtmez sühani ^cadüvv perişân dilimüz
- 4 Gülgönçe-i hulde irmez âsîb-i hazân

62

- 1 Anuñ ki yanında hâr u gül yeksândur
- 2 Dirler mi o şahşa şâhib-i izcândur
- 3 Ger bu ^cali-i vakıt ise de âgâh ol
- 4 Temyîz-i merâtib itmeyen nâ-dândur

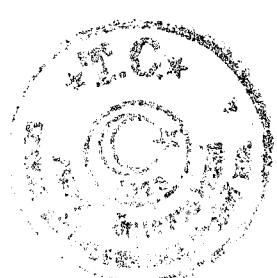
63

- 1 Biz ^caşkile her lahza diger-gûn oluruz
- 2 Bir tâze bahâr-ı hüsne Mecnûn oluruz
- 3 Hattı ki zuhûr ide ferâgat iderüz
- 4 Bîr sâde ^cizâre dahi meftûn oluruz

61-Ü1 27a; Ü3 13b; AT 42b; AE 34a.

62-Ü1 27a; Ü3 13; AT 37a; AE 31a. (1) yanında hâr u gül: hâr u gül yanında AT.

63-Ü1 27a; Ü3 13b; AT 38a; AE 31b.

64

- 1 Yâ Rabb cigerüm ^caşkile hûn eyle
- 2 Sahrâ-yı ^camuñda dili Mecnûn eyle
- 3 İfrât-ı muhabbetüñle rüsvâlıgımı
- 4 Meşhûr-ı cihât-ı reb^c-i meskûn eyle

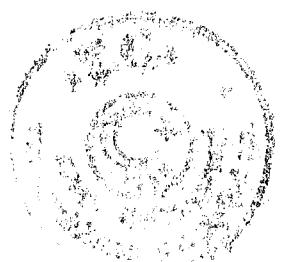
65

- 1 Şerbetle hoş eylersün egerçi nâsı
- 2 Zehr ile pür it de şun baña sen kâsı
- 3 Behbûdi-i zahm ise tabîbâ garazuñ
- 4 Âmihte eyle merhemise elması

66

- 1 Feyzî benüm ol mest-i mey-i cezbe vü hâl
- 2 Bezmümde kadeh-kârdur erbâb-ı kemâl
- 3 Peymâne-i nazmuma göre köhne-sifâl
- 4 Câm-ı Cem o dürri sihr-i makâl

64-Ü1 27a; Ü3 13b; AT 43a; AE 35b.
 65-Ü1 27a; Ü3 13b; AT 44b; AE 36b
 66-Ü1 27b; Ü3 13b; AT 40a; AE 33a.

67

- 1 Bu iş ve nedür o kumri-i mehvesde
- 2 Kim tâb u tüvân komaz dil-i gam-keşde
- 3 Tâ evc-i bülend-i dilde pervâz eyler
- 4 Yokdur bu revîş kebûter-i dem-keşde

68

- 1 Gönlüm ki gül-i rûyîna oldı bülbül
- 2 İtse nola her zamân şafîr ü gulgul
- 3 Cemîyyet-i diller seyr iden zülfüñ dir
- 4 Bir tâze vü ter-şebnem-i vâfir sünbül

69

- 1 İtdüm seri pür-dâğ kalender-vâri
- 2 Âfâkı pür itdi pertev-i envâri
- 3 Yetmezdi fetîle olmağa turraları
- 4 Şarînsam eger ki günde biñ deştârı

67-Ü1 27b; Ü3 13b; AT 43a; AE 35b.

68-Ü1 27b; Ü3 13b; AT 40a; AE 33a. (4) tâze vü ter-şebnem: tâze ter ü şebnem Ü1, Ü3.

69-Ü1 27b; Ü3 13 b; AT 44b; AE 36b.

70

- 1 Mestâne yeter geşt itdüm her suķı
- 2 Pür-sît ü şadâ eyleyelüm ḋayyûkı
- 3 Ey ḍârif-i cân be-gûri-i efci-i ḡam
- 4 Meydâne getür zümürrûd meshûkı

71

- 1 Kimdir ki senüñ hüsnuñe meyyâl olmaz
- 2 Zîr-i sümm-i eşhebüñde pâ-mâl olmaz
- 3 Ben bismil-i tîg-i derdüm u hîcrânum
- 4 Öldür beni kâr-i hayre ihmâl olmaz

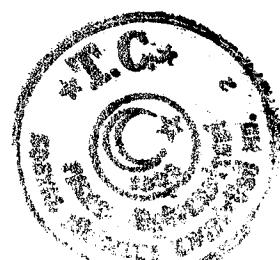
72

- 1 Ey merdümek-i çeşmi ol vâlâ başâruñ
- 2 Vey matmah-i nazrası zevi'l-enzâruñ
- 3 İtdüm ḋaşkuña bir nazr-i hâsil kim
- 4 Her kande bakarsam görürüm dîdâruñ

70-Ü1 27; Ü3b; AT 44b; AE 36b.

71-Ü1 27b; Ü3 13b; AT 38a; AE 32a. (3) derdüm u hicrânum: derd u hicrânum AT.

72-Ü1 28a; Ü3b; AT 39b; AE 33a.

73

- 1 Ey çaşk beni hâne-harâb itdüñ sen
- 2 Mahrûm-ı şafâ-yı hûrd u hâb itdüñ sen
- 3 Feryâduña ârâmum idüb cümle tebâh
- 4 Sîmâb-şifat pür-iżtirâb itdüñ sen

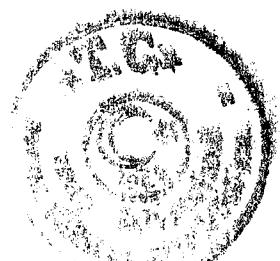
74

- 1 Kûyuñda yatur âşık-ı bî-hânelerüñ
- 2 Bâzîçe ider hâk ile divâneleriñ
- 3 Geh dâmenüñ öpse gâhi laflün nola dil
- 4 Maçûrdur iffet ü hayzı mestâneleriñ

75

- 1 Tâ ki reh-i hâkîkatda taklîd idelüm
- 2 Her bü'l-hevesüñ ķavlini te'kîd idelüm
- 3 Hâşâk-ı tohmâti heb refte ķilub
- 4 Güzâr-ı dili gülşen-i tevhîd idelüm

73-Ü1 28a; Ü3 14a; AT 42b; AE 35a. (2) Mahrûm: Mahmûr AE.
 74-Ü1 28a; Ü3 14a; AT 39b; AE 33a. (2) Bâzîçe; Pâzîçe Ü2.
 75- Ü1 28a; Ü3 14a; AT 41b; AE 33a.

76

- 1 Rakş-ı ńivazuń ki kalbe sad zevk virür
- 2 Her bendesine kâküli bir tāvḳ virür
- 3 Olsa lebi ńahvehâneye ḋaks-endâz
- 4 Ehl-i dile ńahve mey kadar şevk virür

77

- 1 Rakş itse ider cilve-i tāvus-ı ńivaz
- 2 Şûrişle olur çü ńamze meńnûs-ı ńivaz
- 3 Meclisde gelüb dâńiresin tutdukça
- 4 Nakd-i dil alur zer yerine revs-i ńivaz

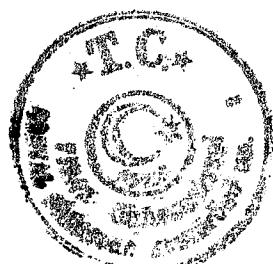
78

- 1 Rindân ki sülükun ârzû itmezler
- 2 Ey şeyh senüñle güft u ǵû itmezler
- 3 Bir sersemi bul da aña giydür tâcuń
- 4 Ol tâ'ife saña ser-fürû itmezler

76-Ü1 28a; Ü3 14a; AT 37a; AE 31a. (1) zevk: şevk AT, AE. (4) şevk: zevk AT,AE.

77- Ü1 28a; Ü3 14; AT 39a; AE 32b. (1) tāvus: ta'us Ü1, Ü3.

78- Ü1 28a; Ü3 14a; AT 37a; AE 31a.

79

- 1 Bu bâğda kârum olalı nâle vü âh
- 2 Bâr-ı emelüm baht-ı siyeh itdi tebâh
- 3 Oldı dil rûşen âhîmuñ dûdundan
- 4 Çü zümre-i nûr-bahşiyân-ı câme siyâh

80

- 1 Biz şifte-i şu^cle-i dâg-ı ^caşkuz
- 2 Pervâne-i pür-suhte çerâğı ^caşkuz
- 3 Hatt-ı ruh-ı yâre mâ^cilüz ey Feyzî
- 4 Murgân-ı siyeh bahâr-ı bâg-ı ^caşkuz

81

- 1 Zülfüñ gibi gümgeşte karar itme beni
- 2 Sahrâ-yı belâde pûye-kâr itme beni
- 3 Mecnûn-ı kûheni silsilenüm lu^f eyle
- 4 Ey tâze-bahâr hüsn-i zâr itme benî

79-Ü1 28b; Ü3 14a; AT 43b; AE 35b.
 80-Ü1 28b; Ü3 14a; AT 38a; AE 32a (2) suhte: sûz AT, AE.
 81-Ü1 28b; Ü3 12Ab AT 45; AE 36b.

82

- 1 Gördüm o cebîni meh-i tâbân şandum
- 2 Bakdum ruhuna mihr-i dirahşân şandum
- 3 Destünde görince bu dili hûnîni
- 4 Bir rengi güzel sîb-i şafâhan şandum

83

- 1 Ey şeyh alub dûşîna dürrrâ ^ca-i sof
- 2 Olduñ bu kûhen-tekye de hayli marûf
- 3 Sayd-ı cühelâdur garazuñ beklemeden
- 4 Ol hânkah-ı harâbi mânende-i kûf

84

- 1 Şâdân degilüm diyü gam-gîn olma göñül
- 2 Çarha o kadar heyyen-i kîn olma gönül
- 3 Cem ^ciyyet-i hâtırnuñ çü gonçe yoğise
- 4 Bî-hûde benefşeves hâzin olma göñül

82-Ü1 28b; Ü3 14a; AT 41b; AE 34b.

83-Ü1 28b; Ü3 14b; AT 39a; AE 32b.

84-Ü1 28B; Ü3 14a; AT 40a; AE 33b.

85

- 1 Kâm-i dil için şevke-güzâr olma göñül
- 2 Tut pendimi hâsm-i rûzgar olma göñül
- 3 Cün kâm-i dil ü şafâ-yı hâtır olmaz
- 4 Mânende-i derd-i pür-ğubâr olma göñül

86

- 1 Çeşmânuña âfet-i şabûri dirler
- 2 Gördükçe o zülfî saña hûrî dirler
- 3 Bir sûrda kim açlasun rakş-künân
- 4 Ol kadd-i nihâli gül-i sûrî dirler

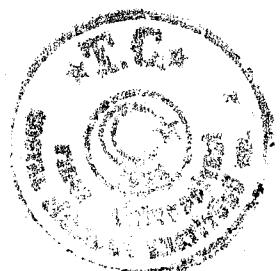
87

- 1 Geh gonçe-şiffat ser-be-girîban olurum
- 2 Geh lâle gibi dâğ nihi-cân olurum
- 3 Gördükçe ser-i zülf-i câbîr- efşânun
- 4 Cün sünbül-i pejmurde perîşân olurum

85-Ü1 29a; Ü3 14a; AT 40a; AE 33b.

86-Ü1 29a; Ü3 14a; AT 37a; AE 31a. (2) Gördükçe: Gördükce AT.

87-Ü1 29a; Ü3 14b; AT 41b; AE 34b.

88

- 1 Sûfî gibi taklîd ile cuşân olalum
- 2 Tâ çend mürîd-i hırka-pûşân olalum
- 3 Tahsîl-i safâ-yı di idüb sâgarves
- 4 Hâk-ı kef-i pây-ı derd-nuşân olalum

89

- 1 Ey gülşen-i [“]aşka bülbül-i tâze-şafîr
- 2 Kıl nağmelerin gâh bülend ü geh zîr
- 3 Bî-hûde figân itme midir mu^ctâduñ
- 4 Yohsa dil-i gonçeye ider mi te^csîr

90

- 1 Her lahza esîrkâr-ı müşkildür dil
- 2 Bi’^t-tab^c hele cünûna mâ’ildür dil
- 3 Ser-tâbe-ķadem [“]aceb mi pûr-dâğ olsa
- 4 Dîvâne-i ateşin selâseldür dil

88-Ü1 29a; Ü3 14b; AT 14b; AE 34b.

89-Ü1 29a; Ü3 14b; AT 37b; AE 31b.

90-Ü1 29a; Ü3 14b; AT 40b; AE 33b. (1) esîrkâr-ı müşkildür: esîrkâr-ı kâkül-i müşkildür AT,

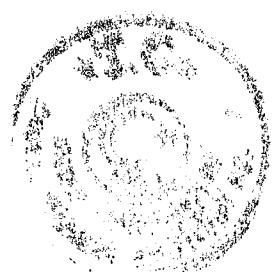
91

- 1 Mest-i mey-i ՚ırfâni görüb pür-cûş ol
- 2 Bezm-i ՚ukalâda sâkit veya hûş ol
- 3 Âsâyiş-i kevneyne eger tâlib iseñ
- 4 Bu nükteyi hîzr-ı cân idüb hâmuş ol

92

- 1 Çeşmâni siyah-ı yâre կurbân olayım
- 2 Gîsû-yı dü-tâh-ı târe կurbân olayım
- 3 ՚Uşşâk birer zahmile hep oldu helâk
- 4 Ben tîg-i nigâh-ı yâre կurbân olayım

91-Ü1 29a; Ü3 14b; AT 40b; AE 33b.
92-AT 40b; AE 33b.

TAHMİSYÂT

1

Tahmîs-i Feyzî Gazel-i Riyâzî

Mef ʻûlü / fâ ʻilâtü / mefâ ʻîlü / fâ ʻilün

I

- 1 Biz vâkîf-ı hâkîkat-ı maʼnâ vü şûretüz
- 2 Biz reng u bû-şinâs-ı mey-i câm-ı vahdetüz
- 3 ʻAnka-reviş mücerred-i râh-ı muhabbetüz
- 4 Bir kayda düşmesek nola âzâde hîlkâtüz
- 5 Mi ʻrâc-ı evcgâh-i bülendî-i fitratuz

II

- 1 Biz reng-bâhs-i cevher-i eşk-i dem-â-demüz
- 2 Necmi-i süheyl-i rûşen şâhrâ-yı mâtemüz
- 3 Hârâ-yı sahti cevher iden başka ʼâlemüz
- 4 Biz cevherî-i bâde-i hun-âbe-i ǵamuz
- 5 Kîymet-şinâs-ı gevher-i seng-i melâmetüz

III

- 1 Hem mahrem-i serâ’ir pîrân-ı kümmelüz
- 2 Hem feyz-yâb sohbet-i merdân-ı kümmelüz
- 3 Şâkird-i tâze-ders uyub mükemmelüz
- 4 Hem mazhar-ı ifâza-i taflîm-i evvelüz
- 5 Hem feylesof-ı hikmet-i fażl u belâğatuz

(başlık) AE.

1. Ü1 19b; Ü2 18b; Ü3 10a; AT 51b; AE 24a. (başlık) AT, AE.(I) (4) Bir: Biz AT.

IV

- 1 Biz neş'et-yâb-ı bâde-i isâr câmiyuz
- 2 Bizüz nüktedâni vü fażluñ hümâmiyiz
- 3 Dehrüñ bu tiğ-i ta ^cbile ibn-i hüssâmiyuz
- 4 Perverde-i tecellî-i rûh nizâmiyuz
- 5 Ya^cni mûrîd-i şeyh u meded-^hâh-i himmetüz

V

- 1 Feyzî bizüz o nüktever-i hikmet-iktibâs
- 2 K'ânfâsimuzdan olmadadur hoş-mizâc-ı nâz
- 3 Nazm u hikemde reşk-i Balînâs u Bû Nevâs
- 5 Biz ey Riyâzî naṭûka-i fazl u hikmetüz

2

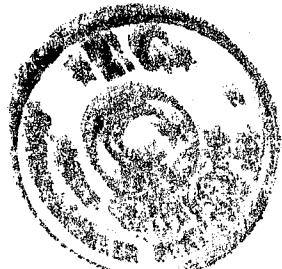
Tahmîs-i Gazel-i ^cİsmetîMefâ ^cilün / fe ^cilâtün / mefâ ^cilün / fe ^cilün

- 1 Sabâyi cânib-i bâğa yine vezân görsem
- 2 Sehî kadd anı dahi nâz ile çemân görsem
- 3 Fürûg-ı hüsн-i civânanı heb ^cüryân görsem
- 4 Açılsa şafha-i ruhsâr gülsitân görsem
- 5 Ne nakş ider yine şûzenger-i zamân görsem

(IV) (I) neş'et: zevk AT, AE, neşve Ü2.

(V) AT'de yoktur.

2. Ü1 20a; Ü2 18b; 13 10a; AE 24b. (başlık) AE.

II

- 1 Dimâg-i hûşkımı hemyâze eyledi pür-i dâg
- 2 Harâb olur meger olmazsa cur'a-pâş-ı âyâg
- 3 Olam humâr ile tâkî muğâm-i genc-i firâg
- 4 İrişse fasl-ı baharî-i müşâl nergis-i bâg
- 5 Eimde ben dahî câm-ı zer-nişân görsen

III

- 1 O büt kaçan ki gül-feşân-ı bezm-i işret olur
- 2 Figân-ı âşık-ı bülbül hûrûş-ı ruhsat olur
- 3 Şu'ûrdan geçilür bir garîb hâlet olur
- 4 Safâ gelür dil ü câna niyâza fursat olur
- 5 Kaçan o ǵamzeleri mest-i ser-girân görsem

IV

- 1 O serv-i nâz hîrâm itse işvelerle kaçan
- 2 Varur súcûda diraht-ı buzurg u hired-i çemen
- 3 Nola ǵolarise mergûleden bu dehr-i kühen
- 4 Bu sûz u tâb aceb mi hezârden hileben
- 5 Tahammûl eyleyemem tâze bir civân görsem

V

- 1 Bizümle Feyzî bu çarhın husûmeti niçe bir
- 2 Mükedder eylese tab'ı kudûreti niçe bir
- 3 Sipîhr-i süfle nevâzuñ bu mihneti niçe bir
- 4 Dil-i hâzini de bir kerre şâdmân görsem

3

Tahmîs-i Gazel-i Cevrî

Mefcûlü / mefâ ˜lü / mefâ ˜lü / fa ˜lün

I

- 1 Ne bârkeş-i zahmet-i şad pîne pelâs ol
- 2 Ne devre girüb hemveş gâv-ı hîrâs ol
- 3 Ne vird okı ne tâlib-i ru'yâ-yı nü'âs ol
- 4 Ne tab'ı-i vehm ü ne hevâ-dâr-ı kiyâs ol
- 5 Şûff unudub bildügüni a'lem-i nâs ol

II

- 1 Ey deş-İ ta'âşşubda olan merhale-peymâ
- 2 Vey dâmen-i kuhsâr-ı hariyyende ˜lüf-hâ
- 3 Gûş eyle ne dir gör yine ol ˜ârif-i dânâ
- 4 Rind olma har olma ko bu ragbetleri ammâ
- 5 İdrâkin eger var ise ma ˜kul-şinâs ol

III

- 1 Kendüñ ser-i h̄âni gam-i dehre meges itme
- 2 Sen berk sün aslâ hazer-i hâr u has itme
- 3 Tevhîd yolun tut nigeh-i bâz u pes itme
- 4 Şâd olma elem çekme vücûda hever itme
- 5 Âsûde dil-i zelzele-i bîm ü hûrâs ol

IV

- 1 Mirât-ı dile jeng-i kesel gelmiye dirseñ
- 2 Tab̄a heves-i tul̄-i emel gelmiye dirseñ
- 3 Hem hâitura teşviş-i cedel gelmiye dirseñ
- 4 Ma ḡmule-i ḡrfâna halel gelmiye dirseñ
- 5 Ne zehri hârâb eyle ne perhîze esâs ol

V

- 1 Agâh iseñ ma ḡrifet-i levh u kalemden
- 2 Âzurde dil olma sitem-i çarh-ı dijemeden
- 3 Feyzî var ise zevkîñ eger renc u elemden
- 4 Bir zâ'ika kesb itdüñ ise lezzet-i gamdan
- 5 Cevrî gibi hayret-fiken-i küll-i havâs ol

METÂLİ^c VÜ EBYÂT

1

Mefâ ՚ilün/ mefâ ՚ilün/ mefâ ՚ilün/ mefâ ՚ilün

Ne deñlü rûy-i dil görse ՚acebdür gonçe-i gülden

Yine eksik degildür şekve-gûne nâle bülbülden

2

بَارْ تَا بُوتْ سِرَا تَا نَكْشَنْدْ قَيْمَحْ كَسْى
خْوَ يَشْرَآ سِيرْعَ دَرْدَلْ كَوْ، اِنْدَانْ

3

Mefâ ՚ilün/ mefâ ՚ilün/ mefâ ՚ilün/mefâ ՚ilün

Çemân iden şabâdur serv-i gülzâr-i señün ammâ

Nesîm-i âhdandur cünbüş-i serv-i birâmânuñ

4

Mefâ ՚ilün/ mefâ ՚ilün/ mefâ ՚ilün/mefâ ՚ilün

Görünse devr iderken bezmde mînâ degül Feyzî

Sikest eyler felek peymânmüz pulâddan olsa

5

Mefâ ՚ilün/ mefâ ՚ilün/ mefâ ՚ilün/mefâ ՚ilün

Gönül kim ՚amdan olmaz pür-safâ şûride baht olsun

Ciger kim dâğ-i gamdan itmeye ՚at laht laht olsun

1- Ü1 30b; AT 41b; AE 46a.

2- Ü1 30b; AT 50a; AE 42a

3- Ü1 30b; Ü3 15a; AT 50a; AE 41b.

4- Ü1 30b; Ü3 15a; AE 42a.

5- Ü1 30b; Ü3 15a; AT 48a; AE 41b.

6

Bülbülerün terânesi bî- ihtiyârdur

Güller gibi gülen yine faslı-ı bahârdur

7

Fe ^cilâtün/ fe ^cilâtün/ fe ^cilâtün/ fe ^cilün

Dil-i şûride ki meyyâl-i siyeh-kâküldür

Güs iden zârını dir bir giceci bülbüldür

8

Fâ  il t n/ f   il t n/ f   il t n/ f   il n

Ferş-i sahn-i gülşen oldu yâsemen nevrûzdur

İdelüm rindâne gülgeşt çemen nevrûzdur

9

Mef   l  / mef     l  / mef     l  / fa   l  n  

Ne neşve ne ârâm-ı dil bî-ser ü pâdur
Meyden garaz âmizis-ı vârân-ı safâdur

10

Suretde ki reşk-i gül-i ferhâr-ı çekelsün

^cAybîn budur ey şûh hemân ^cahd-i keselsün

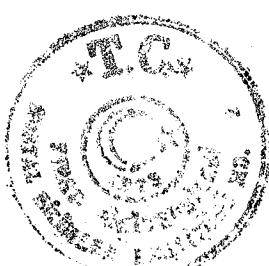
6- Ü1 30b; Ü3 15a; AT 45a; AE 37a.

7- Ü1 30b; Ü3 15a; AT 45b; AE 37a.
8- Ü1 31; Ü3 15; AT 45; AE 37.

8- U1 31a; U3 15a; AT 45b; AE 37a.
9- Ü1 31a; Ü3 15a; AT 45b; AE 37a.

9- U1 31a; U3 15a; AT 45b; AE 37/a.
10- Ü1 31a; Ü3 15a; AT 48a; AE 39b

10-01 31a; US 15a; A1 48a; AE 396.

11

Fâ ^cilâtün/ fâ ^cilâtün/ fâ ^cilâtün/ fâ ^cilün

Terk idüb inkârıñı ikrâra gel

Âsitân-i hażret-i hûnkâra gel

12

Mefâ ^cilün/ fe ^cilâtün/ mefâ ^cilün/ fe ^cilün

İdüb derûnumı câ-dâg-i sîne fersâya

Çü lâle hayme-zen oldum bu deş-i peymâya

13

Fâ ^cilâtün/ fâ ^cilâtün/ fâ ^cilâtün/ fâ ^cilün

^cAşkdan maķşûd dil-i şad dâg-i hîrmân olmadur

Tifldur endîşesi ders-i gûlistân olmadur

14

Fâ ^cilâtün/ fâ ^cilâtün/ fâ ^cilâtün/ fâ ^cilün

Ol tabîbi cân işitdükde enin ü zârını

İltifâten pistere gitdi kodı bîmârını

15

Fâ ^cilâtün/ fâ ^cilâtün/ fâ ^cilâtün/ fâ ^cilün

Müşteri çokdur o Yûsuf-hüsne nakd-i cânilé

Bozaruz şimdengerü bâzârı biz ihyvânilé

11- Ü1 31a; Ü3 15a; AT 47b; AE 39a.

12- Ü1 31a; Ü3 15a; AT 48b; AE 40a.

13- Ü1 31a; Ü3 15a; AT 45b; AE 37a.

14- Ü1 31a; Ü3 15a; AE 49a; AE 40b.

15- Ü1 31a; Ü3 15a; AT 48b; AE 40a.

16

Mef ^c ülü/ mefâ ^c îlü/ mefâ ^c îlü/ fa ^c ülün

Başladı hûrâm itmeye ol tâze- nihâlüm

Ammâ ki benüm kalmadı feryâda mecâlüm

17

Fâ ^c ilâtün/ fâ ^c ilâtün/ fâ ^c ilâtün/ fâ ^c ilün

Eylemez iżhâr-ı nâle pür- hûrûş-ı ^caşk olan

Sînede pinhân ider anı ħamûş-ı ^caşk olan

18

Fâ ^c ilâtün/ fâ ^c ilâtün/ fâ ^c ilâtün/ fâ ^c ilün

Meşk-i çevre başladı ṭifl-ı dil-bütânum yine

Hâmeves hûn-ı siyeh-rîz oldı müjgânum yine

19

Mef ^c ülü/ fâ ^c ilâtü/ mefâ ^c îlü/ fâ ^c ilün

^cÂşik odur ki şiveni her dem bülend ola

Her tâze- nâlesi dil-i bülbül- pesend ola

20

Fe ^c ilâtün/ fe ^c ilâtün/ fe ^c ilâtün/ fe ^c ilün

Eyledi neşve-i mey hâl-i dil-i zâri ħarâb

Ne gam itse naġamum naġme-i evtâri ħarâb

16- Ü1 31a; Ü3 15a; AT 47b; AE 39a.

17- Ü1 31a; Ü3 15b; AT 48b; AE 40a.

18- Ü1 31b; Ü3 15b; AT 48b; AE 40b.

19- Ü1 31b; Ü3 15b; AT 45a; AE 37a.

20- Ü1 31b; Ü3 15b; AT 46b; AE 38b.

21

Fe ^c ilâtün/ fe ^c ilâtün/ fe ^c ilâtün/ fe ^c ilün

Şûle-i dâg-ı muhabbet bedenümden gitmez

Cilve-i bârika hergiz çemenümden gitmez

22

Mefâ ^c îlün/ mefâ ^c îlün/ mefâ ^c îlün/ mefâ ^c îlün

Baña bir merhem olsa dildeki zahmum füzûn itse

Yehod bir şerbet olsa katresi bağrmı hûn itse

23

Fe ^c ilâtün/ fe ^c ilâtün/ fe ^c ilâtün/ fe ^c ilün

Kûşe-i meykede de mest-i hârâbum şimdi

Ben dahi câm degül rehn-i şarâbum şimdi

24

Fâ ^c ilâtün/ fâ ^c ilâtün/ fâ ^c ilâtün/ fâilün

Esb-i hism üzre o şeh âteş-^cinân olmuş gelür

Her şerâr-ı na^qlı berk-i ^câşikân olmuş gelür

25

Mefâ ^c îlün/ mefâ ^c îlün/ mefâ ^c îlün/ mefâ ^c îlün

Aransa belde-i Kostantiniyye cümle ser-tâ- ser

Bulunmaz şimdi Kostantin gibi bir gamzesi kâfir

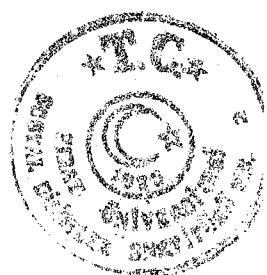
21- Ü1 31b; Ü3 15b; AT 46b; AE 38b.

22- Ü1 31b; Ü3 15b; AT 49a; AE 40b.

23- Ü1 31b; Ü3 15b; AT 49a; AE 40b.

24- Ü1 31b; Ü3 15b; AT 45b; AE 43b.

25- Ü1 31b; Ü3 15b; AT 45b; AE 37b.

26

Mef ^c ülü/ mefâ ^c ilün/ fa ^c ülün

Ey merhem-i zahm-ı dil- figârân

Vey râhat-ı cân-ı bî- karârân

27

Fâ ^c ilâtün/ fâ ^c ilâtün/ fâ ^c ilâtün/ fâ ^c ilün

Mâverâ-yı perde-i çesmüm ^caceb ^cummân olur

Heft- kulzüm bir habâbında añın pinhân olur

28

Mefâ ^c îlün/ mefâ ^c îlün/ mefâ ^c îlün/ mefâ ^c îlün

Tenümle mümtezic dâg-ı gam-ı dildâr bir yerde

^cAcebdür hîrman ile berk-i âteşbâr bir yerde

29

Fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilün

El aman kâfir-i nigâh- çesm mestüñdür senüñ

Şekve zâlim gamze-i gavga- perestüñdür senüñ

30

Mef ^c ülü/ mefâ ^c îlü/ mefâ ^c îlü/ fa ^c ülün

Mey içdigüm ahbâb ile âlâyiş içündür

Rind olduğum işretgehde güncâyiş içündür

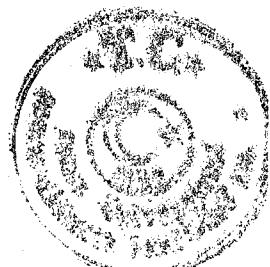
26- Ü1 31b; Ü3 15b; AT 48a; AE 40a.

27- Ü1 31b; Ü3 15b; AT 45b; AE 37b.

28- Ü1 32a; Ü3 15b; AT 49a; AE 40b.

29- Ü1 32a; Ü3 15b; AT 47a; AE 39a.

30- Ü1 32a; Ü3 15b; AT 45b; AE 37b.

31

Mefâ ¢ ilün/ fe ¢ ilâtün/ mefâ ¢ ilün/ fe ¢ ilün

Ne dem mülâhaza lutf-i yâr ider çeşmüm
Çemen çemen gül-i hasret-nîşâr ider çeşmüm

32

Mef ¢ ülü/ fâ ¢ ilâtü/ mefâ ¢ ülü/ fâ ¢ ilün

Bilsem gönül gönül halecânuñ nedür yine
Ey hân(ü)mân harâb-ı fiğânuñ nedür yine

33

Mef ¢ ülü/ mefâ ¢ ülü/ mefâ ¢ ülü/ fa ¢ ülü

Her çend ki yâd-ı leb-i cânân iderüm ben
Laht-i dili ârâyış-i müjgân iderüm ben

34

Fâ ¢ ilâtün/ fâ ¢ ilâtün/ fâ ¢ ilâtün/ fâ ¢ ilün

Düşmen olduñ baña yâr-ı mihrbânum var dimem
Saña şimden soñra bir ârâm-ı cânum var dimem

35

Mefâ ¢ ilün/ mefâ ¢ ilün/ mefâ ¢ ilün/ mefâ ¢ ilün

Baña dûzah gelür şahn-ı fezâ-yı gülsitân sensüz
Behişle varsam ârâm ey ârâm-ı cân sensüz

-
- 31- Ü1 32a; Ü3 15b; AT 47b.
32- Ü1 32a; Ü3 15b; AT 49a; AE 40b.
33- Ü1 32a; Ü3 15b; AT 48a; AE 40a.
34- Ü1 32a; Ü3 15b; AT 47b; AE 39a.
35- Ü1 32a; Ü3 15b; AT 46b; AE 38b.

36

Mef^c ülü/ mefâ^c ilü/ mefâ^c ilü/ fa^c ülün

Sâkî zamân gerdiş-i câm-ı şarâbdur

Bedr it hilâl-i sâğarı kim mâh-i tâbdur

37

Fâ^c ilâtün/ fâ^c ilâtün/ fâ^c ilâtün/ fâ^c ilün

Ben ki bir âlufte-meşreb^cârif-i âzâdeyim

Bende olmam kimseye ammâ esîr-i bâdeyim

38

Mefâ^c ilün/ fe^c ilâtün/ mefâ^c ilün/ fe^c ilün

İçüb şarâb-ı şafâyi yine harâb olalum

Cihânda biz dahi Cem gibi kâmyâb olalum

39

Mef^c ülü/ mefâ^c ilü/ mefâ^c ilü/ fa^c ülün

Dehrüñ ne mey-i âlini ne câmını çekdük

Bî-hûde hemân bir niçe âlâmını çekdük

40

Mefâ^c ilün/ mefâ^c ilün/ mefâ^c ilün/ mefâ^c ilün

Ser-i kûyunda cânâ âh u feryâdum añılmaz mı

Sirişk-i dîde-gân-ı gîrye-mutâdum añılmaz mı

36- Ü1 32a; Ü3 15b; AT 45b; AE 37b.

37- Ü1 32a; Ü3 15b; AT 47b; AE 39a.

38- Ü1 32b; Ü3 16a; AT 47b; AE 39a.

39- Ü1 32b; Ü3 16a; AT 47b; AE 39a.

40- Ü1 32b; Ü3 16a; AT 49a; AE 41a.

41

Mef^c ülü/ fâ^c ilâtü/ mefâ^c îlü/ fâ^c ilün

Bülbül figâna başla ki bir bî-nasîbsün
Sen de benim gibi bilirüm bir garîbsün

42

Mef^c ülü/ mefâ^c îlü/ mef^c ülü/ mefâ^c îlü

Gül faşlı dilî zâre âşuftelük el virdi
Ol bi- ser ü sâmâna âluflenük el virdi

43

Mefâ^c îlü/ mefâ^c îlü/ mefâ^c îlü/ mefâ^c îlü

Nola ger bülbül-i gülşen şitâda kesse efgâni
Çok itmiş fasl-ı gülde nâle yokdur şimdi dermâni

44

Mef^c ülü/ fâ^c ilâtü/ mefâ^c îlü/ fâ^c ilün

Ruhsâr-ı yâr lerziş-i kâkûlden incinür
Bir güldür ol ki sâye-i sünbülden incinür

45

Mef^c ülü/ fâ^c ilâtü/ mefâ^c îlü/ fâ^c ilün

Faşl-ı gül olsa nâleye yok dur şekîbimüz
Bülbül- şifat ne çâre figândur nasîbimüz

41- Ü1 32b; Ü3 16a; AT 48b; AE 40a.

42- Ü1 32b; Ü3 16a; AT 49b; AE 41a.

43- Ü1 32b; Ü3 16a; AT 49b; AE 41a.

44- Ü1 32b; Ü3 16a; AT 45b.

45- Ü1 32b; Ü3 16a; AT 47a; AE 37a.

46

Fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilün

Safha-i dehri temâşâ eyledüm ser-tâbe-pâ
Sahn-ı Kâgidhâne gibi görmedüm cây-ı şafâ

47

Mef ^c ülü / fâ ^c ilâtü / mefâ ^c ilü / fâ ^c ilün

Men^c itme vech-i pâkile nezzâreden beni
Mahrûm kılma hâste dilüm çâreden beni

48

Mef ^c ülü / mefâ ^c ilü / mefâ ^c ilü / fa ^c ülün

Ey meclis-i hüsnuñ büt-i peymâne-güsâri
Tâ çend o çeşm-i siyehüñ renc-i humâri

49

Mef ^c ülü / fâ ^c ilâtü / mefâ ^c ilü / fâ ^c ilün

Dâg-ı dili o gonçe-i handane söylerüm
Sûz-ı derûni şem^c-i şebistâna söylerüm

50

Mef ^c ülü / mefâ ^c ilü / mefâ ^c ilü / fa ^c ülün

Ey ^caşk aya bârika-i hîrman-ı ^cuşşâk
Vey şu ^cle-zen bâmdur mesken-i ^cuşşâk

46- Ü1 32b; Ü3 16a; AT 45a; AE 37a.

47- Ü1 32b; Ü3 16a; AT 49b; AE 41b.

48- Ü1 33a; Ü3 16a; AT 49b; AE 41a.

49- Ü1 33b; Ü3 16a; AT 48b; AE 39a.

50- Ü1 33b; Ü3 16a; AT 47b; AE 38b.

51

Mefâ ^c ilün / fe ^c ilâtün / mefâ ^c ilün / fe ^c ilün

Tevahhus ideli ol şâhbâz nâlemden

Pür oldı cümle nesîb ü firâz nâlemden

52

Mef ^c ûlü / fâ ^c ilâtü / mefâ ^c îlü / fâ ^c ilün

Tâ hayâl-ı ebruvân şekl-i çelîpâdur baña

Mescid-i Aksa'da da olsam kilisadur baña

53

Mef ^c ûlü / fa ^c ûlün / mef ^c ûlü / fa ^c ûlün

Biz sehâda reh-i sıdk u safâyuz

Biz râhir ü meslek erbâb-ı vefâyuz

54

Mefâ ^c ilün / fe ^c ilâtün / mefâ ^c ilün / fe ^c ilün

Beni görüb nigeh-i çeşminaň ider o mehum

Yanında yohsa göñül virdügüm midir günehüm

55

Mef ^c ûlü / mefâ ^c îlü / mefâ ^c îlü / fa ^c ûlün

Her bî-haber-i dehre müdâra idemem ben

Her eblehe bî-hûde muvâsâ idemem ben

51- Ü1 33a; Ü3 16a; AT 48b.

52- Ü1 33a; Ü3 16a; AT 45a.

53- Ü1 33a; Ü3 16a; AT 47b.

54- Ü1 33a; Ü3 16a; AT 48a.

55- Ü1 33a; Ü3 16a; AT 48b.

56

Mefâ ° îlün / mefâ ° îlün / mefâ ° îlün

Şarardım renciş-i °aşkile soldum

°ilâc eyleñ baña yoħisa ben öldüm

57

Mefâ °ilün / mefâ °ilün / mefâ °ilün / mefâ °ilün

Beni pâ-mâl iden hâk-i rehâsâ heb o zâlimdür

Sirişk-i çesmimi cûy eyleyen nev-res nihâlimdür

58

Fâ ° ilâtün / fâ ° ilâtün / fâ ° ilâtün / fâ ° ilün

Bâğda bülbül-i beher aheng-i feryâd eyledi

Vaşf-ı gülde bir gazel itmisde insâd eyledi

59

Fa ° ilâtün / fâ ° ilatün / fâ ° ilatün / Fâ ° ilün

Gel ki âvîzân idersün zülf-i müşgûn târiñâ

Dâg olur ol dem derûn-ı °âşıķ-ı dîdârñâ

60

Mefâ °ilün / mefâ °ilün / mefâ °ilün / mefâ °ilün

Hayâl-i şûret-i hûb-bütân ol deñlü vâfîrdür

Harîm-i çesm-i giryân güyyâ sûlîmâna setrîdür

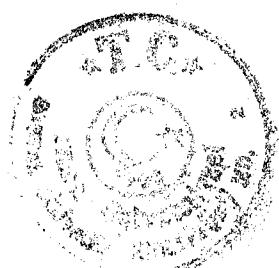
56- Ü1 33a; Ü3 16a; AT 48a; AE 39b.

57- Ü1 33a; Ü3 16a; AT 46a; AE 37b.

58- Ü1 33a; Ü3 16a; AT 49a; AE 41b.

59- Ü1 33a; Ü3 16b; AT 49a; AE 40b.

60- Ü1 33a; Ü3 16b; AT 38b.

61

Mefâ ^c îlün / mefâ ^c îlün / mefâ ^c îlün / mefâ ^c îlün

O mehveş itmedi tîmar zahm-ı cân-ı nâ-kâmî

Bu hammâma dimişler gerçi kim cerrâh hammâmî

62

Fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / failün

Bâğda bâd-ı şabâ gülbergi rîzân eyledi

Gülsitânı reşk-i şâhrâ-yı bedehşân eyledi

63

Fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilâtün / fâ ^c ilün

Dilde her lahzâ temennâ-yı visâlün tâzedür

Cânda her dem fikret-i nâzük-nihâlüñ tâzedür

64

Fe ^c ilâtün / fe ^c ilâtün / fe ^c ilâtün / fe ^c ilün

Zühreden maksûdi cevr-i çûkadur yâhod kumaş

Heb ider ehl-i rûyâ postile tahsîl-i ma^câş

65

Mef^c ülü / mefâ ^c îlün / mef^c ülü / mefâ ^c îlün

Hûbân-ı cihân tutdı tâ dâmen-i şâhrâyi

^cUşşaka vedâ^c itdi hengâm-ı şekibâni

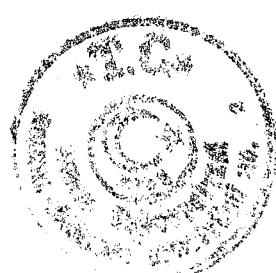
61- Ü1 33b; Ü3 16b; AT 39b; AE 41a.

62- Ü1 33b; Ü3 16b; AT 49b; AE 41a.

63- Ü1 33b; Ü3 16b; AT 46a; AE 37b.

64- Ü1 33b; Ü3 16b; AT 46b; AE 37a.

65- Ü1 33b; Ü3 16b.

66

Mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün

Ruh-i yâr üzre sanmân kim hınâ-âlûde kâküldür
O taraf-ı gûlsitânda nûr-ı meyde surh-sünbüldür

67

Mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün

Olur yâr âşinâ bîn-şîve-i bîgâneden soñra
Şinâ taçlim ider gark-ı âbeye ammâ neden soñra

68

Mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün

Nevâziş itmesüñ gâhi nola ¢uşşâk-ı müştâkı
Daha sen tıflisin bilmezsün ey meh kadr-i uşşâkı

69

Fe ¢ ilâtün / fe ¢ ilâtün / fe ¢ ilâtün / fe ¢ ilün

Serdi-i deyden idüb rind-i ķalender şekvâ
Didi germ eyle tenüm ey kerem-ıssı Mevlâ

70

Mef ¢ ülü / mefâ ¢ îlün / mef ¢ ülü / mefâ ¢ îlün

Eyyâm -ı bahâr irdi âşuftelük el virdi
Ölsem nola âşufste-âluftelük el virdi

66- Ü1 33b; Ü3 16b; AT 46a; AE 38a.

67- Ü1 34a; Ü3 16b; AT 49a; AE 40b.

68- Ü1 34a; Ü3 16b; AT 49b; AE 37a.

69- Ü1 34a; Ü3 16b; AT 45a; AE 37a.

70- Ü1 34a; Ü3 16b; AT 49b; AE 41b.

71

Fâ ¢ ilâtün / fâ ¢ ilâütün / fâ ¢ ilâtün / fâ ¢ ilün

Pür -hurûş itdi bizi keyf-i mey pür-çûşumuz

Çarha çıkışın sâkiyâ gülbang-ı nûş-â-nûşumuz

72

Mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün

İrişdi mevsim-i gül rind olan mestâne lâzımdur

Elinde gül gibi gülşende bir peymâne lâzımdur

73

Mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün

Ne var itseñ benümle ey şeh-i gülgün kabâ-gül-geş

İder dildâdesiyle şimdî her bir dil-rübâ gül-geş

74

Fe ¢ ilâtün / fe ¢ ilâtün / fe ¢ ilâtün / fe ¢ ilün

Cem¢ olub kûyîni her şübh perişân diller

Nigeh-ı hayret ider zülfüne pinhân diller

75

Fe ¢ ilâtün / fe ¢ ilâtün / fe ¢ ilâtün / fe ¢ ilün

Bu dil-i zârını gördüm ki dem-â-dem h̄âhiş

Baña her vechle el virdi ferâg h̄âhiş

71- Ü1 34a; Ü3 16b; AT 47a; AE 38b.

72- Ü1 34a; Ü3 16b; AT 46a; AE 38a.

73- Ü1 34a; Ü3 16b; AT 45a; AE 37b.

74- Ü1 34a; Ü3 16b; AT 46a; AE 38a.

75- Ü1 34a; Ü3 16b; AT 47a; AE 29b.

76

Mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün

Neden tâ böyle olmak ey dil-i bî-çâre âvâre

Der u deşti görüsün her zamân âvâre âvâre

77

Mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün

Murâd üzre edâ eyler o şûha harf-i maksûdum

Muffassal arz-ı hâlimdür nigâh-ı hayret-âlûdum

78

Mefâ ¢ îlün / mefâ mefâ ¢ îlün îlün / mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün

O meh kim âsmân dil-berîde lem ¢a-güsterdür

Şu¢âudır mezerkeş-câme rûyi mihr-i enverdür

79

Fâ ¢ ilâtün / fâ ¢ ilâtün / fâ ¢ ilâtün / fâ ¢ ilün

Bâgbân-ı sun¢ kılış tâ ezel-i perdahte

Her güle bir bülbül ü her serv içün bir fâhçe

80

Mef ¢ ülü / fâ ¢ ilâtü / mefâ ¢ îlü / fâ ¢ ilün

Geçdüm hevâ-yı turre-i pür-pîç-i yârdan

Oldum halâs keşmeker-i rûzgârdan

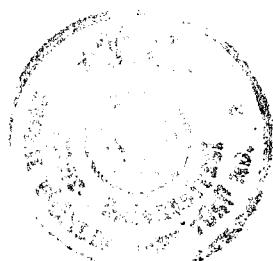
76- Ü1 34a; Ü3 16b; AT 49a; AE 40b.

77- Ü1 34b; Ü3 16b; AT 47b; AE 39b.

78- Ü1 34b; Ü3 16b; AT 46a; AE 38a.

79- Ü1 34b; Ü3 17a; AT 49a; AE 40b.

80- Ü1 34b; Ü3 17a; AT 48b; AE 40a.

81

Mef^c ülü / fâ^c ilâtü / mefâ^c îlü / fâ^c ilün

Çekse elin ^caceb mi ser-i zülf-i yârdan

Bâd-i şabâ ki şimdi el aldı çenârdan

82

Mefâ^c îlü / mefâ^c îlü / mefâ^c îlü / mefâ^c îlü

Mey-âşâm-ı ġamuñ şahbâ-yı nâbe iltifât itmez

Ne şahbâ ârzû-yı çeşme-i âb-ı hayatı itmez

83

Fâ^c ilâtün / fâ^c ilâtün / fâ^c ilâtün / fâ^c ilün

Şem^cveş itsem ^caceb mi giryे ey çarh-ı dilin

Bir lebi şehd-i müşaffâdan çıktıduñ sen beni

84

Fe^c ilâtün / fe^c ilâtün / fe^c ilâtün / fe^c ilün

Lâle-ruhlarda vefâ nükheti yok bir hoddur

Çemen-i ^câlemüñ ey dil güli heb hod-rûdur

85

Fe^c ilâtün / fe^c ilâtün / fe^c ilâtün / fe^c ilün

Nâleler eylese mestâne ^caceb mi her bâr

Câm-ı gûlden ^carak-ı jâle görür bülbül-i zâr

81- Ü1 34b; Ü3 17a; AT 48b; AE 40a.

82- Ü1 34b; Ü3 17a; AT 47a; AE 38b.

83- Ü1 34b; Ü3 17a; AT 50a; AE 41b.

84- Ü1 34b; Ü3 17a; AT 46a; AE 38a.

85- Ü1 34b; Ü3 17a; AT 46a; AE 38a.

86

Mefâ^c ilün / fe^c ilâtün / mefâ^c ilün / fe^c ilün

“Âceb mi hâne ber-endâz ise dil-i medhûş

Olur riyâż-ı gamuñ murğı âşıyân-ı ber-dûş

87

Mef^c ülü / mefâ^c ülü / mefâ^c ülü / fa^c ülü

Eyyâm-ı bahâr irdi hevâ mu^c tedil oldu

Tarf-ı çemen ârâmuña ehl-i dil oldu

88

Fâ^c ilâtün / fâ^c ilâtün / fâ^c ilatün / fâ^c ilün

Mûmiyân-ı çerkese dil-dâde görseň herkesi

Nâzük oldu halk-ı âlem ortaklık heb çerkesi

89

Mefâ^c ilün / fe^c ilâtün / mefâ^c ilün / fe^c ilün

Harîm-i kûyi vaṭangâh-ı dâgdârândur

Hemîşe gülleri solmaz ‘aceb hîyâbândur

90

Mefâ^c ilün / fe^c ilâtün / mefâ^c ilün / fe^c ilün

Benüm o gerden-i berrâka şarf iden câni

Dahi yeñi yakadur^caşkda girîbâni

86- Ü1 34b; Ü3 17a; AT 47a; AE 38b.

87- Ü1 35a; Ü3 17a; AT 49b; AE 41b.

88- Ü1 35a; Ü3 17a; AE 42b.

89- Ü1 55a; Ü3 17a; AT 46b; AE 38a.

90- Ü1 35a; Ü3 17a; AE 41b.

91

Mefâ^c îlün / mefâ^c îlün / mefâ^c îlün / mefâ^c îlün

Hakîkatdan söz açsañ vâdî-i ahâddur derler

Halâs itmek seni bu vâdîden irşâddur derler

92

Fâ^c ilâütün / fâ^c ilâtün / fâ^c ilâtün / fâ^c ilün

Pîr-i dehr itse âteşin şarâb-ı ahmeri

Çam degül yâkûtdandur zîra dilünde sâgari

93

Fâ^c ilâtün / fâ^c ilâtün / fâ^c ilâtün / fâ^c ilün

Bülbülün feryâd u zâri şöyle olmuş bir karâr

Nagme-i mutrib oñun tîfl-i ney-süvâr

94

Fa^c ûlün / fa^c ûlün / fa^c ûlün / fa^c ûl

Nola olsam âşufte vü bî-karar

Talebkâr-ı yârum talebkâr-ı yâr

95

Fe^c ilâtün / fe^c ilâtün / fe^c ilâtün / fe^c ilün

Olsa gülbin gibi sad hâr-ı sitem tende bizüm

Kârimuz yine gülâsâ ola hânde bizüm

91- Ü1 35a; Ü3 17a; AT 46b; AE 38a.

92- Ü1 35a; Ü3 17a; AT 50a; AE 41b.

93- Ü1 35a; Ü3 17a; AT 46b; AE 38a.

94- Ü1 35a; Ü3 17a; AT 46b; AE 38a.

95- Ü1 35a; Ü3 17a; AT 48b; AE 39b.

96

Mefâ ^c ilün / fe ^c ilâtün / mefâ ^c ilün / fe ^c ilün

Sipîhr-i germ idemez bezm-i cân-ı nevmîdi

Şunarsa sâgar-ı âteş-nümâyî hûrşîdi

97

Fe^c ilâtün / fe^c ilâtün / fe^c ilâtün / fe^c ilün

Dilleri bende çeken turra-perîşânımı gör

İşvelerle salınan serv-i hîrâmânımı gör

98

Mefâ ^c ilün / fe ^c ilâtün / mefâ ^c ilün / fe ^c ilün

Tutunca dâmene-i kûhsâr-ı hicrânı

Çü lâle pâreledüm ser-be-ser girîbâni

99

Mefâ ^c îlün / mefâ ^c îlün / mefâ ^c îlün / mefâ ^c îlün

Cemâl-i yâri ey dil her zaman nezzâregâh itme

Meded gülberg-i rûyun rest-i fersûd-ı nigâh itme

100

Mefâ ^c îlün / mefâ ^c îlün / mefâ ^c îlün / mefâ ^c îlün

O şuh eyler telâfisin yine bu cevrin ey Feyzî

Sakın âh-ı eser- h^v âbin sipihre rû-be-râh itme

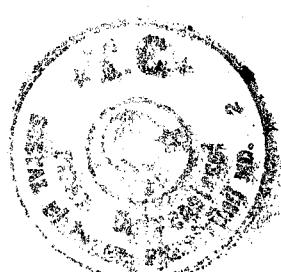
96- Ü1 35a; Ü3 17a; AT 50a; AE 41b;

97- Ü1 35b; Ü3 17b; AT 46b; AE 38 b.

98- Ü1 35b; Ü3 17.; AT 50a; AE 41b.

99- Ü3 17a.

100-Ü3 17a.

101

Fâ ¢ ilâtün / ilâtün / fâ ¢ ilâtün / fâ ¢ ilün

Zâhidüñ makşûdî cerr-i çukadur yâhad kumâş

Heb ider ehl-i riyâ bir şeyle tahsîl-i maçâş

102

Fâ ¢ ilâtün / fâ ¢ ilâtün / fâ ¢ ilâtün / fâ ¢ ilün

Çıkageldi bezm-i ¢ayşa o büt çemende kâkül

Bir elinde sâgar-ı mul bir elinde deste gül

103

Mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün / mefâ ¢ îlün

Temâşâ idelüm hal-bendüñ aç pehlû-yı sîmînûñ

Deger şad naâd-ı dil zîrâ senüñ hâl-bend-i zerrîni

104

Fâ ¢ ilâtün / fâ ¢ ilâtün / fâ ¢ ilâtün / fâ ¢ ilün

Gâh şâhraya düşüb peyrev-i Mecnûn olalim

Tâze zahm-ı ser-i Ferhâda gehi hûn olalim

105

Mefâ ¢ ilâün / fe ¢ ilâtün / mefâ ¢ ilün / fe ¢ ilün

Pür-âtes olma benüm germi-i nigâhumdan

Sakın sakın hele ey bî-mürevvet âhumdan

101- AT 47a; AE 38b.

102- AT 47b; AE 39a.

103- AT 47a; AE 39a.

104- AT 47b; AE 39b

105- AT 48b; AE 39b.

106

Fâ ¢ ilâtün / fâ ¢ ilâtün / fâ ¢ ilâtün / fâ ¢ ilün

Pîr-idehr itse şarâb-ı giryey ey çarh-ı deni
Bir lebi şehd-i müşaffâdur çıksamur sen beni

107

Mefâ ¢ ilün / mefâ ¢ ilün / mefâ ¢ ilün / mefâ ¢ ilün

Göñül sûziş pezîrâyı ǵamındır lík âh itmez
Çerâg-i rûşen âyînedür kim dûd göstermez

108

Fe ¢ ilâtun / fe ¢ ilâtun / fe ¢ ilâtun / fe ¢ ilün

Dil niçe ârzû-yı vuşlat-ı cânân eyler
O müdür baht ki bir dem beni hândân eyler

109

Mefâ ¢ ilün / fe ¢ ilâtun / mefâ ¢ ilün / fe ¢ ilün

Göñül hû ǵonçe gülzârını yine hûndur
Bu gülşene geleli çün benefše mahzûndur

110

Mef ¢ ǵılı / mefâ ¢ ǵılı / mefâ ¢ ǵılı / fa ¢ ǵılı

Her bî-hâber-i dehre müdârâ idemem ben
Her eblehe bî-hûde müvâsâ idemem ben

106- AT 50a; AE 41b.

107- AT 50a; AE 41b.

108- AT 46b; AE 37b.

109- AT 46b; AE 37b.

110- AT 46b; AE 40a.

111

Mef ^cülü fâ ^cilâtün mef ^cülü fâ ^cilâtün
 Olmasa ger piyâle-i mihrüñ eyle müdâm mest
 Neyler idi bu ra ^cşeler penç-i âfitâbda

112

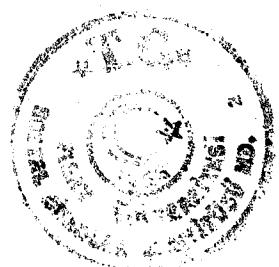
Fâ ^cilâtün / fâ ^cilâtün / fâ ^cilâtün / fâ ^cilün

Ebr-i müjemden düşer dâg-ı dile hûn-ı eşk
 Derd-i riyâz-ı gamuñ gülleri hunîn olur

113

Mef ^cülü / mefâ ^cilü / mefâ ^cilü / fa ^cülün
 Her bir nażaruñ nâme-i hasret-i haberüñdür
 Feyzî o şehre hâlinñi i^clâm ne lâzım

111- AT 50a; AE 42a.
 112- AT 50a; AE 42a.
 113- AT 50a; AE 42a.

TÂRİH-İ İRSÂL-I HATT

I

Mef^c ülü / fâ^c ilâtün / mef^c ülü / fâ^c ilâtün

- 1 Sad bârekallah ey dil yine debîr-i kudret
- 2 Aşâr-ı feyz-i şan^can gösterdi rûzgâra
- 3 Nezzâre eyle aña aç^cayn-ı cîtibârı
- 4 Ne âb u tâb virmiş gör hatt-ı müşg-bâre
- 5 Hikmet degil mi gülden ola çemen nümâyân
- 6 Şükr eylemez mi âdem eltâf-ı kirdigâre
- 7 Bulsaydı ol çemende riqvan eger ki berg
- 8 Bâg-ı behiştî anı eylerdi isti^câre
- 9 Yâkut eger göreydi bir kez o hatt-ı la^cli
- 10 Evrâk-ı hüsn-i hattın eylerdi pâre pâre
- 11 Mâni bu naâş-ı hûbuñ bilseydi ger ȝuhûrun
- 12 İtmezdi dâhi evvel erjengin âşikâre
- 13 Olsun hazân-ı ne-dîde âmizmiş eyledikçe
- 14 Tâ reng-i yâsemîni hir hatt-ı tâbdâre
- 15 Feyzî o hatt-ı hûba didüm bu gûne târih
- 16 Revnâk-dih oldı sünbüл bu rûy-ı lâle-zâre

ای سالک هرندی شهاده فدا سر بر زید کور منج با نکنگو لخت چرم او لعل خشتند اریان ولیم سحر خی هر قبض	قصود کابه و قوف اسرا خدا هر خردنا غفرستن ابرق خدا داغ دلم او خان فسون خان فدا صکشیم او مازه و رخندان فدا
برگوی خوار مائے گزوب مرکا ہر سکده نک کند و بند کو نہ بن عانت کا دیر کرکه بلا کفت و شنید زیرا کہ شہید اولو دلا کش عنت	اولدوق خوشکوا رکون چوچ جو سیمک ک پھر شرات آئیا جام اجلی چکه چو صہبای نبید من انت من انت قدمت شہید
هر شخص یا زخم خود بلند اطوات عمری آن کر چه منفرد بست غزاد کچھ یو زکر کان پو لمشر اسیر قاعده نشان بولدن	طاقت کلاغ غشم شان دشواران اکنون فیض طعن طیم دیوارت آرام ایده چک اپرشن پو لمشر بچھ نزخنست یکا پو لمشر
ای نزهہ لری سینه صد پاره فوا کھیل مانع اجیون موسان فوا سیما عزم ایلیز سیما یمان حشمه بلاعی عتن اولنی بیجاو	ای بله نکرا یعنی زال آواره فوا لیز قیل ایس قی میخواره فوا وجنه غضہ هم مداوای نیاز ایلیز سیچ اول طیم خورای نیاز
خندانه از ناری صبا و نیم ہرامی ایدن ادا و دا ہمبلدر سود کارول ہبڑی است ابیلیز سیچ حسن ایا نیجم	پرچم بلکن فصل مشتا و نیم بن ووت و حیات ماسا و دنیم آسو ہر دل اونکه لطف ایدر و حک فی الحال ایشون طلیعہ چھ
بانک کر سرو سینه داع بکش بازار فرا خیان عزم شخی دی ای ہنچی غدہ ہر ہم و ہر کس داری خیز غسل شبکت یو خس	سیچن ایمدن فل غی ایشدر آرام دلہ مکریس غ ایشدر وی ہمورت اسیح اولان چونیست کرک اولو رکنتم کا و حرس
بابرق کر سرخان سوزاولی اول سخیلہ پر شدی غلب اکنکا نور دن ایشون چو کافت ل اونک ضفیل یو رجن چان کا اهل نیزاق	رغول خاشقان جهان نزو اولی رعایت سرسری سیکسوزاولی بلبل لام روای فیا اولک ہر مری سی پرست حزان کا اولک

خوبانی بخان یکانه ایش صہبایی سبجو مریا ایدم اف ای تھنگن بک و بد بلز بھٹا یغمد کر چھ سد بلز کمالوی خریف جان کنجایش یو قدر بور باط کنجه آسین ایین دکل بلکه بخان دری ایش کاروزا دل بکشبو تیڈی ایش فریام کلو سکان کوی جان حقا و ایش حقیقت طبع سکان بلز کاک ایلیز بکنی کیا پیغوله را یکھو و روز کام چکنی دو سون بدنی خزان رخ اور قه عرق اول سون دو کلو گر استخان اما کم شہ مصطبه لا ہو خی فرط سطوات میشدن بکو بی ش پیہ و افت دلم اسرا سر جملہ تسبیح ایتم ایتم کر فتن و مجتو را میر بہا ایتم الفنسه حمان لکضیع ایتم ایتم سو بار کل لطف خدایہ و رکریک ت پید کر کن غنو ایتم چکنک بن اول دم او دکلو میستیت لی بک یا ک ایتیم بولو چمارک ایا شب کا بھو خیو و افعان ایدی بلدم کنتم رجای فتوانی پیدہ یت قرانک اولم بولی عنت ایتیم	فضل کر شکست جو ایتم شایک کله او شا پد هر دنکن رمان خدا مذخر و بزر بیور چه لفیس سلیمان کش تکه ایتدی در و نجحت ایش شندک و بخت اند کی پوکل نیز خوبانی کفا عاشق ایین ایش عث قلکاره فرضه خوبان کشت بست کر کمکنی ایکن دبل دی ک سکت کلید را دن زلغ طا غید و بله ایتم کند بر شمہ ک تو ریدی صبا نشندک عرض ایلچ جاک عاشق شنا ییکانه و کستنایے فرق ایلسون ہن کر جنف هم ناسون اند شکست کوی کنکنی ایتم سرنی بقدم عرق او لو ای تو آر د افای و جواد ایشون خیونی کشتنی کوی خرابا ست ایندم پوچ بر عالم که او دل سزا و ار خدا فضیچ عجیب بداد دل جا ہر ک اول کری دنیا پر سر سلطانی پیلوت ایتی کن کیه کابی ہر خلی ہر کر که عشیں ایش ستند کر و مخ دل نالان بیدین عبد ایتیم شیونی پر در دم میہد و رفیع ایتی ماسا ایتی فیچ ایتی بیتی سند کعبہ کو بیدہ
--	---

چن ہیں ہم کئے ہوں گرلے نہیں ملے
نہیں کہیں سکتے ہم کرنے

جس ہم دیکھ لیں گے

جس ہم دیکھ لیں گے

جس ہم دیکھ لیں گے

وقت سو روز فرمیں کچھ
سن اغوشی بالے بخوبی کچھ

بیکام غشتیں دیوڑو جو
دیکھ لیں گے کہیں کہیں کچھ

دیکھ لیں گے کہیں کہیں کچھ

دیکھ لیں گے کہیں کہیں کچھ

دیکھ لیں گے کہیں کہیں کچھ

دیکھ لیں گے کہیں کہیں کچھ

دیکھ لیں گے کہیں کہیں کچھ

دیکھ لیں گے کہیں کہیں کچھ

دیکھ لیں گے کہیں کہیں کچھ

دیکھ لیں گے کہیں کہیں کچھ

دیکھ لیں گے کہیں کہیں کچھ

دیکھ لیں گے کہیں کہیں کچھ

دیکھ لیں گے کہیں کہیں کچھ

دیکھ لیں گے کہیں کہیں کچھ

دیکھ لیں گے کہیں کہیں کچھ

دیکھ لیں گے کہیں کہیں کچھ

دیکھ لیں گے کہیں کہیں کچھ

اٹا کھی رائکھ احمد باغی
فون کوکار وہ بی بی کو
خواہ دھمل اسٹینٹ میں
کوکیں دیکھ لیں گے کہیں کچھ

اوکی کیں دیکھ لیں گے کہیں کچھ

اوکی کیں دیکھ لیں گے کہیں کچھ

اوکی کیں دیکھ لیں گے کہیں کچھ

اوکی کیں دیکھ لیں گے کہیں کچھ

اوکی کیں دیکھ لیں گے کہیں کچھ

اوکی کیں دیکھ لیں گے کہیں کچھ

اوکی کیں دیکھ لیں گے کہیں کچھ

اوکی کیں دیکھ لیں گے کہیں کچھ

اوکی کیں دیکھ لیں گے کہیں کچھ

اوکی کیں دیکھ لیں گے کہیں کچھ

اوکی کیں دیکھ لیں گے کہیں کچھ

اوکی کیں دیکھ لیں گے کہیں کچھ

اوکی کیں دیکھ لیں گے کہیں کچھ

اوکی کیں دیکھ لیں گے کہیں کچھ

اوکی کیں دیکھ لیں گے کہیں کچھ

اوکی کیں دیکھ لیں گے کہیں کچھ

اوکی کیں دیکھ لیں گے کہیں کچھ

45

شاعر سیده فرازین ایشان
نمکن من شدیم نهایا لار
سیده ایشان ایشان ایشان
نمکن من شدیم نهایا لار

نامطلب بیکن نزدیک
چشمی لیده سرمه شنید
سران یونک و دیگم این تغیر
نمیشود و نیز از این نظر
نمیشود که این ابر مارا فروخت
و من از پرسک نیز راهی خواهد

نیکی بینها فان ریشمکن
بدرات نامیده بخوبیت بپرسی
زندگی ممکن است خوبی
در سهی بزمی شوری داشته باشی
نیز پریشان هم باست که از این
جهات می دیدند اما خوب است
عاقلانه بخوبی شاید که اگر
سرمه از تبریز می شود

فَمَنْ أَنْجَى
فِي سَبِيلٍ فَإِنَّمَا يَعْلَمُ
مَا يَصْنَعُونَ

فَنَذَرْتَ لِلَّهِ مَا
كُنْتَ تَعْمَلُ
فَلَمَّا نَذَرْتَ
أَنْتَ مُؤْمِنٌ
وَلَمَّا نَذَرْتَ
أَنْتَ كُفَّارٌ

أَنْتَ عَلَىٰ إِيمَانِكَ مُهَاجِرٌ
أَنْتَ عَلَىٰ إِيمَانِكَ مُهَاجِرٌ
أَنْتَ عَلَىٰ إِيمَانِكَ مُهَاجِرٌ
أَنْتَ عَلَىٰ إِيمَانِكَ مُهَاجِرٌ

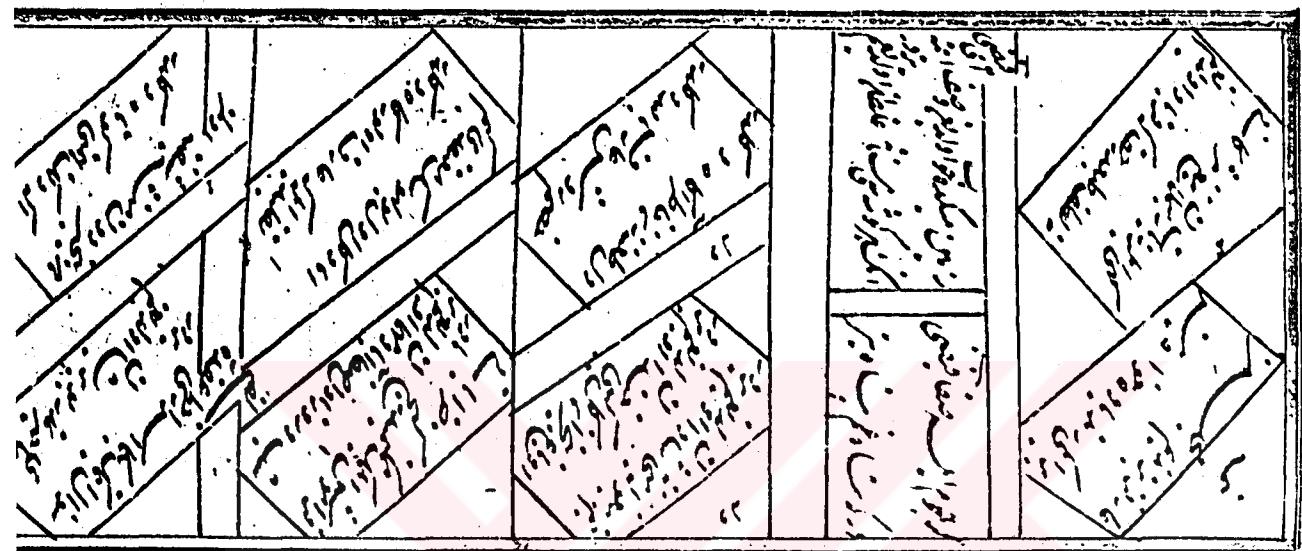
لورنین گام دراز می کند
منشی از سرمه و زعفران
پاش از سرمه و زعفران
خشمی از سرمه و زعفران

لیکن همچو بیان می کردند
و همچو درین دستورات
آسیب خواه و پریز از این
اعضای کرم او را پوشیده
و همچو درین دستورات
چون از سر اعضا نشاند
برگردانند و اینها را
درین دستورات می کنند

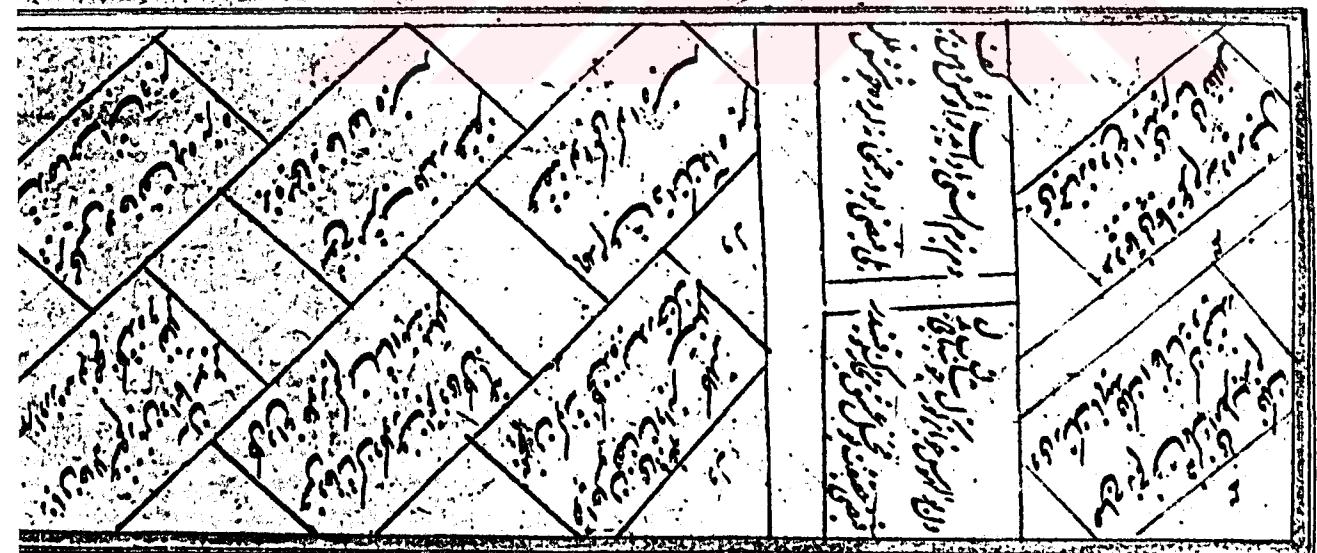
پریز کیا جو پریز نہیں
بچوں کو نہیں بخوبی میں
لے جو سوچتا باقی میں میں
کھلائی خود کو کہا شاید ایشیا
سرخ نہیں کوئی نہیں کہا شاید ایشیا
نہیں یہ بیشم نہیں کہا شاید ایشیا
بزرگ بیٹی کوئی نہیں کہا شاید ایشیا
بزرگ بیٹی کوئی نہیں کہا شاید ایشیا

ج

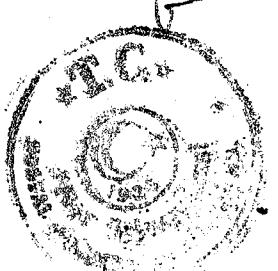
بـ مـ اـ وـ

بـ مـ اـ وـ

جـ

الله عز وجل يحيى العرش
عندكم يا محبواي

ما فر صنفه ابيه ندعيه العرش

حروف الشفاعة

بربته فلذت باسم رانه راضي العرش اباه في الشفاعة

بربته فلذت باسم رانه راضي العرش اباه في الشفاعة

بربته فلذت باسم رانه راضي العرش اباه في الشفاعة
بربته فلذت باسم رانه راضي العرش اباه في الشفاعة

بربته فلذت باسم رانه راضي العرش اباه في الشفاعة
بربته فلذت باسم رانه راضي العرش اباه في الشفاعة

حروف العفاف

كرمان اسرار خاصه عاشه بربه رانه سراناه عاف

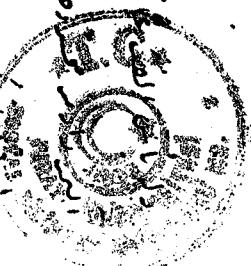
اجا ابه ابه فرسنطن عطفت لم يربه كم ناديه لم يراوه عاف

سرا سوان عفت سنه زيني يرسن سرست ديه دهري س يكفي اركه
ارزند حذل يه صفت حفناه ده عاب ادوره رسدرست كهني اذرسه

اسهوم خداه يشي اکايسه تکيفه ته فطا به کهذاه ته

رسن طلستان طذن اوله ایمه شده طاقه رویه دسته عاده
بالعمريه ته جهاز باطری ساسه ارساره الهم ه بازده

بنظمه ره هبی نقصه غیره درگاه

الله عز وجل يحيى العرش
عندكم يا محبواي

حروف العفاف

بربته فلذت باسم رانه راضي العرش اباه في الشفاعة

بربته فلذت باسم رانه راضي العرش اباه في الشفاعة

بربته فلذت باسم رانه راضي العرش اباه في الشفاعة

بربته فلذت باسم رانه راضي العرش اباه في الشفاعة

بربته فلذت باسم رانه راضي العرش اباه في الشفاعة

بربته فلذت باسم رانه راضي العرش اباه في الشفاعة

بربته فلذت باسم رانه راضي العرش اباه في الشفاعة

بربته فلذت باسم رانه راضي العرش اباه في الشفاعة

بربته فلذت باسم رانه راضي العرش اباه في الشفاعة

بربته فلذت باسم رانه راضي العرش اباه في الشفاعة

بربته فلذت باسم رانه راضي العرش اباه في الشفاعة

بربته فلذت باسم رانه راضي العرش اباه في الشفاعة

بربته فلذت باسم رانه راضي العرش اباه في الشفاعة

بربته فلذت باسم رانه راضي العرش اباه في الشفاعة

بربته فلذت باسم رانه راضي العرش اباه في الشفاعة